N:o 6.

Ank. till Riksd. Kansli den 24 April 1875, kl. 8 e. m.

Betänkande, angående Tullbevillningen.

Sedan Bevillnings-Utskottet till pröfning förehaft de till Utskottet hänvisade motioner, hvilka afse förändring i nu gällande tulltaxa, och i sammanhang dermed verkstält granskning af tulltaxan i öfrigt, får Utskottet, jemlikt § 40 Riksdags-ordningen, härmed afgifva betänkande angående tullbevillningen.

De i ämnet väckta motioner äro af tvänne slag, nemligen dels sådana, som allenast röra vissa speciela delar af tulltaxan, dels sådana, som hafva en större omfattning.

Till det förra slaget höra motioner

af Herrar *C. Magni* och *Lars Månsson* (N:o 27 inom Andra Kammaren) rörande förhöjning i tullen å vissa spritvaror,

af Herr *P. Hübinette* (N:o 43 inom Andra Kammaren) angående höjande af tullen å bränvin samt å vin och andra finare spritvaror,

af Herr *O. P. Rylander* (N:o 45 inom Andra Kammaren) om tullfrihet för vissa slag af beredda, till pelsverk ej hänförliga hudar och skinn, för vissa slags oljor, samt för risgryn och rismjöl,

af Herr *J. F. Fredricson* (N:o 115 inom Andra Kammaren) om borttagande af tull å sulläder och bindsulläder,

af Herr *Ch. Dickson* (N:o 80 inom Andra Kammaren) om tullfrihet för råsocker och nedsättning af tullen å raffineradt socker, samt

af Herr Vice Talmannen *O. Wijk* (N:o 107 inom Andra Kammaren) i fråga om förändring, i vissa afseenden, af stadgandena angående restitution af tullumgälder.

Till nu omförmälda slag af motioner böra ock hänföras 3:ne, af Herr *Odelberg* (N:o 17 inom Första Kammaren), Herr *Salomon Larsson* (N:o 28 inom samma Kammare)

och Herr *P. Hammarberg* (N:o 105 inom Andra Kammaren), hvilka motioner hufvudsakligen afse lagstiftningen rörande tillverkning och försäljning af bränvin, men dock äfven beröra frågor inom tullagstiftningen.

Till det andra slaget af motioner, eller de, som hafva en större omfattning, höra tvänne, den ena af Herr *Hedlund* (N:o 16 inom Första Kammaren), den andra af Herr *C. F. Lundström* (N:o 122 inom Andra Kammaren).

Herr Hedlund har i sin motion, jemte det han förordat en förändrad anordning af tulltaxan, dessutom framstält förslag i fråga om borttagande eller nedsättande af åtskilliga tullsatser. Dessa förslag afse dels vissa varor, som ingå eller, enligt motionärens åsigt, borde ingå i den allmänna förbrukningen, såsom oljor, gryn, sulläder, vissa slags garn och väfnader, thé m. m., dels ock en stor mängd artiklar, af hvilka tullinkomsten skulle vara alls ingen eller så obetydlig, att, till lättnad för tullförvaltningen och de trafikerande, tullfrihet saklöst kunde medgifvas.

Herr Lundström har i den af honom uti förevarande ämne väckta motion dels, i likhet med Herr Hedlund, föreslagit tullfrihet för åtskilliga artiklar, som skulle gifva ringa eller ingen tullinkomst, dels ock hemstält om borttagande af tullen å vissa varor, hvilka, på sätt i motionen uttryckes, användas för näringarne såsom material för eller hjelpmedel vid deras arbeten, och hvilkas prisbillighet alltså vore af vigt för näringarnes utveckling.

I afseende å de varor, hvilka Herrar Hedlund och Lundström, från synpunkten af tullinkomstens obetydenhet och tullbehandlingens förenkling, föreslagit till tullfrihet, hafva bemälde motionärer, i fråga om tullinkomstens belopp, åberopat Kongl. Maj:ts och Rikets Kommers-kollegii berättelser angående Sveriges utrikes handel och sjöfart, Herr Hedlund för året 1872, Herr Lundström för så väl nyssnämnde år som för år 1871. Herr Hedlund synes ur nyssberörda synpunkt vilja uppställa såsom regel, att alla de varor, som hvar för sig ej gifvit 4,000 kronor i årlig tullinkomst, skola göras tullfria, derest ej, såsom beträffande kort och hvitbetor, tullens bibehållande skulle vara af nöden i följd af sambandet emellan tullagstiftningen och beskattningsväsendet på andra områden.

Efter denna antydan af de väckta motionernas allmänna syfte, öfvergår Utskottet först till behandling af den del af Herr Hedlunds motion, som afser en förändrad anordning af tulltaxan.

Tullfria varors uteslutande ur tulltaxan, samt förändradt stadgande rörande ej specificerade varor.

I detta hänseende har Herr Hedlund anfört, hurusom enligt hans förmenande det borde klart fastställas hvilken vara som skulle draga tullafgift, och att således hvarje vara, som icke upptecknades såsom föremål för tullbeskattning, skulle blifva fri, intill dess Riksdagen funne skäl att upptaga henne till dragande af tullafgift; varande af motionären i sådant afseende föreslaget, *att alla tullfria varor måtte ur tulltaxan utstrykas, i det att sista bestämmelsen i tulltaxan: »Varor, som icke kunna hänföras under*

någon af de i denna tulltaxa upptagna bestämmelser: råämnen fria; mer eller mindre bearbetade 100 kronor 10» — måtte varda så lydande: Varor som icke kunna — — — bestämmelser: fria.

Den af motionären förordade anordning af tulltaxan afser i sjelfva verket icke blott en väsentlig förändring i tulltaxans formela uppställning, utan fastmera och i främsta rummet införande af en alldeles ny grundsats för vår tullbeskattning, nemligen tullfrihet såsom regel, tullbeskattning såsom undantag; ty endast med antagande af en sådan grundsats vore den förordade förändringen af tulltaxans uppställning förenlig. Det är, så vidt Utskottet har sig bekant, endast England, som i sin tullagstiftning till grundsats och form hittills antagit det af motionären hyllade system. I alla andra länders tulltaxor, huru skiljaktiga de i öfrigt till innehåll och uppställning må synas, lärer åter, så vidt Utskottet kunnat erfara, det hos oss följda systemet ännu iakttagas. Och svårligen kan det vara annorlunda, så länge man, vare sig för statsinkomstens skull eller för beredande af skydd åt inhemsk näringsverksamhet eller ur begge dessa synpunkter tillsammans, anser sig böra tullbeskatta så väl mängden af näringsverksamhetens alster som en del råvaror; ty ehvad man, såsom i vissa länders tulltaxor, grupperar dessa beskattningsföremål under särskilda, på vetenskapliga eller tekniska grunder sammanförda afdelningar eller, såsom i andra, mera ordnar uppställningen i alfabetisk ordning efter beskattningsföremålens benämningar, blir dock alltid nödvändigt att för undvikande af en vidlyftighet, som ändock aldrig kunde specificera hela mångfalden af beskattningsföremålen, innefatta dessa under mer eller mindre allmänna bestämmelser, angifvande den beskattningsrubrik, hvilken borde vinna tillämpning. Om man nu, på sätt Herr Hedlund föreslagit, ur tulltaxan uteslöte alla såsom tullfria särskildt specificerade varor, och åt tulltaxans sista rubrik, hvilken afser att komplettera de föregående, gåfve den förändrade lydelse Herr Hedlunds förslag upptager, vunnes väl derigenom en skenbar förenkling af taxan, men långt ifrån den tydlighet och bestämdhet, som för en riktig tillämpning är synnerligen önskvärd. Mången artikel, som nu är tullfri, skulle genom en sådan förändring komma att, såsom närmast hänförlig till något specificeradt tullpligtigt varuslag, blifva tullbeskattad, i strid med tulltaxans och äfven motionärens mening. Ett enda exempel torde vara nog att belysa detta förhållande. Maskinerier, redskap och verktyg, äfvensom delar deraf, ej specificerade, äro nu tullfria. Uteslötes nu denna positiva föreskrift ur tulltaxan, komme nyssnämnda varuslag, enligt tulltaxans af Herr Hedlund föreslagna lydelse, om de endast utgjordes af jern eller af sammansatta metaller eller af arbetadt trä, att vid tullbehandlingen hänföras till beskattning i likhet med det ämne, arbetadt, hvaraf de bestode, och om de åter utgjordes af flera sammansatta ämnen, att såsom slöjdvaror anses och beskattas.

Något öfverlåtande af Riksdagens beskattningsrätt på tulladministrationen kan icke heller med skäl läggas nuvarande tulltaxas lydelse till last, då ju Riksdagen, så tydligt som ske kan, bestämmer hvad som är tullfritt och hvad som skall tullbeskattas,

I betraktande häraf och med hänsyn derjemte till det förhållande att tulltaxans nuvarande uppställning, enligt hvilken både tullfria och tullpligtiga varor i allmänhet specificeras, härigenom vida tydligare angifver lagstiftarens mening i afseende å de särskilda varuslagens beskattning, än eljest kunde ega rum, finner sig Utskottet böra hemställa,

1:o

att Herr Hedlunds förslag rörande förändring i tulltaxans formela uppställning icke måtte vinna Riksdagens bifall.

Apelsinskal, torra, Askar och Dosor af sammansatta eller såsom arbetade ej specificerade ämnen, m. m.

Hvad dernäst angår Herrar Hedlunds och Lundströms framställningar, så vidt med desamma åsyftas tullfrihet för en mängd uppräknade artiklar på grund allenast af den ringa tullinkomst de hittills lemnat och den förenkling i tullförvaltningsbestyren, som af tullfriheten skulle följa, så, ehuru Utskottet vid behandling af nämnda framställningar tagit under särskildt och omsorgsfullt öfvervägande de omständigheter, hvilka i afseende å en hvar af de i motionerna omförmälda nu ifrågavarande artiklar må vara att ur anförda synpunkter iakttaga, har Utskottet likväl trott sig kunna och böra undvika den vidlyftighet ej mindre i redogörelsen för Utskottets åsigter än i Kamrarnes slutliga behandling af ärendet, som skulle uppkomma, derest redogjordes för och framställdes förslag till proposition särskildt rörande hvarje sådan artikel, synnerligen i de fall, då Utskottet funnit sig icke ega grundad anledning att understödja motionärernes förslag. Under förutsättning af Riksdagens gillande af detta Utskottets förfaringssätt, hvarigenom hinder i allt fall icke lärer möta att, derest sådant inom Kamrarne i afseende å flera eller färre af artiklarne yrkas, bringa den ena eller andra under särskild pröfning, öfvergår Utskottet nu till en allmännare redogörelse för sin från motionärernes i flera hänseenden afvikande mening.

Utskottet underkänner ingalunda vigten af en sådan tulltaxans förändring, hvarigenom den med handelsrörelsens tillväxt ytterligt ansträngda tullpersonalens verksamhet kunde mera odeladt få egnas åt behandlingen af sådana artiklar och ärenden, hvilka i någon väsendtlig mån bidraga till tullinkomsten; och Utskottet bestrider icke att en i detta syfte vidtagen genomgripande omarbetning af tulltaxan vore förtjent af uppmärksamhet. Men hvad Utskottet deremot betviflar, är att ett sådant tillvägagående, som det motionärerne föreslagit, skulle leda till det åsyftade målet eller ens förminska anledningarne till de meningsskiljaktigheter emellan tulltjenstemän och trafikanter, till hvilka tulltaxans nuvarande föreskrifter förmenas föranleda. Det vore fastmera, enligt Utskottets tanke, fara värdt, att i samma mån tullpligtigheten eller tullfriheten för särskilda varuartiklar gjordes beroende, icke af varornas beskaffenhet utan af den tullinkomst den ena eller andra artikeln vid ett visst tidsmoment befunnits lemna, i samma mån skulle ock stridigheterna och villrådigheten vid tulltaxans tillämpning mångfaldigas, just emedan grunden för skiljaktigheten i tulltaxans bestämmelser saknade det nödvändiga vilkoret för att kunna inses och vinna erkännande — allmängiltiga principer.

Om nu, för att anföra några exempel, förslaget att medgifva tullfrihet för torkade apelsin- och citronskal bifölles, men tullpligtigheten för till utseende och beskaffenhet närmast jemförliga och derföre nu lika tullbeskattade artikeln torkade pomeransskal, hvilken lemnat en betydligare inkomst, bibehölles, så vunnes dermed icke verklig förenkling af tulltaxan eller lättnad för tulltjensten. Tvärtom skulle en dylik skiljaktighet framkalla försök från trafikanters sida att få tullfriheten tillämpad, der den icke vore medgifven, och föranleda stridigheter, hvartill all anledning för närvarande saknas.

Medgåfves, såsom Herr Hedlund vidare föreslagit, tullfrihet för artikeln Ben, arbetadt, såväl Elfen- och Hvalross-tänder som andra slag; för artikeln sköldpadd, arbetadt, med flera dylika, men tullpligtigheten deremot bibehölles för alldeles lika beskaffade arbeten af horn, trä eller andra mindre värdefulla råämnen, af hvilka förbrukningen är allmännare och tullinkomsten derföre större, skulle tvifvelsutan en sådan lagstiftning sakna stöd i någon giltig rättsgrund. Om man kan befara försök från trafikens sida att nu få mera sällsynt förekommande, dyrbarare och derföre högre tullbeskattade artiklar af sköldpadd vid tullbehandlingen hänförda till arbeten af horn, hvilka vid en flygtig undersökning lätteligen torde kunna med hvarandra förvexlas, så vore än mera fara värdt att tullpligtiga hornarbeten, derest liknande arbeten af sköldpadd gjordes tullfria, angåfves under denna senare benämning; och åtminstone undanröjdes icke genom en sådan förändring anledningen till tvister och hindersamma undersökningar.

Förhållandet blefve ingalunda bättre genom bifall till föreslagen tullfrihet för målade eller lackerade arbeten af *Bly*, som nu draga lika tull med målade eller lackerade arbeten af Zink äfvensom med lackerade Blecksagarearbeten, om dessa senare varuslag, för hvilka tullfrihet icke blifvit ifrågasatt, fortfarande vid sin tullpligtighet bibehölles.

Lika litet lärer något antagligt skäl kunna anföras till stöd för yrkad tullfrihet å en del handtverks- och fabriksvaror, metallarbeten med flera, hvilka hvar för sig lemnat ringare tullintrad, såsom exempelvis *borstbindare-* och *gulddragarearbeten*, *häktor*, *hakar* och *hyskjor*, *saxar*, *andra slag*, och *strumpstickor*, under det andra, till arbetssätt, material och användning liknande artiklar, såsom svarfvare- och snörmakarearbeten, sy-, hår- och knappnålar, knifvar med flera, af hvilka större tullinkomst influtit, fortfarande underkastades tullbeskattning, eller att eftergifva tullen å vissa till en del dyrbara kryddor, såsom muskot och muskotblomma, vanilj m. m., men bibehålla tullbeskattning å andra, såsom anis, fenkol, peppar med flera. Visserligen skulle sådana lagstiftningsåtgärder, ehvad de berörde olika näringsidkares eller olika förbrukares intressen, gifva berättigade anledningar till förebråelse för bristande följdriktighet, utan att kunna nöjaktigt försvaras med hänvisning till de från afgift befriade artiklarnes betydelselöshet för statskassan eller till lättnaden i tullförvaltningsbestyren.

I afseende å en del andra artiklar, hvilka med åberopande af Kommerskollegii berättelser för åren 1871 och 1872 förmenats hafva lemnat ringa eller ingen inkomst, och för hvilka derföre yrkats tullfrihet, såsom *korksulor*, *skriftaflor*, infattade i permar, med flera, torde endast behöfva erinras, att dessa artiklar först i senare tillämpade tull-

taxor erhållit sina egna eller förändrade rubriker och derförinnan tullbehandlats under andra i omförmälda berättelser upptagna; hvarföre någon vägledning för bedömande af den inkomst de lemnat icke kan ur samma berättelser hemtas.

På grund af nu antydda och andra likartade förhållanden har Utskottet funnit sig böra hemställa,

2:o

att Riksdagen icke måtte lemna bifall till den i Herrar Hedlunds och Lundströms motioner föreslagna tullfrihet för följande artiklar:

Apelsinskal, torra,
Askar och *Dosor*, af sammansatta eller såsom arbetade ej specificerade ämnen,
Ben, arbetadt,
Blommor, konstgjorda, samt delar deraf,
Bly, arbetadt, ej specificeradt,
Borstbindarearbeten,
Champignoner,
Citronskal, torra,
Dadlar,
Fingerborgar och *Syringar* af andra ämnen än guld och silfver,
Fisk, saltad eller inlagd: anjovis, sardeller och thonfisk,
Fyrverkeriarbeten,
Färglådor, med färger och annat tillbehör, äfvensom färger i musslor, glas o. s. v.
Grönsaker, inlagda i bränvin eller ättika, eller torkade eller saltade,
Guld, arbetadt,
Gulddragarearbeten af guld eller silfver,
Hattflätor af halm eller strå samt öfriga halmarbeten, ej specificerade,
Hattfoder och *Hattkullar* af siden eller annan väfnad i förening med annat material,
Hår- eller *Tagelarbeten*, med eller utan infattning och lås,
Häktor, *Hakar* och *Hyskjor*,
Instrumenter, musikaliska, de af Herr Hedlund angifna slag, äfvensom tillbehör till musikaliska instrumenter,
Kapris,
Koppar, smidd, valsad eller gjuten, andra helfärdiga arbeten,
Koriander,
Korinter,

Korksulor, så väl utan, som i förening med väfnad eller skinn,
Krukmakarearbeten, ej specificerade, oglaserade eller glaserade, omålade eller målade, äfvensom Terra Cotta och Terralith,
Krut och s. k. patroner,
Lack,
Lackerade arbeten, andra, ej specificerade,
Lagerblad och *Lagerbär*,
Lök, alla slag, ej specificerade,
Maltdrycker,
Masker,
Mattor af spån, strå eller rötter, vass eller säf,
Munlack,
Muskot, torr, och *Muskotblomma*,
Musslor, insyltade eller saltade,
Nötter, kokos-,
Oliver,
Papp,
Papper, kardus-, makulatur-, polér- eller smergel-,
Paraplyer och *Parasoller*, delar deraf, ställningar,
Pennor, skrif-, alla slag,
Pennskaft, alla slag, utom af guld eller silfver,
Perlemor, arbetad, oinfattad,
Persikokärnor,
Perukmakarearbeten,
Plymer, alla slag,
Pomada,
Pomeransblomvatten,
Pomeranser,
Rör, arbeten deraf, ej specificerade, som ej utgöra korgmakarearbeten,
Saxar, andra slag,
Silfver, arbetadt, förgyldt eller oförgyldt,
Skriftaflor, infattade i permar, med eller utan gångjern,
Sköldpadd, arbetad,
Soja och *Såser*,
Solfjädrar,
Strumpstickor,
Svampar, alla slag, ej specificerade,
Tryffel,
Tråd, guld- och silfver-, samt koppar- och annan ej specificerad metall-, förgyld, försilfrad eller pläterad,

Ur, skeppskronometrar, lösa eller oinfattade urverk, eller delar af ur, ej specificerade,
Vagnar och *Åkdon*, vissa af Herr Hedlund angifna slag,
Vanilj,
Vattenglas, eller en lösning af kiselsyra i kali eller natron,
Visitkort, samt
Zink, arbetad, omålad och olackerad.

Utskottet öfvergår nu till närmare redogörelse för sina åsigter i fråga om en hvar särskild artikel, i afseende hvarå förändring blifvit ur andra synpunkter än allenast de här förut anförda af någon motionär föreslagen eller eljest ansetts böra ega rum; följande Utskottet härvid i allmänhet den ordning, hvari artiklarne finnas i tulltaxan upptagna.

Bensvart, Benkol eller Bister.

Tullsatsen å *bensvart, benkol* eller *bister* utgör för närvarande 75 öre per centner.

Uti förenämnda, af Herr Hedlund väckta motion har jemväl blifvit ifrågasatt att borttaga denna tullsats, som under år 1872 ej skulle föranledt högre tullinkomst än 3,887 R:dr.

Enligt hvad Kommers-kollegii berättelser angående Sveriges utrikes handel och sjöfart utvisa, hafva af omförmälda artiklar blifvit i riket införda:

år 1869	2,392	centner
» 1870	7,546	»
» 1871	7,356	»
» 1872	5,182	»
» 1873	15,926	»

Under dessa år hafva af samma artiklar blifvit utförda:

år 1869	1,392	centner
» 1870	382	»
» 1871	498	»
» 1872	1,527	»
» 1873	2,163	»

Om nu än den af motionären för borttagande af tullen anförda omständighet ej förtjenar synnerligt afseende, enär motionären grundat sitt omdöme om tullinkomstens obetydenhet allenast på förhållandet under år 1872, då inkomsten understigit ej mindre de begge nästföregående årens än äfven och i synnerhet det följande årets inkomst, synes likväl redan den omständighet, att meranämnda artiklar äro föremål för utförsel

föranleda

föranleda grundade tvifvel, huruvida den inhemska tillverkningen af samma artiklar vidare är i behof af det skydd, som genom nuvarande tullsats gifves. Och då dertill kommer att, på sätt 1865 års tullkomité uti dess betänkande anmärkte, dessa artiklar utgöra vigtiga beredningsämnen för åtskilliga näringar, såsom sockertillverkningen, måleri- och boktryckerihandteringen med flera, har Utskottet ej tvekat att, i likhet med hvad redan förbemälda komité gjorde, föreslå tullfrihet för ifrågavarande artiklar, hemställande Utskottet alltså,

3:o

att tulltaxerubriken Bensvart, Benkol eller Bister må erhålla följande förändrade lydelse: »*Bensvart*, *Benkol* eller *Bister* — — Fria.»

Angående *bildhuggeri-* och *arkitektoniska arbeten* innehåller nuvarande tulltaxa följande stadgande: *Bildhuggeri- och Arkitektoniska arbeten.*

»*Bildhuggeri-* och *Arkitektoniska arbeten*, som utgöra konstnärsarbeten — — Fria.

andra slag bildhuggeri- och arkitektoniska arbeten:

af trä — — — — — — — — — — — — — — — — — — Fria.

af annat ämne, hvilket, såsom arbetadt, ej är i taxan specificeradt — 1 skålp. — 25 öre.»

Herrar Hedlund och Lundström hafva uti förenämnda, af dem afgifna motioner föreslagit tullfrihet för de till bildhuggeri- och arkitektoniska arbeten af »annat» såsom arbetadt ej specificeradt ämne hänförliga artiklar, enär de skulle gifva staten alls ingen eller en synnerligen ringa tullinkomst.

Visserligen har af de af Herrar Hedlund och Lundström åsyftade artiklar, såvidt Kommers-kollegii berättelse utvisar, under år 1871 ej varit att hemta någon tullinkomst, men inkomsten har, efter att år 1872 hafva uppgått till 4 R:dr, år 1873 stigit till 4,200 R:dr. Ur tullinkomstens synpunkt torde derföre för närvarande ej tillräckligt skäl förefinnas för borttagande af tullen å ifrågavarande artiklar. Men redan af förenämnda tullkomité blefvo de begge nuvarande underafdelningarne af »andra slag bildhuggeri- och arkitektoniska arbeten» föreslagna att sammanföras, med åtnjutande af tullfrihet; och anförde komitén såsom skäl för den sålunda föreslagna tullfriheten, bland annat, att hithörande artiklar vore att betrakta dels såsom beredningsämnen för slöjderna, dels såsom lämpliga att i modellväg tjena till höjande af den inhemska konstfliten.

Af detta skäl och i anseende jemväl till den understundom förefintliga svårigheten att afgöra, huruvida ett bildhuggeri- eller arkitektoniskt arbete utgör ett konstnärsarbete eller icke, har Utskottet funnit sig böra biträda Herrar Hedlunds och Lund-

ströms förslag om tullfrihet för ifrågavarande, med tull nu belagda slag af bildhuggeri- och arkitektoniska arbeten; och har Utskottet dervid ansett åt rubriken Bildhuggeri- och Arkitektoniska arbeten böra gifvas den i omförmälda tullkomités förslag till tulltaxa upptagna lydelse.

Utskottet hemställer alltså,

4:o

att nyss nämnda rubrik måtte erhålla följande förändrade lydelse:

»*Bildhuggeri-* och *Arkitektoniska arbeten*, som utgöra konstnärsarbeten — — — — — — — — — — — — — — — Fria;

andra slag Bildhuggeri- och Arkitektoniska arbeten af trä eller annat ämne, hvilket, såsom arbetadt, ej är i taxan specificeradt — — — — — — — — — — — — — — — Fria.»

Blyertspennor.

I nuvarande tulltaxa finnes en tullsats af 15 öre per skålpund åsatt *Blyertspennor*, alla slag.

Denna artikel är jemväl en bland dem, hvilka Herr Hedlund, i anseende till den ringa tullinkomst de gifvit, föreslagit till tullfrihet.

Af Kommers-kollegii berättelser synes, att tullinkomsten af ifrågavarande artikel beräknats:

för år 1869 till	. . . . .	2,150 R:dr
» » 1870 »	. . . . .	2,533 »
» » 1871 »	. . . . .	3,266 »
» » 1872 »	. . . . .	3,394 »
» » 1873 »	. . . . .	3,737 »

Att denna inkomst ej är af synnerlig betydelse, torde medgifvas. Och då derjemte i betraktande tages ifrågavarande artikels egenskap af en vigtig nödvändighetsvara vid undervisningen, samt för konstnärer, industriidkare med flere, anser Utskottet sig böra förorda bifall till hvad motionären uti ifrågavarande hänseende föreslagit; hemställande Utskottet derföre,

5:o

att blyertspennor, alla slag, måtte förklaras tullfria.

Bläck, skrif-

Artikeln skrif*bläck* är i nuvarande tulltaxa belagd med en tull af 5 öre per skålpund.

Herr Hedlund har föreslagit borttagande af denna tull, såsom den der gifvit staten endast en ringa inkomst.

Nämnda inkomst är i Kommers-kollegii berättelser beräknad:

för år 1869 till	727	R:dr
» » 1870 »	474	»
» » 1871 »	874	»
» » 1872 »	959	»
» » 1873 »	1,079	»

Införseln af skrifbläck utgjorde nemligen:

år 1869	14,549	skålpund
» 1870	9,477	»
» 1871	17,470	»
» 1872	19,180	»
» 1873	21,574	»

Tullinkomsten har alltså under omförmälda år ej varit af betydenhet.

Då härtill kommer ej mindre ifrågavarande artikels behöflighet, än äfven den omständigheten, att tillverkningen af densamma inom landet nått den utveckling, att artikeln kunnat göras till föremål för utförsel, uppgående under

år 1869 till	1,375	skålpund
» 1870 »	708	»
» 1871 »	1,822	»
» 1872 »	5,508	»
» 1873 »	6,288	»

har Utskottet trott tullen å meranämnda artikel kunna borttagas; och hemställer alltså,

6:o

att skrifbläck måtte från tull befrias.

I sammanhang härmed tillåter sig Utskottet jemväl föreslå tullfrihet för »*bläckpulver* eller *bläcksubstans*», af hvilka artiklar, i nuvarande taxa belagda med en tull af 15 öre per skålpund, hafva blifvit införda *Bläckpulver eller Bläcksubstans.*

år 1869	0	skålpund
» 1870	46	»
» 1871	23	»
» 1872	1	»
» 1873	32	»

Utskottet hemställer,

7:o

att tullen å »bläckpulver eller bläcksubstans» måtte borttagas.

Bokpermar, lösa.

Inom Utskottet har förslag blifvit framstäldt om tullfrihet för *lösa bokpermar*, hvilka, först vid 1872 års riksdag i tulltaxan särskildt upptagna, för närvarande draga en tull af 25 öre per skålpund, samt, enligt Kommers-kollegii berättelse för år 1873, sistnämnda år lemnat en tullinkomst af 680 R:dr.

Då nämnda permar väl i allmänhet äro förfärdigade för vissa bestämda verk, tryckta, litografierade och dylika; då dessa verk, om de äro i permarna inbundna, äro vid införsel i riket från tull fria, och det derföre synes vara oegentligt att, om permarne särskildt införas, belägga dem med tull; samt då ej heller den inhemska bokbinderihandteringen torde behöfva ifrågavarande tullsats såsom skydd, hemställer Utskottet,

8:o

att »bokpermar, lösa,» måtte från tull befrias.

Borsyradt natron.

I anledning af inom Utskottet gjord anmärkning, har Utskottet ansett den i tulltaxan förekommande benämning »Boraxsyradt natron» böra, såsom mindre riktig, emot »Borsyradt natron» utbytas; hemställande Utskottet

9:o

om Riksdagens bifall härtill.

Brodérmönster.

Brodérmönster äro enligt nuvarande tulltaxa belagda med en tull af 8 öre per skålpund.

Jemväl denna artikel är bland dem, för hvilka, i anseende till den ringa tullinkomsten af desamma, Herrar Hedlund och Lundström föreslagit tullfrihet.

Tullinkomsten af brodérmönster beräknades:

för år 1869 till	18	R:dr
» » 1870 »	26	»
» » 1871 »	27	»
» » 1872 »	34	»
» » 1873 »	46	»

Icke endast för denna ringa inkomsts skull, utan jemväl derför att ifrågavarande artikel torde kunna betraktas såsom ett medel för en betydande husflit, har Utskottet ansett sig böra biträda motionärernes förslag; hemställande Utskottet,

10:o

att tullen å brodérmönster måtte borttagas.

Bronspulver.

I nuvarande tulltaxa förekommer under rubriken »Bronspulver» följande stadgande:

»*Bronspulver*, pappersomslagets vigt inbegripen —, 1 skålp. — 15 öre.»

Rubriken erhöll nämnda lydelse först i den tulltaxa, som tillämpades från och

med den 1 Januari 1873. Förut förekom artikeln bronspulver i taxan, med hänvisning till metaller, sammansatta, arbetade, andra slag. Detta är anledningen dertill, att någon särskild uppgift om införseln af bronspulver och tullinkomsten deraf ej finnes i Kommerskollegii berättelse angående utrikes handeln och sjöfarten år 1872.

Ehuru Herr Hedlunds, på nyssnämnda berättelse grundade antagande, att bronspulver under år 1872 icke gifvit någon tullinkomst, vid nämnda förhållande icke kan tillerkännas afseende, inhemtas dock af 1873 års berättelse, att tullinkomsten af ifrågavarande artikel det året besteg sig till allenast 138 riksdaler; och om än denna omständighet i och för sig ej må föranleda bifall till den af bemälde motionär föreslagna tullfrihet, talar deremot ett annat förhållande för ett sådant medgifvande, det nemligen att bronspulver för flera industrigrenar utgör ett ganska vigtigt material, hvilket, så vidt Utskottet erfarit, icke tillverkas inom landet.

Det är med hänsigt härtill som Utskottet tillstyrker,

11:o

att tullfrihet för artikeln bronspulver nu måtte medgifvas.

Bränvin, Vin och andra finare Spritvaror.

Herrar C. Magni och Lars Månsson hafva uti deras ofvan berörda motion angående förhöjning i tullen för visssa spritvaror, med förmälan hurusom på senaste tiden utländskt bränvin blifvit i stor mängd infördt hit i landet, vidare anfört, att denna stora införsel, som, enligt motionärernes åsigt, hade sin förklaringsgrund, bland annat, i de gynnsammare omständigheter, hvarunder den utländska bränvinstillverkningen i förhållande till den inhemska kunde bedrifvas, skulle nedtryckt bränvinspriset till ett belopp, hvartill den svenske bränvinsbrännaren ej utan stor förlust kunde försälja sin vara. Derigenom att bränvinet sålunda gjordes billigare, i stället för att detsamma syntes böra fördyras, motarbetades ock vår nuvarande bränvinslagstiftnings väsendtligaste syftemål att så vidt möjligt söka förekomma ett omåttligt bruk af bränvin.

Till förekommande af den stora införseln hafva motionärerne derföre föreslagit, att tullen å alla de spritvaror, som i gällande tulltaxa upptagas under rubriken »bränvin och sprit, som på fastager införas», måtte, så vidt icke gällande traktater deremot lägga hinder, höjas från 1 krona 30 öre till 1 krona 50 öre per kanna af 50 procent alkohol vid + 15° Celsii termometer.

Uti förenämnda, af Herr P. Hübinette väckta motion är anfördt, hurusom, då de ofantliga qvantiteter spritvaror och viner, som under sistförflutna året hit införskrifvits, ej kunde till nödvändighetsvaror hänföras, nämnda införsel måste anses såsom en stor nationalförlust. Och har motionären derföre och då, hvad bränvin särskildt angår, detsamma kunde lika väl i Sverige tillverkas, framstält förslag derom, att Riksdagen måtte höja tullen å bränvin med 10 öre per kanna och å viner samt andra finare spritvaror med 20 öre per kanna.

Herrar Odelberg, Salomon Larsson och Hammarberg, som väckt förslag om förhöjning af bränvinstillverkningsafgiften, hafva, under förutsättning af bifall till berörda förslag, hemstält, att tullen å bränvin och sprit måtte i motsvarande proportion förhöjas.

Då emellertid Riksdagen afslagit sistbemälde tre motionärers förslag om bränvinstillverkningsafgiftens höjande, lära dermed deras motioner, i hvad de afse förhöjning af tullen å bränvin och sprit, få anses hafva förfallit.

Hvad då vidare angår Herrar Magnis och Lars Månssons samt Herr Hübinettes motioner, har Utskottet, vid den utgång frågan om bränvinstillverkningsafgiftens höjande fått, ej kunnat i någon måtto biträda de af dessa motionärer framstälda förslag.

Så vidt nemligen fråga är om de slag af bränvin och sprit, derå tullen skulle utan rubbning af gällande traktatsbestämmelser kunna höjas, anser Utskottet den surtaxe utöfver inhemska tillverkningsafgiften, som sedan lång tid tillbaka varit stadgad och för närvarande är åsatt införsel af bränvin och sprit, eller icke mindre än 50 öre kannan redan vara så hög, att den visserligen icke ur synpunkten af den inhemska bränvinsbränningens skyddande bör eller behöfver ytterligare förhöjas. I Norge, der bränvinstillverkningen ingalunda kan med större fördel än härstädes bedrifvas, utgör surtaxen ända sedan 1865 icke mera än 15 öre per kanna, och likväl har man, så vidt Utskottet erfarit, icke i Norge ifrågasatt en förökad skyddstull. Hvilken berättigad anledning man än må ega att genom lagstiftningen söka fördyra den ifrågavarande artikeln, lärer dock icke en sådan anledning kunna hemtas från bränvinstillverkarens förmenta behof att uppehålla ett högt pris å varan, eller med andra ord att till sin förmån kunna beskatta den förbrukande allmänheten. För en tullförhöjning, om och när sådan kan komma till stånd, måste ett högre och allmängiltigt syfte läggas till grund.

Att den redan nu stadgade surtaxe af 50 öre kannan i allmänhet nästan utesluter all införsel af sådant bränvin, som här tillverkas, bekräftar en lång erfarenhet. Det är endast under sådana tillfälliga förhållanden, hvilka någon gång och i synnerhet under sistförflutna året inträffat, som någon nämnvärd införsel egt rum; och detta bevisar nogsamt, att tullbeskattningen, i jemförelse med tillverkningsskatten, sätter den inhemska tillverkningen af bränvin i gynsammare ställning än någon annan handtering åtnjuter.

Beträffande åter tullafgifterna å andra spirituosa samt vin, så synes någon förhöjning i dessa afgifter nu icke heller böra beslutas. För franskt vindrufsbränvin, likör och vin under 21 procent alkoholhalt äro tullsatserna för närvarande beroende af handelstraktaten med Frankrike. Annan cognac samt arrak och rhum lära af flera skäl böra, såsom hittills, tullbeskattas lika med bränvin och sprit af säd eller potatis; och om man för vin af högre alkoholhalt än 21 procent nu vidare höjde tullafgiften, hvilken redan är dubbelt högre än den för svagare vin på fastager, samt mera än 3 gånger tullen å sådant vin på buteljer, följde deraf antagligen icke högre tullinkomst, utan endast att alkoholhalten hos de starka vinslagen först efter införseln uppbragtes till den högre procent, som man genom förändringen afsåge att ålägga den förhöjda beskattningen.

På grund af hvad nu blifvit anfördt, hemställer Utskottet,

12:o

att de motioner, som afse förhöjning i tullsatserna å bränvin, vin och andra finare spritvaror, måtte, så vidt de ej redan förfallit, lemnas utan afseende.

Bönor.

Utskottets uppmärksamhet har blifvit fästad derå, att vid den i nuvarande tulltaxa förekommande artikeln »Bönor, alla slag,» borde, på sätt redan merbemälda tullkomité föreslog, för undvikande af tvetydighet tilläggas bestämningen »ej specificerade», enär flera eljest hit hänförliga artikelslag, såsom kaffebönor och kakaobönor, finnas i taxan särskildt upptagna; hemställande Utskottet derföre,

13:o

att tulltaxerubriken »Bönor» må erhålla följande förändrade lydelse: »Bönor, alla slag, ej specificerade — — — — Fria».

Chocolad.

Enligt nuvarande tulltaxa utgör tullen å chocolad 30 öre per skålpund.

Inom Utskottet har förslag blifvit framställdt om nedsättning af berörda tullsats. Redan förbemälda tullkomité anmärkte i fråga om denna tullsats, att enligt af chocoladtillverkare lemnad uppgift erhölles, vid fabrikationen inom landet, af 100 skålpund kakao omkring 80 skålpund chocolad, med en tillverkningskostnad af 15 öre per skålpund; att, enär tullen å kakao blifvit af komitén föreslagen till 12 öre per skålpund, belöpte sig alltså densamma för det i 1 skålpund chocolad ingående råämne till 15 öre; samt att, då härtill lades 20 procent af tillverkningskostnaden eller 3 öre, uppkomme ett belopp af 18 öre, hvilket belopp införselafgiften å ifrågavarande artikel, enligt komiténs mening, icke borde öfverstiga.

På sätt längre fram i detta betänkande skall vidare omförmälas, har Kongl. Maj:t i nåder till Utskottet öfverlemnat handlingarne i ett nästlidet år hos Kongl. Maj:t handlagdt besvärsmål i fråga om sökt restitution af tull vid utförsel af här i riket tillverkad chocolad. Bland handlingarne i detta mål finnes jemväl en tabell, uppgjord af en betydande chocoladtillverkare i Stockholm med ledning af anteckningar från hans handtering; utvisande denna tabell att 102,380 skålpund kakao af sex särskilda sorter lemnat 81,055 skålpund, eller i medeltal 79,1 procent chocoladmassa eller förmald kakaomassa; hvaraf, på sätt samme tillverkare äfven anmärkt, framginge, att

till erhållande af 1 skålpund kakaomassa behöfdes, i medeltal, 1 skålpund 26,5 ort kakao, derå alltså tullen, efter 12 öre per skålpund, utgjorde något öfver 15 öre.

Af hvad nu blifvit anfördt torde såsom obestridligt framgå, hurusom nuvarande tull å chocolad är oskäligt hög i förhållande till den å kakao lagda tullen af 12 öre per skålpund. Och då härtill kommer *ej mindre* chocoladens betydelse såsom ett sundt och kraftigt näringsmedel, som förtjenade att komma i allmännare bruk och tvifvelsutan skulle så göra, om, genom en nedsättning i tullen, prisbilligheet åstadkommes, *än äfven* den omständigheten att den nuvarande höga tullsatsens betydelse såsom tullskydd ej synes böra tillmätas någon vigt, då, såsom omförmälda framställning gifver vid handen, den svenska chocoladtillverkningen endast behöfver restitution af de å råämnena erlagda tullafgifter för att kunna täflande uppträda på den utländska marknaden, har Utskottet funnit sig böra i enlighet med förbemälda tullkomités förslag tillstyrka,

14:o.

att tullen å chocolad måtte varda nedsatt från 30 till 18 öre per skålpund.

Fjäder, spritad.

Enligt nu gällande tulltaxa är ospritad fjäder tullfri, hvaremot spritad fjäder är belagd med en tull af 15 öre per skålpund.

Bland de tullsatser, hvilka, i följd af den ringa inkomst de inbringat, blifvit af Herrar Hedlund och Lundström föreslagna till tullfrihet, är ock den ifrågavarande.

Tullinkomsten af spritad fjäder upptages i Kommers-kollegii berättelser

för år 1869 till	14	Rdr.
„ „ 1870 „	86	„
„ „ 1871 „	46	„
„ „ 1872 „	71	„
„ „ 1873 „	328	„

I betraktande af denna inkomsts ringa belopp och sjelfva varans behöfligheet, samt enär den vida dyrbarare artikeln dun, alla slag, redan är från tull befriad hemställer Utskottet,

15:o.

att spritad fjäder måtte varda tullfri, och att i sammanhang dermed taxerubriken "Fjäder" måtte erhålla den förändrade lydelse bifogade taxeförslag utvisar.

Folier,

Folier, tenn-, eller Stanniol drager för närvarande en tull af 15 öre pr skålpund. *Folier, tenn-, eller Stanniol.*

I anseende till den ringa inkomst, denna tullsats inbringat, är ifrågavarande artikel af Herr Hedlund föreslagen till tullfrihet.

Inkomsten har i Kommers-kollegii berättelser beräknats:

för år 1869 till	252	R:dr.
„ „ 1870 „	526	„
„ „ 1871 „	654	„
„ „ 1872 „	676	„
„ „ 1873 „	1,052	„

Då tullinkomsten alltså är föga betydlig och då ifrågavarande artikel utgör ett behöfligt beredningsämne för flera näringar, hemställer Utskottet,

16:o.

att folier, tenn-, eller stanniol måtte från tull befrias.

Bland de artiklar, hvilka, i anseende till deras användning för näringarne, blifvit af Herr Lundström föreslagna till tullfrihet, är äfven fosfor; och har Herr Lundström beträffande denna artikel dels anfört, hurusom densamma ej tillverkas inom landet, dels ock erinrat om dess betydelse vid tändsticksfabrikationen. *Fosfor*

Ifrågavarande artikel drager nu en tull af 8 öre per skålpund; och är tullinkomsten af densamma i Kommers-kollegii berättelser beräknad:

för år 1869 till	1,401	R:dr.
„ „ 1870 „	2,082	„
„ „ 1871 „	2,746	„
„ „ 1872 „	5,081	„
„ „ 1873 „	2,843	„

Då fosfor är ett vigtigt beredningsämne för den af våra inhemska näringar, hvilken är stadd i en särdeles framstående utveckling och väl förtjenar att än vidare sättas i tillfälle att täfla på verldsmarknaden, anser Utskottet sig böra biträda Herr Lundströms förslag om tullfrihet för ifrågavarande artikel; hemställande Utskottet alltså,

17:o.

att tullen å fosfor måtte borttagas.

Uti meranämnda, af Herr Hedlund väckta motion har bemälde motionär, under erinran om beklädnadsvarornas synnerliga betydelse för en i vårt klimat lefvande *Garn, Tråd, Väfnader.*

befolkning, vidare anfört att hos oss dessa varor länge varit, till förment skydd för inhemsk industri, underkastade en så hög tullbeskattning, att varorna derigenom mycket fördyrats, och att enligt motionärens förmenande tullsatserna å vissa sådana varor ännu qvarstodo på en onaturlig ståndpunkt; och har motionären, under antydan om den gagneliga inflytelse som, enligt hans åsigt, skyddstullarnes nedsättande utöfvat på den inhemska industrien, ansett att en nedsättning i tullsatserna å de af motionären afsedda beklädnadsvaror ingalunda skulle medföra någon minskning af statsverkets inkomster, enär en större införsel utan tvifvel skulle rikligt uppväga nedsättningen i tullafgifter.

Motionären har fördenskull, jemte det han hemstält om ändringar i tullsatserna å vissa slags väfnader, äfven föreslagit nedsättningar i eller befrielser från nuvarande tullafgifter å garn.

Utskottet, som nogsamt känner vigten af att icke utan giltiga skäl på tullbeskattningens väg till förmån för inhemsk industri fördyra artiklar så oundgängliga som vissa beklädnadsvaror, har, då i allmänhet tullsatserna å nu ifrågavarande och dermed jemförliga beklädnadsvaror under icke så få år fått förblifva vid deras nuvarande belopp, ansett den närvarande tidpunkten väl egnad för en undersökning om och i hvad mån någon nedsättning i nämnda tullsatser skulle kunna utan men för den inhemska industrien och till fördel för befolkningen i allmänhet vidtagas. En sådan undersökning har Utskottet äfven företagit och dervid sökt förskaffa sig de upplysningar, som kunnat vara att tillgå. I detta hänseende har Utskottet särskildt rådfört sig med åtskilliga industriidkare och andra med ämnet förtrogna personer. Vid den sålunda företagna undersökning har Utskottet ej kunnat undgå att finna att, om än så genomgripande förändringar, som Herr Hedlund föreslagit, icke skulle för närvarande kunna ske utan betänkliga rubbningar i afseende å den inhemska industrien, billigheten dock fordrar att i någon mån nedsätta tullsatserna å flera slags garn, tråd och väfnader.

Beträffande nu *Garn* och dervid först sådant af *bomull*, utgör för närvarande tullen å ofärgadt bomullsgarn 8 öre och å färgadt eller tryckt, alla slag, 14 öre per skålpund.

Herr Hedlund har föreslagit, att tullsatsen å ofärgadt bomullsgarn måtte nedsättas till 4 öre och å färgadt eller tryckt till 7 öre per skålpund.

I 1857 års tulltaxa bestämdes tullen å det ofärgade bomullsgarnet till 12 öre samt å det färgade, alla slag, till 20 öre per skålpund. Efter det i 1863 års taxa jemväl tryckt bomullsgarn blifvit med färgadt sammanfördt, blefvo med anledning af franska handelstraktaten berörda tullsatser år 1865 satta till deras nuvarande belopp. Redan då uttalades emellertid på skäl grundade åsigter att äfven dessa belopp, åtminstone hvad vissa slag af bomullsgarn anginge, vore för dryga. 1865 års tullkomité hade af upplysningar, meddelade från ett svenskt bomullsspinneri, inhemtat att hela tillverkningskostnaden, alla slags utgifter inbe-

räknade, uppginge till 1 R:dr 64 öre per bundt garn af medelnummern 14, eller icke fullt 16 öre per svenskt skålpund; och ansåg komitén derföre att för groft och medelfint garn, eller sådana slag, som företrädesvis här tillverkas, tullsatserna af respektive 8 och 14 öre utgjorde vida högre skydd, än som rimligen kunde begäras, äfven om skyddssystemet fortfarande skulle upprätthållas. Vid sådant förhållande trodde komitén sig böra föreslå, att rubriken för det ofärgade bomullsgarnet måtte fördelas i tvänne, den ena för de finare slagen, af N:r 26 och deröfver, den andra för de gröfre, eller dem af lägre nummer än den nyss angifna. Till den förra af dessa underafdelningar, för hvilken tullsatsen af 8 öre ansågs kunna tillsvidare bibehållas, hänförde komitén jemväl allt slags blekt bomullsgarn; för den senare afdelningen åter, eller ofärgadt och oblekt bomullsgarn under N:o 26, fann komitén sig icke kunna föreslå högre tull än 6 öre per skålpund, hvilken tull efter en medelberäkning för dithörande slag utgjorde omkring 37 procent af tillverkningskostnaden. Den för det färgade bomullsgarnet bestämda tullsatsen af 14 öre per skålpund var likaledes, enligt komiténs uppfattning, af den beskaffenhet, att den icke borde oförändrad bibehållas. Då nemligen för beredandet af denna garnsort vanligen valdes oblekt vara, och denna stode i jemförelsevis lägre pris än den blekta, fordrade ock följdriktigheten, att skilnaden i tullsats emellan det blekta och färgade fabrikatet ej blefve alltför stor. I betraktande häraf och på vidare utvecklade skäl ansåg sig komitén böra föreslå tullafgiften för det färgade bomullsgarnet till 12 öre per skålpund, hvilket belopp ändock öfversköte tullsatsen för finare ofärgadt och blekt bomullsgarn med 50 procent.

Utskottet har, efter sakkunniges hörande, funnit sig icke böra omfatta det af 1865 års tullkomité framstälda förslag om olika tullsatser för finare och gröfre nummer af ofärgadt bomullsgarn. Dels skulle ett sådant särskiljande medföra stora svårigheter vid tullbehandlingen, dels vore den högre tullafgiften å finare garnsorter till föga gagn för den inhemska spånadsindustrien, som hufvudsakligen har gröfre garn till föremål för sin tillverkning, men deremot till men för väfnadsindustrien, hvilken af nyss antydda skäl förnämligast måste fylla sitt behof af de finare garnsorterna från utlandet.

Införseln af ofärgadt bomullsgarn utgjorde, sjöskadade partier oberäknade,

år 1869	575,748	skålpund.
„ 1870	1,287,107	„
„ 1871	2,306,649	„
„ 1872	1,820,189	„
„ 1873	3,576,664	„

Tillverkningen af bomullsgarn upptages åter i Kommers-kollegii berättelser om fabriker och manufakturer:

för år 1869 till	10,889,021	skålpund.
„ „ 1870 „	12,178,466	„

för år 1871 till	14,537,390	skålpund.
„ „ 1872 „	14,544,265	„
„ „ 1873 „	13,760,379	„

Den sistnämnda år minskade tillverkningen och ovanligt höga införseln lärer väl i ej oväsentlig mån berott deraf att tvänne inhemska bomullsspinnerier under tiden nedbrunnit, men, äfven med uppmärksammande af detta undantagsförhållande, torde dock, då i betraktande tages — hvad ofvan blifvit antydt — att det hufvudsakligen är de finare garnnumren som införas, de betydande införselsiffrorna för åren 1871—1873 innebära en maning att icke genom tullbeskattning alltför mycket fördyra ett för den inhemska väfnadsindustrien synnerligen vigtigt material.

Ehuru på senare tider anspråken på finleken tilltagit och derföre det inom landet tillverkade bomullsgarnets medelnummer och i följd deraf tillverkningskostnaden per skålpund måste sättas något högre än hvad som var fallet åren 1864 och 1865, har dock af de upplysningar, Utskottet af industriidkare erhållit, tydligen framgått, att den inhemska bomullsspånads-industrien, hvad det ofärgade bomullsgarnet angår, åtminstone ej är i behof af högre skydd än en tullsats af 6 öre per skålpund.

Andra förhållanden gifva väl vid handen, att en betydligare tullnedsättning borde kunna utan fara för inhemska spånadsindustrien medgifvas. Sålunda inhemtas af grannländernas tullagstiftning, att hvarken i Tyskland, Danmark eller Norge tullsatsen å ofärgadt bomullsgarn uppgår till nyssnämnda belopp. I brödralandet uppgår den icke ens till fullt hälften deraf. Den utgör nemligen blott 1 skilling per norskt skålpund. Och likväl visa uppgifterna angående mellanrikshandeln år 1873, att från Sverige utfördes till Norge omkring 12,000 skålpund ofärgadt bomullsgarn, då deremot införseln af samma vara från Norge uppgick till endast omkring hälften af nämnda belopp. Ännu mera betecknande är, att bomullsspånads-industrien i Norge visat sig kunna bestå med ett så betydligt lägre skydd.

Ehuru Utskottet af dessa förhållanden väl må hafva kunnat hemta anledning att nu tillstyrka en större tullnedsättning, än den här ofvan antydda, har Utskottet likväl så väl vid denna frågas behandling som vid pröfningen af andra likartade låtit sig ledas af den tanke, att det både för industrien och för statskassan är af öfvervägande betydelse, att den friare tullagstiftningen, från hvilken någon återgång derigenom minst bör vara att befara, lugnt men bestämdt och utan några våldsamma brytningar framgår till sitt mål. Det är af sådan anledning Utskottet för denna gång föreslår, att tullen å ofärgadt bomullsgarn endast måtte från 8 till 6 öre pr skålpund nedsättas.

Då färgadt bomullsgarn allenast uti jemförelsevis mindre mängd lärer kunna hit införas, och då användningen af tryckt bomullsgarn ej hos oss spelar någon egentlig role, har Utskottet, i öfverensstämmelse med hvad jemväl i öfrigt inhemtats i ämnet,

funnit sig kunna hemställa, att tullen å färgadt eller tryckt bomullsgarn, alla slag, måtte nedsättas till 10 öre per skålpund.

Vidkommande *kamel-* och *ullgarn*, bestämdes i 1857 års taxa tullen för ofärgadt sådant garn till 15 öre och för färgadt till 20 öre per skålpund. Enligt 1863 års taxa skulle tullen utgöra å kamel- och ullgarn, ofärgadt, 15 öre samt färgadt eller blekt, s. k. brillantgarn derunder inbegripet, 20 öre per skålpund. År 1865 nedsattes tullsatserna till respektive 10 och 15 öre, hvarvid sedan förblifvit.

Herr Hedlund har nu yrkat att tullsatserna måtte nedsättas, å det ofärgade slaget till 5 öre och å det färgade eller blekta till 8 öre per skålpund.

I Norge utgör tullen å "uldgarn, ufarvet" 2 skilling per pund (motsvarande 5,68 öre per svenskt skålpund) samt å "farvet" 3 skilling per pund (= 8,53 öre per svenskt skålpund.

Tillverkningen vid svenska ullgarnsfabrikerna har enligt Kommers-kollegii berättelser stigit från 169,004 skålpund år 1869 till 286,828 skålpund år 1873; och har införseln under samma tid stigit

af ofärgadt ullgarn från 125,918 till 315,192 skålpund samt

af färgadt ullgarn från 284,967 till 839,432 skålpund, hvilket angifver ett alltjemt stegradt behof af denna vara.

Efter inhemtade upplysningar och på de nyss i fråga om bomullsgarn närmare utvecklade skäl, har Utskottet ansett en tullnedsättning å kamel- och ullgarn, alla slag, från 10 till 8 öre beträffande det ofärgade samt från 15 till 12 öre å det färgade eller blekta, s. k. brillantgarn derunder inbegripet, nu böra ega rum.

I afseende å *linnegarn* har Herr Hedlund föreslagit, att tullen måtte nedsättas, för det ofärgade och oblekta från 10 till 5 öre, för det blekta från 20 till 5 öre samt å det färgade från 20 till 10 öre per skålpund.

Enligt 1857 års tulltaxa skulle ofärgadt och oblekt linnegarn draga en tull af 25 öre, samt färgadt eller blekt en tull af 40 öre per skålpund. Med anledning af franska traktaten nedsattes dessa tullsatser år 1865 till respektive 15 och 30 öre per skålpund, samt från och med år 1867 till deras nuvarande belopp, eller 10 öre för det ofärgade och oblekta samt 20 öre för det färgade eller blekta garnet. 1865 års tullkomité fann dessa ännu gällande tullsatser tills vidare tillfyllestgörande, ehuru, enligt hvad komitén jemväl anmärkte, artikelns stora behöflighet i visst afseende synts kunna föranleda en ytterligare nedsättning i nämnda afgifts belopp.

I Norge utgör tullen å "liingarn", "ufarvet" 1 skilling per pund (= 2,84 öre per svenskt skålpund), samt "farvet, utvundet" 4 skilling per pund (= 11,37 öre per svenskt skålpund.

Linnegarnstillverkningen i Sverige upptages i Kommers-kollegii berättelse år 1869 till 386,411 skålpund och år 1873 till 585,335 skålpund; och har införseln stigit:

af ofärgadt linnegarn
från 29,968 skålpund år 1869 till 165,438 skålpund år 1873;
af blekt eller färgadt
från 7,540 skålpund år 1869 till 68,730 skålpund år 1873;

Utvisande redogörelserna för mellanrikshandeln år 1873 att Norge, oaktadt sin lägre skyddstull, kunnat tillföra Sverige både linne- och segelgarn, då deremot någon sådan utförsel härifrån till Norge icke egt rum.

Då linnegarnets blekning erfordrar en ganska omfattande behandling och är med ej ringa risk förenad, har Utskottet ej velat biträda Herr Hedlunds förslag att, emot hvad hittills varit stadgadt, göra tullsatserna för det blekta och det färgade linnegarnet olika; anseende Utskottet, med hänsyn till de af en betydande linnefabrikant meddelade upplysningar, sig icke böra föreslå vidare nedsättning å linnegarn än, hvad det ofärgade och oblekta angår, från 10 till 8 öre och, hvad vidkommer det färgade eller blekta, från 20 till 15 öre per skålpund.

Segel- och *bindgarn*, för närvarande belagdt med en tullsats af 10 öre per skålpund, har af Herr Hedlund föreslagits till tullfrihet. Den nuvarande tullsatsen stadgades redan i 1857 års tulltaxa. 1865 års tullkomité föreslog dess nedsättande till 5 öre; men den har emellertid förblifvit oförändrad.

Ehuru till äfventyrs en större nedsättning skulle kunna medgifvas, har dock Utskottet, i anledning af erhållna upplysningar och särskildt med hänsyn dertill att, enligt nu gällande taxa, segel- och bindgarn är, i afseende å tullsatsen, med ofärgadt linnegarn likställdt, ansett tullen å segel- och bindgarn för närvarande böra nedsättas allenast till 8 öre per skålpund.

Först i 1866 års tulltaxa finnes *jutegarn* uppfördt, med en tullsats af 5 öre per skålpund. Vid 1873 års riksdag medgafs tullfrihet för ofärgadt och oblekt jutegarn; hvaremot Riksdagen ej fann skäl att ändra tullsatsen, hvad färgadt eller blekt jutegarn angick.

Herr Hedlund har visserligen nu föreslagit borttagande af tull å sistberörda ännu tullpligtiga slag af jutegarn; men Utskottet har icke funnit anledning biträda detta förslag.

Med anledning af hvad Utskottet sålunda i fråga om *Garn* anfört, hemställer Utskottet,

18:o.

att, med afslag å Herr Hedlunds framställning om tullfrihet för segel- och bindgarn samt om sådan frihet jemväl för färgadt eller blekt jutegarn, tullen måtte varda nedsatt:

a) å *bomullsgarn*, enkelt eller dubbleradt, i härfvor eller å bobiner, *ofärgadt*, från 8 till 6 öre samt *färgadt* eller *tryckt*, alla slag, från 14 till 10 öre per skålpund;

b) å *kamel-* och *ullgarn*, alla slag, *ofärgadt* från 10 till 8 öre, samt *färgadt* eller *blekt*, så kalladt brillantgarn derunder inbegripet, från 15 till 12 öre per skålpund;

c) å *linnegarn*, *ofärgadt* och *oblekt*, från 10 till 8 öre, samt *färgadt* eller *blekt* från 20 till 15 öre per skålpund; och

d) å *segel-* och *bindgarn* från 10 till 8 öre per skålpund.

Enligt nuvarande tulltaxa utgör tullen å bomulls-*tråd*, alla slag, samt å oblekt linnetråd 20 öre per skålpund, och å blekt eller färgad linnetråd 30 öre per skålpund.

För den händelse Utskottets förslag om nedsättning i tullsatserna å bomulls- och linnegarn varder af Riksdagen godkändt, torde följdriktigheten kräfva, att jemväl tullsatserna å bomulls- och linnetråd nedsättas; och har Utskottet ansett dessa nedsättningar skäligen böra bestämmas, för bomulls- och oblekt linnetråd från 20 till 15 öre samt för blekt eller färgad linnetråd från 30 till 25 öre per skålpund; hemställande Utskottet alltså under antydda förutsättning,

19:o.

att tullen måtte varda nedsatt:

å *bomullstråd*, alla slag, samt *oblekt linnetråd* från 20 till 15 öre per skålpund, och

å *blekt* eller *färgad linnetråd* från 30 till 25 öre per skålpund.

Vidkommande härefter *väfnader* och först sådana af *bomull*, har Herr Hedlund föreslagit, bland annat, följande tullnedsättningar i afseende å de i nuvarande tulltaxa upptagna bomullsväfnader, "*andra slag*", nemligen:

å *oblekta* och *ofärgade* från 25 till 20 öre
„ *blekta* eller *färgade* „ 40 „ 30 „
„ *tryckta* eller *pressade* „ 50 „ 40 „ allt per skålpund.

Enligt 1857 års tulltaxa skulle under åren 1858 och 1859 dessa slags väfnader draga följande tullsatser, nemligen: de oblekta och ofärgade 50 öre, de blekta eller färgade 80 öre samt de tryckta eller pressade en R:dr per skålpund; men skulle dessa tullsatser från 1860 års början nedsättas, för oblekta och ofärgade till 40 öre, för blekta eller färgade till 70 öre och för tryckta eller pressade till 90 öre per skålpund. Sistnämnda tullsatser, af respektive 40, 70 och 90 öre, voro ock i 1863 års taxa åsatta ifrågavarande slags väfnader. Men på grund af franska handelstraktaten nedsattes tullsatserna år 1865, för de oblekta och ofär-

gade slagen till 25 öre, eller det nuvarande beloppet, samt för de öfriga slagen öfvergångsvis till 50 och 75 öre, hvilka begge sistnämnda satser från 1867 års början nedgingo till deras nuvarande belopp, 40 öre för blekta eller färgade samt 50 öre för tryckta eller pressade. 1865 års tullkomité, som i sitt förslag till ny tulltaxa upptog för bomullsväfnader, andra slag, nämnda ännu gällande tullsatser af 25, 40 och 50 öre per skålpund, ansåg sig dock i sitt betänkande böra anmäla, att komitén på grund af i ämnet skedd utredning kommit till det resultat, att tullsatserna rätteligen borde utgöra, för de oblekta och ofärgade slagen 15 öre, för de blekta eller färgade 20 öre och för de tryckta eller pressade 30 öre per skålpund. Men med afseende å bomullstillverkningens dåvarande abnorma tillstånd, som ansågs särdeles ofördelaktigt inverka på den inhemske fabrikanten och sålunda berättiga till ett undantagsstadgande, hade komitén trott sig icke böra i sitt taxeförslag frånträda de tullsatser för ifrågavarande artiklar, hvilka blifvit genom traktaten med Frankrike bestämda, ehuru desamma synts vara betydligt högre, än som härutinnan under vanliga förhållanden då mera bort ifrågakomma. Och tillstyrkte komitén i underdånighet, att nådig framställning till Rikets näst sammanträdande Ständer måtte göras att, derest bomullsfabrikationen skulle under tiden för då ingående statsreglering återbringas i en ställning, som kunde anses jemförelsevis normal, de angifna tullsatserna af respektive 15, 20 och 30 öre per skålpund måtte antagas att varda gällande från och med början af år 1869.

Då Utskottet funnit sig föranlåtet att nu hemställa om någon nedsättning i tullsatserna å ifrågavarande och flera andra slags väfnader, tillåter Utskottet sig att här nedan vid särskilda frågors behandling återgifva den utredning af ämnet, som förekommer i bemälda tullkomités betänkande, och som, ehuru 10 år sedan dess förflutit, efter hvad Utskottet kunnat erfara, i allt hufvudsakligt eger tillämplighet på närvarande förhållanden.

Från en bomullsspinneri och väfverifabrik hade för komitén meddelats, att hela tillverkningskostnaden — omfattande icke blott arbetslöner, förvaltning, slitning af maskinerier, underhåll af byggnader, bränsle, assurans, utskylder, m. m., utan äfven räntor å förlagskapital och omkostnaderna för fabrikens anläggning — beräknades uppgå för ett skålpund gröfre bomullsväfnad, eller så kallad domestik, till ungefär $40^1/_2$ öre, deraf i det allra närmaste hälften belöpte sig på spinnings- och hälften på väfningskostnaden, hvilken senare skulle utgöra omkring $20^1/_2$ öre. Af deputerade från Elfsborgs län, hvilka inför komitén varit hörda, hade blifvit upplyst, att för handväfnaden af finare bomullslärft, eller så kallad calico, i Vestergötland betalades 3 à 4 öre per aln, eller då 10 alnar per medium vägde 1 skålpund, 30 à 40 öre per skålpund, dervid väfvaren skulle icke allenast till alla delar bestrida sitt eget underhåll, utan äfven sjelf bekosta redskap, klister, m. m., så att förläggaren endast hade att anskaffa garnet samt utbetala den betingade väfvarelönen för erhållande af den färdiga varan. För väfnadens färgning och appretering

beräknades

beräknades vidare kostnaden utgöra omkring 30 öre per skålpund. Derjemte hade samma deputerade upplyst, att väfvarelönen för tillverkning af rutiga och randiga väfnader uppginge till omkring 56 öre per skålpund, hvartill komme omkring 20 öre för garnets färgning. Och skulle prisskilnaden emellan oblekta och blekta väfnader utgöra omkring 20 à 30 öre per skålpund samt emellan blekta och tryckta väfnader 50, 60 och 70 öre, allt efter finhet, antal färger och tryckningssätt; men öfver bleknings- och tryckningskostnaderna hade de deputerade icke, oaktadt derom framstäld begäran, meddelat komitén några beräkningar. Emellertid, och om än det enligt komiténs mening föga tidsenliga, inom Elfsborgs län bedrifna tillverkningssättet för hand lades till grund för beräkningarne, ansåg komitén häraf nogsamt visa sig, att de i 1863 års taxa stadgade tullafgifter å de olika slagen bomullsväfnader ändock i flera fall öfverstege och i allmänhet fullt uppginge till lika belopp med hela tillverkningskostnaden för sådana grofva och medelfina väfnader, hvilkas förfärdigande egentligen vore föremål för fabriks- och handväfnadsindustrien inom Sverige. Och ehuru — tillägger komitén — endast finare och dyrbarare bomullsväfnader kunnat ifrågakomma till infortullning, samt värdet å dylika väfnader under de senare åren af kända orsaker varit utomordentligt högt, hade likväl flera anställda undersökningar och profvägningar gifvit vid handen att tullafgifterna uppgått för blekta och färgade från 23 till 55 procent, samt å tryckta eller pressade från 30 till mera än 50 procent af hela varuvärdet.

Angående den inhemska bomullsväfnadsindustriens utveckling under åren 1869—1873 upptager Kommers-kollegii berättelse att qvantiteten tillverkade väfnader och värdet derå utgjorde:

år 1869 — 43,877,079 fot till värde af 5,745,476 R:dr,
„ 1873 — 69,955,029 fot, 5,030 stycken dukar } till värde af 9,304,793 R:dr.

Att den inhemska bomullsväfnadsindustrien efter år 1865 betydligt förkofrats utvisas, bland annat, äfven af den stegrade utförseln af bomullsväfnader. Denna utförsel utgjorde, enligt till Kommers-kollegium inkomna uppgifter:

år 1864	9,622	skålpund.
„ 1865	41,142	„
„ 1866	127,118	„
„ 1867	193,321	„
„ 1868	273,419	„
„ 1869	313,467	„
„ 1870	358,979	„
„ 1871	304,577	„
„ 1872	304,458	„
„ 1873	345,909	„

Ehuru Utskottet ansett nödig varsamhet bjuda att ej för närvarande nedsätta ifrågavarande tullsatser till de belopp, som 1865 års tullkomité ifrågasatte såsom

antagliga, när bomullsindustrien återkomme i sitt af amerikanska kriget störda normala tillstånd, har dock Utskottet, med afseende å de föreslagna nedsättningarne i tullsatserna å bomullsgarn och de dervid angifna grunder, funnit sig böra tillstyrka att tullafgifterna å bomullsväfnader, "andra slag", nu må nedsättas, å oblekta och ofärgade från 25 till 20 öre, å blekta eller färgade från 40 till 35 öre samt å tryckta eller pressade från 50 till 45 öre, allt per skålpund.

Felb och *plys*, äfvensom *filtar* och *parkum* af *bomull* äro i nuvarande taxa i fråga om tullsatsens belopp likstälda med bomullsväfnader, andra slag, blekta eller färgade, och torde alltså för följdriktighetens skull böra erhålla den för sistnämnda slags väfnader föreslagna nedsatta tullsats af 35 öre per skålpund.

För *segelduk* af bomull har Herr Hedlund föreslagit tullens nedsättande från 6 till 5 öre per skålpund. Den nuvarande tullen utgick redan enligt 1857 års taxa och har alltsedan bibehållits oförändrad. Utskottet har trott sig kunna så mycket hellre biträda den af motionären föreslagna nedsättning som införseln af ifrågavarande slags segelduk är högst obetydlig, utgörande

år 1869	508	skålpund,
„ 1870	0	
„ 1871	0	
„ 1872	212	„
„ 1873	24	„ ;

under det att utförseln deremot uppgått

år 1869 till	10,232	skålpund,
„ 1870 „	9,136	„
„ 1871 „	3,853	„
„ 1872 „	17,926	„
„ 1873 „	5,275	„

I afseende å väfnader af *bomull med blandning till större eller mindre del af lin eller hampa*, har Herr Hedlund förslagit följande nedsättningar:

å *bolstervar* från 40 till 20 öre,
„ *damast* „ 50 „ 25 „
„ *dräll* „ 65 „ 25 „
„ *mattväfnad* „ 18 „ 10 „ allt per skålpund.

Redan i 1857 års taxa finnes tullen å nyssberörda slags *bolstervar* satt till ännu gällande belopp, 40 öre per skålpund. 1865 års tullkomité anmärkte, att, då, enligt hvad komitén inhemtat, medelpriset å bolstervar utgjorde omkring 1 R:dr 80 öre per skålpund, uppginge sålunda tullen å bolstervar till mer än 22 procent af detta pris, hvadan densamma efter de af komitén i öfrigt härutinnan följda grunder bort nedsättas åtminstone till hälften; men enär artikeln jemväl förut dragit lika tull, såväl med oblekt och ofärgad bomullsväfnad, hvilken hade mindre värde, som ock med filtar och mattor af ylle, och dessa båda artikelslag funnits

böra åsättas en tull af 25 öre, hade komitén ansett följdriktigheten fordra att samma afgiftsbelopp föresloges äfven för bolstervar, ehuru det, efter ofvan uppgifna pris, utgjorde nära 14 procent af varuvärdet. Utskottet har emellertid ansett sig icke böra för närvarande tillstyrka större nedsättning i tullen å bolstervar än från 40 till 30 öre per skålpund.

Enligt 1857 års taxa, utgjorde tullen å *damast* och *dräll* af bomull med blandning till större eller mindre del af lin eller hampa 90 öre för damast och 65 öre för dräll, allt per skålpund. År 1865 blef, med anledning af franska traktaten, tullen å damast öfvergångsvis nedsatt till 75 öre, samt från och med år 1867 till sitt nuvarande belopp, 50 öre per skålpund. Dräll har deremot allt hitintills bibehållit tullsatsen 65 öre per skålpund. 1865 års tullkomité, som i sitt taxeförslag sammanförde damast och dräll, med en tullsats af 50 öre per skålpund, anmärkte i afseende härå, att, ehuru dräll vore af mindre värde än damast, komitén dock sammanfört dessa artiklar till gemensam tullsats, för undvikande af den olägenheten af olika tullbeskattning att, då dessa väfnader ofta vore svåra att bestämdt åtskilja, den högre tullbeskattade artikeln kunde införas under enahanda benämning med den lägre tullbeskattade, och föreskriften i detta hänseende sålunda kringgås. Utskottet, som trott damast fortfarande böra vid en tullsats af 50 öre bibehållas, har på det af 1865 års tullkomité anförda skäl funnit dräll böra med damast sammanföras till gemensam tullsats.

Mattväfnad af bomull med blandning till större eller mindre del af lin eller hampa förekommer specificerad i 1860 års tulltaxa och hade då samma tullsats som nu, 18 öre per skålpund. 1865 års tullkomité anmärkte att, som medelvärdet å detta slags mattväfnad uppgifvits till omkring 60 öre per skålpund samt medeltullen å beredningsämnet, linne- och bomullsgarn tillsammans, efter komiténs förslag, utgjorde 8 öre per skålpund, hade tullafgiften å berörda mattväfnad blifvit i komiténs taxeförslag nedsatt till 10 öre per skålpund. Äfven denna senare tullsats ansåg komitén i förhållande till varuvärdet jemförelsevis hög, men den hade dock med afseende på tullen å beredningsämnet, synts icke böra sättas lägre än som skett. Då Utskottet nu föreslagit nedsättningar i tullsatserna å linne- och bomullsgarn, utgör redan denna omständighet skäl nog för Utskottet att hemställa om nedsättning i tullen å ifrågavarande slags mattväfnad; anseende dock Utskottet denna nedsättning icke för närvarande böra göras i vidsträcktare mån än från 18 till 15 öre per skålpund.

Jemväl i afseende å *ylleväfnader* har Utskottet funnit sig manadt att tillse huruvida ej någon ändring i nuvarande tullsatser må anses påkallad. Då af hvad Herr Hedlund i sin motion yttrat om ylleväfnader, det kunde synas som om de nuvarande tullsatserna för kortare tid sedan blifvit bestämda, tillåter sig Utskottet att till en början erinra om de ändringar i tullsatserna å ylleväfnader som egt rum efter år 1857.

I 1857 års taxa bestämdes tullen för filtar och mattor af ylle till 40 öre, för yllepressduk till 12 öre och för andra slag af ylleväfnader till 1 R:dr 50 öre per skålpund. Uti 1863 års tulltaxa gjordes vid filtar och mattor ett tillägg, hvarigenom kantade resfiltar derunder inbegrepos, hvarjemte för maskinfilt, rundväfd för fabriksbehof, blef, medelst hänvisning derför till redskap och maskinerier samt delar deraf, medgifven tullfrihet. Med anledning af franska traktaten blef häruppå tullen å filtar och mattor år 1865 öfvergångsvis bestämd till 30 öre samt från och med år 1867 till sitt nuvarande belopp, 25 öre per skålpund; tullen å pressduk nedsattes år 1865 omedelbart till nuvarande belopp, 10 öre pr skålpund; för "andra slag" af ylleväfnader blef tullen nedsatt år 1865 till en R:dr 25 öre, från och med år 1867 till 1 R:dr, samt från och med år 1868 till 75 öre, hvilket belopp ännu är gällande. Sedan dess har i sak någon annan förändring i afseende å ylleväfnader ej skett, än allenast att vid 1872 års riksdag den under ylleväfnader upptagna föreskrift om resfiltars tullbehandling blef, till förekommande af olika uppfattningar, derifrån utesluten och resfiltar i tulltaxan intagna under egen rubrik med föreskrift om lika tullbehandling som den väfnad, hvaraf de hufvudsakligen bestå.

I fråga om *filtar* och *mattor* anmärkte 1865 års tullkomité, hurusom erhållna pris- och vigtuppgifter gifvit vid handen att den i 1863 års taxa upptagna tullsats, 40 öre pr skålpund, uppginge för inhemska filtar till omkring 11 procent och för utländska filt- och mattväfnader, af hvilka endast de finare slagen dittills kunnat med någon fördel införskrifvas, till vid pass 20 procent af värdet. Men om dervid toges i betraktande, att råvarorna, såväl ullen som i allmänhet färgningsämnena, vore vid införsel tullfria, äfvensom att, hvad anginge filtar, tillverkningskostnaden härstädes, enligt hvad upplyst blifvit, kunde beräknas till omkring hälften af varuvärdet, motsvarade sagda tullsats, 40 öre per skålpund, icke mindre än 20 à 40 procent af nämnda kostnad; och då den under de tio åren 1853—1862 från ett värde af 26,267 R:dr till ett sådant af 143,923 R:dr ökade införseln af dessa varor ådagalade ett alltjemt stigande behof, som icke af tillverkningen inom landet tillfredsställdes, ansåg komitén tullen å filtar och mattor af ylle icke böra vara högre än 25 öre, hvilken tull utgjorde 12 à 13 procent af tillverkningskostnaden för inhemsk vara.

Införseln af filtar och mattor har på senare åren ytterligare stegrats; den utgjorde:

år 1870	181,637	skålpund
„ 1871	247,695	„
„ 1872	304,296	„
„ 1873	320,841	„

Utskottet, som redan hemstält om tullnedsättningar för ullgarn, har trott tiden vara inne för en nedsättning jemväl i tullsatsen å filtar och mattor af ylle, dock allenast från 25 till 20 öre per skålpund.

Maskinfilt, rundväfd för fabriksbehof, är, på sätt redan blifvit nämndt, tullfri; och, då *pressduk* af ylle endast användes för fabriksbehof, t. ex. vid papperstillverkning och stearinfabrikation, har Utskottet ansett tullfrihet jemväl för denna artikel böra medgifvas, så mycket mera som densamma ej tillverkas inom landet, och tullinkomsten deraf ej heller är af afsevärd betydenhet, i ty att af denna till värdet dyrbara, men tvifvelsutan just i följd af sin användning med den låga tullsatsen af 10 öre per skålpund belagda artikel infördes

år 1869	5,557	skålpund
„ 1870	5,845	„
„ 1871	3,833	„
„ 1872	4,286	„
„ 1873	4,602	„

För bedömande af tullsatsen å "*andra slag*" af ylleväfnader, hade 1865 års tullkomité förskaffat sig åtskilliga profvägnings- och prisuppgifter. Dessa uppgifter hade visat en sådan skiljaktighet i varuvärde, att den i 1863 års tulltaxa för ylleväfnader, andra slag, upptagna tullsats, 1 Rdr 50 öre per skålpund, i förhållande till varuvärdet omvexlade från 11 till mera än 120 procent. Af uppgifter, angående 12 olika slag svenska ylleväfnader af från 9 $^2/_3$ till 3 $^1/_2$ riksdalers värde per aln, hade inhemtats, att sagda tullsats motsvarade 21,5 procent af dessa varors medelvärde; och enligt priskurant på alla Carlsviks, vid hufvudstaden belägna, fabriks tillverkningar af hel- och halfylleväfnader skulle samma tullsats i medeltal hafva utgjort 18,1 procent af varuvärdet; men enligt särskilda meddelanden, grundade på fakturor öfver införda flera olika slags utländska hel- och halfylleväfnader, beräknades nämnda tullsats uppgå till 25, 41, 52 och till och med 91 procent af varans värde. Vidare hade upplysts, att hela tillverkningskostnaden vid de svenska ylleväfnadsfabrikerna kunde antagas utgöra från $^2/_5$ till $^2/_3$, eller i medeltal något mera än hälften af varuvärdet, hvadan omförmälda tullsats, enligt berörda prisuppgifter, motsvarade omkring 36 à 43 procent af samma kostnad.

Dessa omständigheter föranledde komitén att antaga 75 öre såsom en, efter vissa öfvergångar, för ylleväfnader "andra slag" gällande tullsats. Kommerskollegii berättelser upplysa angående ylleväfnadsindustriens utveckling under åren 1869—1873 att värdet af klädesfabrikernas tillverkningar under dessa år stigit från 7,856,657 till 13,522,152 riksdaler och att tillverkningsvärdet vid "fabriker för helylle och blandade väfnader" under samma år stigit från 477,337 till 758,126 riksdaler; och har utförseln af ylleväfnader, som år 1864 utgjorde allenast 1,034 skålpund, år 1869 uppgått till 76,682 skålpund och år 1873 till 102,439 skålpund.

Då nu varande tullsats å ylleväfnader, andra slag, 75 öre per skålpund, på sätt förut är nämndt, gält alltsedan 1868 års början; då densamma är ej obetydligt högre än i flera andra länder, t. ex. Danmark och Norge, hvad de gröfre slagen af ylleväfnader angår, med hvilka slags förfärdigande den svenska fabrikationen hufvudsakligen sysselsätter sig, och då Utskottet redan föreslagit nedsättningar i tullsatserna å ullgarn, torde en nedsättning från 75 till 70 öre per skålpund i tullen å ylleväfnader "andra slag", ej kunna anses opåkallad; hvadan Utskottet funnit sig böra derom hemställa.

Hvad nu ändtligen angår *linne-* eller *hampväfnader* har Herr Hedlund till en början föreslagit, att tullen å *blaggarn, buldan, kanfas* och *sadelgjordsväf* måtte varda nedsatt från 15 till 5 öre per skålpund.

Redan i 1857 års tulltaxa bestämdes tullen för blaggarn och öfriga nyssnämnda artikelslag till 15 öre per skålpund, eller samma tullsats, som ännu är gällande. 1865 års tullkomité, som ansåg att tullen å segel- och tältduk af linne eller hampa borde sättas till 6 öre per skålpund, förmälde att i allmänhet blaggarn, buldan, kanfas och sadelgjordsväf vore af mindre värde än segel- och tältduk och sålunda icke borde draga högre tull än dessa; hvadan och på i öfrigt anfördt skäl komitén i sitt förslag till tulltaxa utförde tullafgiften för blaggarn, buldan, kanfas och sadelgjordsväf till samma belopp som för segel- och tältduk, eller 6 öre per skålpund.

Efter hvad Utskottet genom upplysningar, meddelade af en betydande linnefabrikant, inhemtat, kan utan något men för den inhemska linnetillverkningen den nuvarande, alltsedan 1858 års början gällande tullsatsen å blaggarn, buldan, kanfas och sadelgjordsväf nedsättas derhän, att den må blifva för blaggarn 12 öre och för de öfriga trenne artikelsslagen 8 öre per skålpund; viljande Utskottet förty göra förslag härom.

För *bolstervar* af linne eller hampa utgör tullen 40 öre per skålpund, hvilken tullsats infördes redan genom 1857 års taxa. Herr Hedlund har visserligen nu föreslagit dess nedsättande till 20 öre; men som Utskottet ansett sig icke kunna i afseende å bolstervar af bomull med blandning af lin eller hampa — hvarmed nu ifrågavarande slag af bolstervar för närvarande drager lika tull — förorda en större nedsättning än till 30 öre per skålpund, har Utskottet allenast velat hemställa om enahanda nedsättning för bolstervar af linne eller hampa, och detta desto hellre som det ofta lärer vara svårt att skilja sistnämnda slags bolstervar från sådant med blandning af bomull.

Mattväfnad af linne eller hampa, äfven om annat i taxan ej specificeradt ämne deri ingår, är i nuvarande taxa i afseende å tullsatsen likställd med mattväfnad af bomull med blandning af lin eller hampa; och för den händelse Utskottets förslag om nedsättning i tullen å sistnämnda slags mattväfnad med allenast 3 öre per skålpund varder godkändt, torde följdriktigheten fordra att, utan

afseende å hvad Herr Hedlund föreslagit om nedsättning af tullsatsen å mattväfnad af linne eller hampa ända till 10 öre, tullsatsen å detta slags mattväfnad, äfven om annat i taxan ej specificeradt ämne deri ingår, bestämmes till 15 öre per skålpund.

Pressduk af linne eller hampa är i nuvarande tulltaxa belagd med samma tull som pressduk af ylle, eller 10 öre per skålpund; och då i allmänhet samma skäl, som ofvan blifvit för tullfrihet å pressduk af ylle anförda, synas tala för enahanda frihet för pressduk af linne eller hampa, torde jemväl å sistnämnda slags pressduk tullen böra borttagas.

Uti 1854 års tulltaxa bestämdes tullen för *segel-* och *tältduk* af linne eller hampa till 2 skillingar 8 runstycken banko. I 1857 års taxa utfördes denna tullsats till 8 öre per skålpund, eller det ännu gällande afgiftsbeloppet. Herr Hedlund har förslagit nedsättande af berörda tullsats till 5 öre. 1865 års tullkomité hemstälde om dess bestämmande till 6 öre per skålpund.

Det växande behofvet af denna för vårt lands sjöfart så vigtiga artikel utvisas bland annat af den alltmera stegrade införseln; denna utgjorde

år 1869	397,748	skålpund
„ 1870	546,904	„
„ 1871	686,617	„
„ 1872	1,005,011	„
„ 1873	1,074,095	„

Vid de inhemska segel- och tältduksfabrikerna, som år 1873 voro 3 till antalet, utgjorde nämnda år, enligt hvad Kommers-kollegii berättelse rörande fabriker och manufakturer utvisar, sammanlagda tillverkningsvärdet 1,043,012 R:dr, hvilket värde öfversteg det för 1872 anmälda med 173,599 R:dr och är 418,200 R:dr högre än det till 624,812 R:dr beräknade årliga medeltillverkningsvärdet under åren 1868—1872. Och af segel- och tältduk utaf linne eller hampa utfördes

år 1869	5,592	skålpund
„ 1870	11,094	„
„ 1871	30,611	„
„ 1872	41,478	„
„ 1873	32,918	„

Då tågvirke, ankare och kettingar m. fl. för skeppsbehof erforderliga artiklar äro från tull fria, torde anspråket på någon nedsättning i den nuvarande, sedan så långt tillbaka oafbrutet gällande tullen å segel- och tältduk af linne eller hampa vara fullt befogadt; och har Utskottet fördenskull ansett sig böra föreslå att densamma nedsättes från 8 till 6 öre per skålpund.

Af *jutegarnsväfnad* är den oblekta och ofärgade numera från tull fri, hvaremot den blekta eller färgade drager en tull af 18 öre per skålpund.

Herr Hedlund har i sin motion framstält förslag om tullfrihet för all slags jutegarnsväfnad.

Först i 1866 tulltaxa blef jutegarnsväfnad specificerad och sammanfördes då med segel- och tältduk af linne eller hampa samt drog alltså en tull af 8 öre per skålpund. År 1873, då tullfrihet beviljades för oblekt och ofärgad jutegarnsväfnad, blef deremot tullen å blekt eller färgad höjd till sitt nuvarande belopp, och anfördes i afseende härå uti Riksdagens underdåniga skrifvelse (N:o 64), angående tullbevillningen, att enär sistnämnda slags väfnad ofta i handeln förekomme med brokiga färger, afsedd att begagnas såsom mattor, och dessutom ej sällan vore sammanblandad med annan väfnad, så att det vore svårt att bestämma varans hufvudsakliga beståndsdel, hade Riksdagen funnit lämpligast, att någon skilnad i tullsats ej gjordes för den blekta eller färgade jutegarnsväfnaden och annan mattväfnad; hvadan Riksdagen höjt tullen å den förra till likhet med tullen å den senare. I betraktande häraf torde någon annan förändring af tullsatsen å den blekta eller färgade jutegarnsväfnaden ej böra nu ifrågakomma, än den Utskottet föreslagit för annan dermed likställd mattväfnad, eller nedsättning från 18 till 15 öre per skålpund.

Bland linne- eller hampväfnader förekomma i tulltaxan äfven *damast* samt *lärft*, alla slag, med en tullsats af 75 öre, samt "*andra slag*", *dräll*väfnader derunder inbegripna, med en tullsats af 65 öre per skålpund.

För dessa "*andra slag*" har Herr Hedlund föreslagit tullens nedsättande från 65 till 25 öre. I 1857 års tulltaxa voro lärft, alla slag, och damast åsatta en tull af 1 R:dr per skålpund; för "andra slag", drällväfnader derunder inbegripna, bestämdes tullen redan då till ännu gällande belopp 65 öre. År 1865 nedsattes tullen för damast och lärft till dess nuvarande belopp.

1865 års tullkomité ansåg sig böra till förebyggande af osäkerhet och misstag vid förtullningen, föreslå tullen för lärft, alla slag, äfvensom för ifrågavarande slags damast och dräll till lika belopp med den för damast och dräll af bomull med blandning af lin eller hampa föreslagna, eller 50 öre per skålpund; hvarjemte, enär det syntes komitén att "andra slag" af nu ifrågavarande väfnader borde tullbehandlas lika med lärft, tullen jemväl för dessa "andra slag" föreslogs till 50 öre per skålpund.

Utskottet, som delar komiténs åsigter i dessa fall, och som, på sätt ofvan är nämndt, funnit sig böra hemställa derom att dräll och damast af bomull med blandning till större eller mindre del af lin eller hampa måtte sammanföras till lika tullsats 50 öre pr skålpund, har derföre ock velat föreslå sistberörda tullsats jemväl för lärft, damast och dräll samt "andra slag" af linne eller hampa.

På grund af hvad nu blifvit i afseende å väfnader anfördt, hemställer Utskottet:

20:o.

20:o

a) i fråga om *bomullsväfnader:*
att tullen måtte varda nedsatt:
å felb och plys äfvensom filtar och parkum från 40 till 35 öre per skålpund,
å segelduk från 6 till 5 öre per skålpund; samt
å "andra slag", oblekta och ofärgade från 25 till 20 öre, blekta eller färgade från 40 till 35 öre samt tryckta eller pressade från 50 till 45 öre per skålpund;

b) vidkommande *väfnader af bomull med blandning till större eller mindre del af lin eller hampa:*
att, med afslag å Herr Hedlunds förslag om nedsättning i tullen å damast, tullsatserna måtte nedsättas:
å bolstervar från 40 till 30 öre,
å dräll från 65 till 50 öre, samt
å mattväfnad från 18 till 15 öre per skålpund;

c) beträffande *ylleväfnader*, af ull allena eller blandad till större eller mindre del med bomull, lin eller andra ämnen utom silke:
att pressduk måtte från tull befrias; samt
att tullen måtte varda nedsatt:
å filtar och mattor från 25 till 20 öre samt
å "andra slag" från 75 till 70 öre pr skålpund;

d) i afseende å *linne-* eller *hampväfnader:*
att, med afslag å Herr Hedlunds förslag i fråga om tullfrihet för blekt eller färgad jutegarnsväfnad, tullen måtte varda nedsatt:
å blaggarn från 15 till 12 öre,
å buldan, kanfas och sadelgjordsväf från 15 till 8 öre,
å bolstervar från 40 till 30 öre,
å damast samt lärft, alla slag, från 75 till 50 öre,
å mattväfnad, äfven om annat i taxan ej specificeradt ämne deri ingår, från 18 till 15 öre,
å segel- och tältduk från 8 till 6 öre,
å blekt eller färgad jutegarnsväfnad från 18 till 15 öre, och
å "andra slag", drällväfnader derunder inbegripna, från 65 till 50 öre, allt per skålpund; samt
att pressduk måtte från tull befrias; och

e) att i sammanhang med omförmälda förändringar rubriken "Väfnader" måtte erhålla den förändrade lydelse, bilagda taxeförslag utvisar.

Broderduk, Marle och Stramalj.

I nuvarande tulltaxa har rubriken *Broderduk*, *Marle* och *Stramalj* följande lydelse:

"Broderduk, Marle och Stramalj:

af silke	1	skålpund	— 1 krona 50 öre,
af silke med tillsats af annat material	1	„	— 1 krona,
af ull	1	„	— 75 öre,
af papper	1	„	— 15 öre,
andra slag, enkla eller blandade	1	„	— 50 öre.

Anm. Påbörjade eller halffärdiga tapisseriarbeten förtullas lika med duken, hvarå de äro anbragta, med tillägg af 20 procent."

De under ifrågavarande rubrik hänförliga artiklar, undantagandes påbörjade eller halffärdiga tapisseriarbeten, äro af Herr Hedlund föreslagna till tullfrihet i anseende till deras obetydenhet från tullinkomstens synpunkt.

Då emellertid väfnader i allmänhet äro med tull belagda och jemväl papp- och pappersarbeten äro föremål för tullbeskattning, torde följdriktigheten kräfva bibehållande af tullpligtighet för nu ifrågavarande artiklar.

Utskottet har fördenskull ej kunnat biträda Herr Hedlunds ifrågavarande förslag; hvaremot då broderduk, marle och stramalj af ull för närvarande äro i afseende å tullsatsen likstälda med ylleväfnader, andra slag, samt broderduk, marle och stramalj, "andra slag", hvilka hufvudsakligen äro af bomull, nu draga enahanda tull som bomullsväfnader, andra slag, tryckta eller pressade, bifall till hvad Utskottet föreslagit i fråga om beloppet af tullafgifterna å omförmälda slags ylle- och bomullsväfnader torde böra föranleda motsvarande nedsättningar af tullsatserna å broderduk, marle och stramalj "af ull" samt "andra slag"; hemställande Utskottet alltså,

21:o

att, med afslag å Herr Hedlunds ifrågavarande förslag, tullen måtte varda nedsatt å broderduk, marle och stramalj af ull från 75 till 70 öre, samt å "andra slag, enkla eller blandade", från 50 till 45 öre per skålpund.

Gardiner, rull-.

Gardiner, rull-, af bomulls-, linne- eller hampväfnad, målade eller tryckta, hafva från och med år 1867 dragit samma tull som blekta eller färgade bomullsväfnader, och då detta förhållande synes fortfarande böra ega rum, får Utskottet,

i öfverensstämmelse med den nedsättning i tullen å bomullsväfnader, andra slag, blekta eller färgade, från 40 till 35 öre per skålpund, som här förut blifvit föreslagen, nu hemställa

22:o.

att jemväl tullsatsen å gardiner, rull-, af bomulls-, linne- eller hampväfnad, målade eller tryckta, måtte nedsättas från 40 till 35 öre per skålpund.

Strumpor och andra på strumpstol eller genom stickning tillverkade arbeten, ej specificerade, "andra slag", äfvensom *Vantar*, "andra slag", draga samma tull som bomullsväfnader, andra slag, tryckta eller pressade, nemligen 50 öre per skålpund; och torde den föreslagna tullnedsättningen å nämnda slags bomullsväfnader derföre böra föranleda motsvarande nedsättningar i afseende å omförmälda slags strumpstolsarbeten. *Strumpor och Vantar.*

Utskottet hemställer derföre, under förutsättning af bifall till hvad Utskottet i fråga om tullsatsen å bomullsväfnader, andra slag, tryckta eller pressade, föreslagit,

23:o.

att tullen å strumpor och andra å strumpstol eller genom stickning tillverkade arbeten, ej specificerade, "andra slag", äfvensom å vantar, "andra slag", måtte nedsättas från 50 till 45 öre per skålpund.

Gasmätare äro för närvarande belagda med en tull af 5 procent af värdet. *Gasmätare.*

Herrar Hedlund och Lundström hafva i förenämnda motioner väckt förslag om tullfrihet för ifrågavarande artikel, Herr Hedlund med anledning af den obetydliga tullinkomsten, Herr Lundström åter under erinran hurusom för borttagande af tullen å denna, endast undantagsvis inom landet tillverkade artikel samma skäl talade, som föranledt tullfrihet för maskinerier, redskap och verktyg.

Tullinkomsten af gasmätare har blifvit i Kommers-kollegii berättelse beräknad

för år 1869 till	1,126	R:dr.
„ „ 1870 „	929	„
„ „ 1871 „	1,488	„
„ „ 1872 „	1,563	„
„ „ 1873 „	1,452	„

På de af Herr Lundström anförda skäl hemställer Utskottet,

24:o.

att tullfrihet för Gasmätare måtte medgifvas.

Glas. Vidkommande rubriken *Glas* har inom Utskottet förslag blifvit väckt om nedsättning af nuvarande tullen, 3 öre per skålpund, å *fönsterglas*, alla slag.

I fråga om tullsatsen å denna vara, anförde merbemälda tullkomité, att nämnda tullsats, som förut utgjort 4 öre per skålpund, blifvit genom traktaten med Frankrike nedsatt till 3 öre per skålpund; att på grund af erhållna uppgifter om värdet å fönsterglas, derför medelpriset beräknats till omkring 19 öre per skålpund för inhemsk tillverkning samt omkring 12 öre för utländsk, komitén emellertid icke ansett 3 öre, såsom i förhållande till varuvärdet allt för högt, böra till slutlig tullsats antagas, utan föreslagit, att denna måtte bestämmas till 2 öre per skålpund, hvilket utgjorde omkring 10 procent af priset på inhemsk tillverkning och omkring 17 procent på utländsk sådan; och hemstälde komitén, att denna slutliga tullsats måtte inträda från och med år 1868. En betydande glastillverkare, af hvilken Utskottet fått emottaga åtskilliga upplysningar i afseende å glasvaror, har ock förklarat, det, enligt hans åsigt, nuvarande tullen å fönsterglas vore för hög och lämpligen kunde till 2 öre per skålpund nedsättas.

I betraktande af hvad sålunda såväl bemälda tullkomité som omförmälde glastillverkare anfört, samt med afseende å ifrågavarande artikels stora behöfligheet, har Utskottet trott sig böra föreslå, att nuvarande tullsats å fönsterglas, alla slag, måtte från 3 till 2 öre per skålpund nedsättas.

Ljuskronglas äro af Herr Hedlund föreslagna till tullfrihet, i anseende dertill att de år 1872 i tullinkomst lemnat allenast 494 R:dr. Men med afseende å beskaffenheten och värdet af dessa glas har Utskottet icke funnit anledning tillstyrka någon förändring i tullsatsen derå, 5 öre per skålpund.

Jemväl *råa* och *oslipade spegelglas* eller s. k. glasämnen, för närvarande belagda med en tull af 3 öre per skålpund, äro, i anseende till den ringa tullinkomst de gifvit, bland de artiklar, som Herr Hedlund föreslagit till tullfrihet. Utskottet, som icke funnit anledning ifrågasätta tullfrihet för denna artikel, har deremot ansett densamma böra fortfarande draga samma tull som fönsterglas, särskildt till förekommande af det missbruk att ej den senare varan må införas under enahanda benämning med den förra; och har Utskottet derföre velat föreslå tullafgiften jemväl för råa och oslipade spegelglas eller s. k. glasämnen till 2 öre per skålpuud.

Herr Hedlunds förslag derom, att *urglas*, som för närvarande draga en tull af 10 öre per skålpund samt år 1872 lemnat en tullinkomst af endast 446 R:dr, skulle göras tullfria, har Utskottet icke kunnat biträda, då åtskilliga mindre dyrbara glasvaror fortfarande anses böra vid tullpligtighet bibehållas.

Deremot har inom Utskottet förslag blifvit framställdt att sammanföra urglas och "*andra slag*" af glas till en gemensam underafdelning, med en tullsats af 10 öre per skålpund. I afseende å dessa "andra slag" erinrades af bemälda tullkomité, att tullafgiften derå, i 1863 års tulltaxa utgörande 20 öre per skålpund,

genom Franska traktaten blifvit bestämd till 15 öre per skålpund, men att enligt erhållna upplysningar angående prisen å de varuslag, som inginge under glas, "andra slag", nämnda tull af 20 öre per skålpund uppginge till 18 ½ à 26 och till och med till 38 ½ procent af varuvärdet, i medeltal till 27 procent samt understege endast för de finare slagen 20 procent. Vid sådant förhållande ansåg komitén sig böra föreslå tullafgiften för glas, "andra slag", till 10 öre per skålpund, dock med hemställan att denna senare tullsats måtte inträda först från och med år 1868. Den glastillverkare, som meddelat Utskottet upplysningar i förevarande ämne, har ansett, att en nedsättning af tullen å "andra slag" af glas till 10 öre per skålpund icke skulle utöfva någon skadlig inflytelse å den inhemska glastillverkningen. Utskottet har fördenskull trott sig böra biträda ifrågavarande, inom Utskottet väckta förslag, och har Utskottet vid omarbetningen af rubriken "Glas" uteslutit den vissa slags flaskor tillagda benämningen "pressade", hvilken är oegentlig och missledande, samt, efter hvad Utskottet inhemtat, i flera fall föranledt tvister vid tullbehandlingen.

På grund af hvad Utskottet sålunda i afseende å rubriken "Glas" anfört, hemställer Utskottet,

25:o.

a) att, med afslag å Herr Hedlunds motion, i hvad den afser tullfrihet för ljuskronglas, råa och oslipade spegelglas eller s. k. glasämnen, samt urglas, tullen måtte varda nedsatt å fönsterglas, alla slag, samt råa och oslipade spegelglas eller så kallade glasämnen från 3 till 2 öre per skålpund, samt

b) att införselstullen å glas, "andra slag", karaffiner och slipade flaskor derunder inbegripna, nedsättes från 15 till 10 öre per skålpund, och att i sammanhang härmed rubriken "Glas" måtte erhålla den förändrade lydelse, bilagda taxeförslag utvisar.

Glasflusser, oslipade samt slipade, men oinfattade, äro nu belagda med en tull af 60 öre per skålpund. *Glasflusser.*

Under uppgift hurusom denna artikel under år 1871 lemnat alls ingen tullinkomst samt år 1872 i sådan inkomst gifvit endast 14 R:dr, hafva Herrar Hedlund och Lundström föreslagit borttagande af tullen å nämnda artikel.

Såvidt Kommers-kollegii berättelser utvisa, lemnade ifrågavarande artikel under åren 1869, 1870 och 1871 icke någon tullinkomst. År 1872 utgjorde tullinkomsten 14 och år 1873 13 R:dr.

I betraktande häraf och då omförmälda artikel, likasom Agat, Bernsten, Koraller med flera, då de införas i oinfattadt skick, är att anse såsom beredningsämne för vissa yrken, hemställer Utskottet,

26:o.

att glasflusser, oslipade samt slipade men oinfattade, måtte från tull befrias.

Gryn, mjöl och ris.

Uti meranämnde motion har Herr Hedlund, med förmälan hurusom risgryn och rismjöl vore ett helsosamt och närande födoämne, som borde vara så tillgängligt som möjligt för alla landets innevånare, vidare anfört, att tullbeskattning å nämnda varor icke stode tillsammans med grundsatsen, att staten ej borde lägga skatt å födoämnen, som inginge i den stora förbrukningen; varande af motionären föreslaget, att "*gryn* af alla slag, deri inräknade *Risgryn*, samt *Rismjöl*, må varda *fria* till införsel i riket".

Herr *O. P. Rylander* har i den af honom väckta, ofvan omförmälda motion, under förmenande att "numera statens finanser lemna tillfälle att nedsätta eller helt och hållet borttaga införselstullen å sådana artiklar, som kunna räknas till den arbetande klassens dagliga förbrukning", i sådant hänseende, bland annat, anfört att, "då nästan alla som nödvändiga födoämnen varande artiklar blifvit förklarade tullfria", motionären funne det förvånande, att en så sund och helsosam samt närande vara som risgryn och rismjöl vore belagd med en införselstull af omkring 20 procent af varans värde; och har Herr Rylander fördenskull föreslagit borttagande af tull å risgryn och rismjöl.

Vidare har Herr Hedlund *dels* under åberopande af den ringa tullinkomsten föreslagit tullfrihet för *mjöl*, ej specificeradt, af vegetabilier, som ej kunna inbegripas under spanmål eller hänföras till medicinalier, *dels* ock hemställt om borttagande af tullen å *ris*, oskalad, blandad med mer eller mindre fullständigt afskalad ris, hvilken vara skulle under år 1872 ej lemnat någon tullinkomst.

Hvad nu till en början gryn angår, åtnjutes för närvarande tullfrihet för sådana af spanmål; hvaremot risgryn och den dermed sammanförda artikeln rismjöl äro belagda med en tull af 2 öre per skålpund; samt "andra slag" af gryn med en tull af 4 öre per skålpund.

Såvidt Kommers-kollegii berättelser utvisa, har tullinkomsten, oberäknadt hvad som kan hafva influtit för några partier sjöskadad vara, utgjort: af risgryn och rismjöl

år 1869	100,563 R:dr
„ 1870	86,431 „

år 1871 . . . . . 91,061 R:dr
„ 1872 . . . . . 111,879 „
„ 1873 . . . . . 143,192 „
eller i medeltal under nämnda fem år 106,625 R:dr; samt af "andra slags" gryn
år 1869 . . . . . 15,010 R:dr
„ 1870 . . . . . 12,413 „
„ 1871 . . . . . 11,812 „
„ 1872 . . . . . 16,810 „
„ 1873 . . . . . 19,125 „
eller i medeltal för de fem åren 15,034 R:dr.

Att risgryn och rismjöl utgöra vigtiga näringsmedel, som alltmera ingå i den stora förbrukningen, lärer ej kunna bestridas. Införseln af dessa artiklar har under åren 1869—1873 i medeltal utgjort 5,331,265 skålpund samt år 1873 till och med stigit ända till 7,159,611 skålpund. Och huru betydande den härför influtna tullinkomsten än varit, torde afseendet derå likväl icke böra utgöra hinder för fullföljande af den grundsats, som redan länge varit i vår tull-lagstiftning erkänd, att i den allmänna förbrukningen ingående näringsmedel, så vidt statens tillgångar sådant medgifva, från tullbeskattning befrias. Tidpunkten att vidtaga mera betydande lindring i denna beskattning synes Utskottet nu vara inne, då tullinkomsterna under senare åren visat öfverskott långt utöfver hvad af denna inkomsttitel påräknats. Utskottet har alltså funnit sig böra tillstyrka bifall såväl till Herrar Hedlunds och Rylanders förslag om tullfrihet för risgryn och rismjöl, som till den förres förslag om enahanda frihet för "andra slag" af gryn, bland hvilka de hufvudsakligaste likaledes utgöra alltmera allmänt begagnade födoämnen.

Då tullinkomsten af "mjöl, ej specificeradt, af vegetabilier, som ej kunna inbegripas under spanmål eller hänföras till medicinalier" — å hvilket slags mjöl tullen för närvarande utgör 12 öre per skålpund — under åren 1869—1873 varit af ringa betydenhet, i det den utgjort
år 1869 . . . . . 2,208 R:dr
„ 1870 . . . . . 206 „
„ 1871 . . . . . 217 „
„ 1872 . . . . . 540 „
„ 1873 . . . . . 294 „
och då mjöl af spanmål äfvensom majsmjöl redan är tullfritt, samt Utskottet nyss förordat tullfrihet för rismjöl, har Utskottet ansett skäl ej förefinnas att vidare bibehålla tullen å omförmälda ej specificerade mjöl.

Om nu, såsom Utskottet antager, tullfrihet för risgryn och rismjöl varder bifallen, lärer ock deraf blifva en gifven följd, att tulltaxans bestämmelse derom att ris oskalad, blandad med mer eller mindre fullständigt afskalad ris, skall draga en tull af 1 öre per skålpund, måste förändras till tullfrihet jemväl för denna ar-

tikel. År 1869 utgjorde tullinkomsten af sistnämnda slags ris 3,594 R:dr, men under åren 1870—1873 har, så vidt Kommers-kollegii berättelser utvisa, någon tullinkomst deraf ej influtit.

På grund af hvad sålunda blifvit anfördt, hemställer Utskottet,

27:o.

a) att risgryn och rismjöl äfvensom gryn, "andra slag", måtte från tull befrias;

b) att tullfrihet måtte medgifvas för "mjöl, ej specificeradt, af vegetabilier, som ej kunna inbegripas under spanmål eller hänföras till medicinalier"; samt

c) att rubrikerna Gryn och Mjöl, äfvensom rubriken Ris måtte erhålla den förändrade lydelse, bilagda taxeförslag utvisar, och att i stället för den i nuvarande tulltaxa vid *Rismjöl* förekommande hänvisning måtte införas en ny rubrik, så lydande:

"Rismjöl . . . . . Fritt."

Enligt nuvarande tulltaxa utgör tullen å såväl bokguld, äkta och oäkta, som musiv-, puder- eller unsen-guld 1 öre per ort.

I anseende till den obetydliga tullinkomst, dessa artiklar under åren 1871 och 1872 lemnat, äro desamma i Herrar Hedlunds och Lundströms ofvan omförmälda motioner föreslagna till tullfrihet.

Guld, bok- samt musiv-, puder-, eller unsen-.

Tullinkomsten beräknas i Kommers-kollegii berättelser hvad bokguld, äkta och oäkta, angår:

för år 1869 till	252	R:dr,
„ „ 1870 „	270	„
„ „ 1871 „	321	„
„ „ 1872 „	812	„
„ „ 1873 „	1,003	„

samt vidkommande musiv-, puder- eller unsenguld:

för år 1869 till	4	R:dr.
„ „ 1870 „	4	„
„ „ 1871 „	6	„
„ „ 1872 „	9	„
„ „ 1873 „	3	„

Enär ifrågavarande artiklar utgöra beredningsämnen för vissa näringar, har Utskottet ansett för dessa artiklar böra medgifvas den frihet från tull, som redan länge

länge åtnjutits för boksilfver, äkta och oäkta, samt musiv-, målare-, puder- eller unsensilfver; hemställande Utskottet fördenskull,

28:o.

att tullen å bokguld, äkta och oäkta, samt å musiv-, puder- eller unsenguld måtte borttagas, och i följd deraf rubriken "Guld" erhålla den förändrade lydelse, bilagda taxeföreslag utvisar."

Hagel draga för närvarande en tull af 3 öre per skålpund. *Hagel.*

Åberopande den ringa tullinkomsten för år 1872, har Herr Hedlund föreslagit denna artikel till tullfrihet.

Tullinkomsten af hagel är i Kommers-kollegii berättelser beräknad

för år 1869 till	55	R:dr.
„ „ 1870 „	8	„
„ „ 1871 „	62	„
„ „ 1872 „	13	„
„ „ 1873 „	1,123	„

Införseln utgjorde, nemligen:

år 1869	1,822	skålpund.
„ 1870	282	„
„ 1871	2,057	„
„ 1872	447	„
„ 1873	37,438	„

Under samma år utfördes följande qvantiteter hagel:

år 1869	4,990	„
„ 1870	3,935	„
„ 1871	8,555	„
„ 1872	12,625	„
„ 1873	10,950	„

Oaktadt tullinkomsten af hagel år 1873 mycket öfverstigit de fyra nästföregående årens inkomst, var dock tullinkomsten äfven år 1873 ej af den betydenhet, att ju icke Utskottet, då ifrågavarande artikel utgör föremål för en ej ringa utförsel, anser sig kunna biträda motionärens förslag om borttagande af tull å nämnda artikel; hemställande Utskottet alltså,

29:o.

att hagel måtte från tull befrias.

Halsduks-valkar. Under uppgift att *halsduksvalkar* år 1872 ej gifvit någon tullinkomst, har Herr Hedlund i sin meranämnda motion föreslagit tullfrihet för dessa artiklar, hvilka enligt nuvarande tulltaxa draga en tull af en krona per skålpund.

Vitsordande att, så vidt Kommers-kollegii berättelse angående utrikes handeln och sjöfarten år 1872 utvisar, någon tullinkomst nämnda år ej varit att hemta af halsduksvalkar, har dock Utskottet funnit oegentligt, att berörda artiklar skulle vara från tull fria, under det att de materialier, hvaraf de vanligen förfärdigas, likasom andra beklädnadspersedlar, fortfarande draga tull. Deremot har Utskottet, lika med merbemälda tullkomité, ansett lämpligt, att halsduksvalkar, i stället för att hafva sin särskilda tullsats, varda tullbehandlade såsom kläder.

Utskottet hemställer alltså,

30:o.

att Riksdagen, med afslag å Herr Hedlunds yrkande om tullfrihet för halsduksvalkar, måtte gifva ifrågavarande taxerubrik följande förändrade lydelse:

"*Halsduksvalkar;* tullbehandlas såsom kläder."

Spännhals-dukar. Samma skäl, som blifvit af Utskottet anfördt emot tullfrihet för halsduksvalkar, torde ock få gälla med afseende å Herr Hedlunds i anledning af tullinkomstens ringhet framstälda förslag om borttagande af tull å spännhalsdukar, äfvensom andra på valk sydda halsdukar "af andra tyger, äfvensom af läder". Utskottet håller deremot före, att, lika med halsduksvalkar, jemväl omförmälda halsdukar, vare sig de nu äro förfärdigade af hel- eller halfsiden eller af andra tyger äfvensom af läder, lämpligen böra tullbehandlas såsom kläder; hemställande Utskottet derföre,

31:o.

att, med afslag å Herr Hedlunds ifrågavarande förslag, rubriken "Spännhalsdukar", äfvensom andra på valk sydda halsdukar, måtte erhålla den förändrade lydelse, bilagda taxeförslag utvisar.

Honing. Å *honing* är tullen för närvarande 4 öre per skålpund.

Tullinkomsten af denna artikel har i Kommers-kollegii berättelse beräknats

för år 1869 till	. . . . .	61 R:dr
„ „ 1870 „	. . . . .	47 „

för år 1871 till . . . . . 61 R:dr.
„ „ 1872 „ . . . . . 34 „
„ „ 1873 „ . . . . . 22 „

I följd af den ringa tullinkomsten har Herr Hedlund hemstält om tullfrihet för ifrågavarande artikel.

Redan förenämnda tullkomité föreslog borttagande af tull å honing; och anförde komitén såsom skäl derför, dels att ifrågavarande artikel hufvudsakligen användes för medicinska behof, dels ock att tullinkomsten deraf utgjorde ett ringa belopp.

Åberopande samma skäl, tillåter sig Utskottet hemställa,

32:o.

att honing måtte från tull befrias.

Under hufvudrubriken *horn* innehåller nu gällande tulltaxa följande stadganden: *Horn.*

"*Horn:*

oarbetadt eller raspadt.		Fritt.
arbetadt:		
platter		Fria.
skifvor till lyktor m. m.	1 skålpund	— 20 öre,
knappar med eller utan fernissning	1 „	— 20 „
andra slag	1 „	— 50 „ "

Hornskifvor till lyktor m. m. äro sålunda belagda med en tull af 20 öre per skålpund.

Enligt Kommers-kollegii berättelse för år 1872 var nämnda år tullinkomsten af ifrågavarande hornskifvor endast 35 R:dr. Herr Hedlund har derföre ock föreslagit tullfrihet för denna artikel. Under åren 1869 och 1870 lemnade densamma ingen tullinkomst. För år 1871 beräknas tullinkomsten till 32 R:dr, för år 1873 till endast 2 R:dr.

Under erinran hurusom horn, arbetadt "i plattor", vore tullfritt, anmärkte förbemälda tullkomité, beträffande nu ifrågavarande hornskifvor, att desamma i sjelfva verket ej vore annat än ett slags plattor; och föreslog komitén derföre tullfrihet för dessa skifvor.

Af det skäl, komitén sålunda anfört, och i betraktande af den obetydliga tullinkomsten af ifrågavarande artikel, hemställer Utskottet,

33:o.

att "horn, arbetadt, skifvor till lyktor m. m.", måtte från tull befrias och i sammanhang dermed rubriken "horn" erhålla den förändrade lydelse bifogade taxeförslag utvisar.

Hudar och Skinn.

Af *Hudar* och *Skinn, till pelsverk ej hänförliga*, äro oberedda, alla slag, tullfria; hvaremot af de beredda slagen "sulläder och bindsulläder samt hvitgarfvade (alunerade) äfvensom sämskade hudar och skinn" draga en tull af 10 öre, samt "andra slag" en tull af 20 öre, allt per skålpund.

Herr J. F. Fredricson har i den af honom väckta, ofvan omförmälda motion föreslagit borttagande af den å sulläder och bindsulläder satta tull; och har motionären till stöd för sitt förslag hufvudsakligen anfört att, då nämnda slags läder nästan uteslutande användes vid tillverkning eller lagning af skodon, omförmälda tullsats alltså bidroge till fördyrande af berörda nödvändiga beklädnadsartiklar; hvilket i synnerhet tungt drabbade den fattigare delen af befolkningen.

Jemväl Herrar Hedlund och Rylander hafva hemstält om tullfrihet för sulläder och bindsulläder; Herr Rylander äfven om tullens borttagande å de med sulläder och bindsulläder nu sammanförda hvitgarfvade (alunerade) äfvensom sämskade hudar och skinn; erinrande sistbemälde motionärer, bland annat, om ifrågavarande varors betydelse såsom vigtiga nödvändighetsartiklar.

Införseln af sulläder och bindsulläder samt dermed sammanförda hudar och skinn utgjorde enligt Kommers-kollegii berättelser

år 1869	468,246	skålpund
„ 1870	522,242	„
„ 1871	570,796	„
„ 1872	1,143,596	„
„ 1873	2,244,863	„

samt af "andra slag" beredda, till pelsverk ej hänförliga, hudar och skinn

år 1869	85,075	skålpund
„ 1870	123,812	„
„ 1871	150,982	„
„ 1872	208,337	„
„ 1873	246,715	„

Af denna införsel utgjorde de från Norge införda qvantiteter, — till den vida största delen inkomna landvägen och tvifvelsutan hufvudsakligast bestående af sulläder och bindsulläder —,

år 1869	423,320	skålpund
„ 1870	410,207	„
„ 1871	349,209	„
„ 1872	406,134	„
„ 1873	611,113	„

Utskottet, som i ämnet rådfört sig med lädertillverkare äfvensom med en importör af utländskt läder, har väl ansett borttagandet med ens af nuvarande tullsats å sulläder och bindsulläder, icke böra ifrågakomma, enär sådant antagligen skulle medföra betänkliga rubbningar för den inhemska garfverihandteringen; men har Ut-

skottet deremot funnit en skälig nedsättning i berörda tullsats kunna redan nu med allt fog ifrågasättas. Tullsatsen å sulläder och bindsulläder, enligt 1863 års tulltaxa utgörande 25 öre per skålpund, blef med anledning af franska handelstraktatens bestämmelser år 1865 nedsatt till 15 öre samt från och med år 1868 till sitt nuvarande belopp 10 öre per skålpund. Dessa nedsättningar företogos i öfverensstämmelse med hvad 1865 års tullkomité tillstyrkt. Bemälda komité hade vid sammanställandet af erhållna uppgifter funnit partipriset för sulläder, oförtulladt, öfver hufvud utgöra något mindre än en R:dr per skålpund. Komitén hade vidare funnit sig kunna af meddelade upplysningar med någorlunda visshet draga den slutsatsen, att tillverkningskostnaden för sulläder icke uppginge till eller åtminstone ej öfverstege hälften af varuvärdet; och ansåg komitén derföre och på i öfrigt anförda skäl en tullsats af 10 öre per skålpund för sulläder och bindsulläder böra i allmänhet vara tillräcklig; men hemställer likväl af vissa skäl att tullen måtte till en början nedsättas endast till 15 öre samt först från och med år 1868 utgå med 10 öre per skålpund. För Utskottet har uppgifvits, att inhemskt sulläder och bindsulläder af god sort för närvarande betingade ett pris af 1 krona 40 öre à 1 krona 50 öre per skålpund; samt att priset å bästa sort utgjorde 1 krona 60 öre per skålpund. I hvad mån värdet af råämnet och kostnaden för beredningen ingå i dessa pris, har Utskottet, oaktadt derom till garfveriidkare framstälda spörsmål, ej fått med fullständig noggranhet uppgifvet; men Utskottet har i följd af erhållna upplysningar ansett sig kunna antaga, att vid senare årens prisstegring å ifrågavarande artiklar tillverkningskostnaden åtminstone ej i motsvarande mån ökats. Då nu Utskottet vidare af tillgängliga statistiska uppgifter inhemtat, huruledes vårt brödraland Norge, oaktadt införselstullen derstädes å "saalelæder og bindsaalelæder" utgör allenast 2 skilling per pund (motsvarande 5,68 öre per svenskt skålpund) kunnat icke blott tillverka sådant läder för eget behof utan ock utföra högst betydliga qvantiteter deraf till Sverige, har Utskottet ansett vår nuvarande tullsats å sulläder och bindsulläder kunna utan men för inhemsk tillverkning nedsättas till 6 öre per skålpund; och har Utskottet, på grund af inhemtade upplysningar, funnit än mindre betänklighet möta emot en tullnedsättning till enahanda belopp å de med sulläder och bindsulläder hitintills sammanförda hvitgarfvade eller alunerade samt sämskade hudar och skinn.

Med anledning af den tullnedsättning, Utskottet sålunda trott sig kunna förorda i fråga om nyssnämnda afdelning af beredda, till pelsverk ej hänförliga, hudar och skinn, torde ock tullsatsen å "andra slag" af dylika beredda hudar och skinn, dertill bland annat höra smorläder och vaxläder, skäligen böra nedsättas från 20 till 15 öre per skålpund.

Af de till *pelsverk hänförliga* hudar och skinn äro samtliga de ännu tullpligtiga artiklarne af Herr Hedlund föreslagna till tullfrihet, i anseende dertill att de under år 1872 skulle lemnat ringa eller ingen tullinkomst.

Ännu enligt 1868 års tulltaxa voro till pelsverk hänförliga lösa hudar och skinn inom sina särskilda klasser lika tullbeskattade, antingen de voro oberedda eller beredda. De mindre dyrbara skinnslagen voro specificerade och åsatta tullsatser af 10, 40, 15 eller 25 öre per skålpund, de af högre värde inbegrepos under klassen "andra slag", derå tullen utgjorde 1 R:dr per skålpund. Hopsydda pelsverk, äfvensom fullfärdiga persedlar med pelsverk till öfvertyg förtullades lika med pelsverket, hvaraf de bestodo, med tillägg af 50 procent.

I den vid 1869 års riksdag antagna tulltaxa blefvo de oberedda skinnen i afseende å tullbeskattningen skilda från de beredda. Vidare blefvo, i motsats mot hvad förut egt rum, af oberedda skinnen de dyrbarare slagen, "bäfver-, hiller-, kinkilla-, mård-, närtz-, zobel-, svarträf- och blåräf- samt utter-", specificerade; alla öfriga sammanfördes under den gemensamma afdelningen "andra slag". Å dessa "andra slag" blef tullen 20 öre, å de dyrbarare bibehölls en R:dr per skålpund. Beredda pelsverk, lösa eller hopsydda, skulle förtullas lika med samma slag, oberedda, med tillägg af 20 procent. Fullfärdiga persedlar med pelsverk till öfvertyg skulle förtullas lika med pelsverket, oberedt, hvaraf de bestode, med tillägg af 40 procent.

Vid 1872 års riksdag medgafs tullfrihet för oberedda get-, ren-, skäl-, elg-, hjort-, känguru-, rådjurs- och harskinn; å enahanda slags skinn, beredda, bestämdes tullen till 10 öre per skålpund, hvaremot "alla andra slag" beredda pelsverk fortfarande skulle förtullas lika med samma slag, oberedda, med tillägg af 20 procent. Fullfärdiga persedlar med pelsverk till öfvertyg skulle förtullas lika med pelsverket, beredt, hvaraf de bestode, med tillägg af 20 procent.

Slutligen blef vid 1874 års riksdag tullen å oberedda fårskinn, med undantag af grå krimska och äkta kalmuckskinn, borttagen samt tullsatsen å beredda sådana skinn, med nyss anförda undantag, nedsatt till 10 öre per skålpund.

Efter de vid 1869 års riksdag vidtagna förändringar i afseende å tullsatserna å till pelsverk hänförliga hudar och skinn, har i Kommers-kollegii berättelser tullinkomsten beräknats:

af oberedda "bäfver-, hiller-, kinkilla-, mård-, närtz-, sobel-, svarträf- och blåräf-, samt utter"-skinn

för år 1870 till	1,719	R:dr.
„ „ 1871 „	3,364	„
„ „ 1872 „	470	„
„ „ 1873 „	4,588	„

Af de oberedda pelsverk, som enligt de för åren 1870, 1871 och 1872 gällande tulltaxor räknades till "andra slag", dit alltså äfven de numera från tull befriade slag af oberedda pelsverk då hänfördes, beräknades tullinkomsten

år 1870 till	1,889	R:dr.
„ 1871 „	1,274	„
„ 1872 „	3,827	„

Sedan vid 1872 års riksdag oberedda get-, ren-, skäl-, elg-, hjort-, känguru-, rådjurs- och harskinn från de "andra slagen" utbrutits, beräknades tullinkomsten af "andra slag", dit under åren 1873 och 1874 fortfarande alla slags fårskinn hänfördes, för år

1873 till . . . . . 11,437 R:dr.

Nu omförmälda, i Kommers-kollegium gjorda beräkningar torde dock angifva tullinkomsten af oberedda pelsverk i flera afseenden för hög.

Af de under åren 1871 och 1872 införda qvantiteter oberedda pelsverk, utgörande:

"bäfver-, hiller-, kinkilla- etc.

år 1871 . . . . . 3,364 skålpund,
„ 1872 . . . . . 470 „

"andra slag"

år 1871 . . . . . 6,368 skålpund,
„ 1872 . . . . . 19,133 „

voro nemligen landvägen från Norge — tvifvelsutan åtminstone till största delen tullfritt — inkomna

år 1871 . . . . . 596 skålpund — "oberedda," —
„ 1872 . . . . . 13,548 „ "oberedda, ej specificerade slag", på sätt i Kommers-kollegii berättelser finnes uttryckt.

Och år 1873, då hela införseln af tullpligtiga oberedda pelsverk utgjorde

"bäfver, hiller, kinkilla etc. . . . . 4,588 skålpund,
dåvarande "andra slag" . . . . . 57,187 „
inkommo från Norge landvägen icke mindre än . . . . . 52,370 „
"oberedda" pelsverk.

Då dessa förhållanden tagas i betraktande, och då man härvid jemväl ihågkommer, att fårskinn, undantagandes grå krimska och äkta kalmuckskinn, ännu år 1873 inräknades bland "andra slag" oberedda pelsverk, men numera äro från tull befriade, torde de belopp, som kunde vara att påräkna genom tullen å ännu tullpligtiga slag af oberedda pelsverk, ej vara af den storlek, att från statsinkomstens synpunkt bibehållande af nämnda tull kan vara af någon nämnvärd betydelse.

Deremot skulle medgifvande af tullfrihet för alla slags oberedda pelsverk innebära ett fortgående i tillämpningen af den grundsats, som allt mer och mer i vår tullagstiftning gjort sig gällande, att nemligen råämnen till förädling böra vara från tull fria samt möjliggöra icke blott en betydlig utveckling af vissa näringar, utan ock prisnedsättning å de för vårt klimat behöfliga pelsvarorna. Den svenska bundtmakare-handteringen, redan från senare industriutställningar fördelaktigt känd i utlandet, skulle genom sådan fullständig tullfrihet för de oberedda pelsverken sättas i stånd, att i eget och det allmännas gemensamma intressen lättare konkurrera å pelsvarumarknaden i utlandet, der redan flerestädes,

såsom t. ex. i Danmark och Tyskland, tullen å oberedda pelsverk blifvit borttagen. Utskottet har fördenskull funnit sig böra föreslå tullfrihet för alla ännu tullpligtiga slag af oberedda pelsverk.

I afseende å beredda pelsverk samt fullfärdiga persedlar med pelsverk till öfvertyg har Utskottet icke funnit anledning föreslå annan förändring, än att såsom en följd af Utskottets förslag i fråga om de ännu tullpligtiga slagen af oberedda pelsverk nuvarande stadgande rörande förtullningen af beredda pelsverk "alla andra slag" bör ändras; och har Utskottet ansett tullen för dessa slag skäligen kunna bestämmas till 20 öre per skålpund. Herr Hedlunds uppgifter derom, att pelsverk, beredda, "get-, ren-" etc. och "andra slag", äfvensom färdiga persedlar, med pelsverk till öfvertyg, ej skulle gifvit någon tullinkomst under år 1872, torde, vid närmare granskning, befinnas ej hafva något stöd i Kommers-kollegii berättelse angående utrikes handeln och sjöfarten nyssnämnda år; viljande Utskottet i detta hänseende endast påminna derom, att för år 1872 get-, ren-, samt öfriga i nu gällande tulltaxa dermed sammanförda skinn ännu ej voro från "alla andra slag" beredda pelsverk åtskilda.

Med anledning af hvad sålunda blifvit i fråga om rubriken hudar och skinn anfördt, hemställer Utskottet:

34:o.

a) att tullen måtte varda nedsatt å sulläder och bindsulläder samt hvitgarfvade (alunerade) äfvensom sämskade hudar och skinn från 10 till 6 öre;

b) att å "andra slag" af beredda, till pelsverk hänförliga hudar och skinn tullafgiften måtte nedsättas från 20 till 15 öre; allt per skålpund;

c) att tullfrihet måtte medgifvas för ej mindre bäfver-, hiller-, kinkilla-, mård-, närtz-, sobel-, svarträf- och blåräf-, samt utterskinn än äfven för "andra slag" af oberedda pelsverk;

d) att, med afslag å herr Hedlunds motion i hvad den afser tullfrihet för beredda, lösa eller hopsydda pelsverk, samt för fullfärdiga persedlar med pelsverk till öfvertyg, tullen å beredda, lösa eller hopsydda pelsverk, "alla andra slag" måtte bestämmas till 20 öre per skålpund; och

e) att i följd af dessa i mom. *a) b) c)* och *d)* föreslagna förändringar, rubriken "Hudar och Skinn" måtte erhålla den lydelse, bilagda taxeförslag utvisar.

Handskskinn,

Handskskinn, tillskurna till handskar, draga för närvarande en tull af 30 öre per skålpund. *Handskskinn.*

Uti herr Hedlunds motion äro dessa artiklar föreslagna till tullfrihet i anseende till den ringa tullinkomst, som af desamma influtit.

Nämnda inkomst är i Kommers-kollegii berättelser beräknad:

för år 1869 till	20	R:dr.
„ „ 1870 „	11	„
„ „ 1871 „	39	„
„ „ 1872 „	8	„
„ „ 1873 „	3	„

Oaktadt ringheten af denna inkomst, har dock Utskottet ansett det ur följdriktighetens synpunkt oegentligt att göra handskskinn, tillskurna till handskar, tullfria, så länge handskskinn, otillskurna, komme att jemte öfriga slag af beredda, till pelsverk ej hänförliga hudar och skinn draga tull. Och Utskottet har, på sätt af det föregående under rubriken hudar och skinn inhemtas, ej funnit sig böra föreslå borttagandet af tullen å några slags beredda, till pelsverk ej hänförliga hudar och skinn.

Deremot torde, i händelse af bifall till hvad Utskottet i fråga om sistnämnda slags hudar och skinn föreslagit, såsom en följd deraf, tullen å ifrågavarande tillskurna handskskinn skäligen böra till 20 öre per skålpund nedsättas; hemställande Utskottet alltså,

35:o.

att, med afslag å Herr Hedlunds förslag om tullfrihet för handskskinn, tillskurna till handskar, tullen å nämnda skinn måtte allenast varda nedsatt från 30 till 20 öre per skålpund.

Sadelmakarearbeten, ej specificerade, med förgylda, försilfrade eller pläterade beslag, draga för närvarande en tull af 25 öre, "andra slag" af sådana arbeten en tull af 20 öre, per skålpund. *Sadelmakarearbeten.*

Under uppgift att dessa arbeten år 1872 lemnat en mindre betydande tullinkomst, nemligen de med förgylda, försilfrade eller pläterade beslag allenast 381 R:dr och "andra slag" 2,821 R:dr, har Herr Hedlund föreslagit borttagande af tullen å nämnda arbeten.

Utskottet, som ej kunnat omfatta Herr Hedlunds förslag, har dock, med afseende å de af Utskottet tillstyrkta tullnedsättningar å beredt läder, funnit sig böra föreslå, att tullsatserna å nu ifrågavarande arbeten nedsättas till respektive 20 och 15 öre per skålpund; hemställande Utskottet alltså,

36:o.

att, med afslag å Herr Hedlunds förslag om tullfrihet för sadelmakarearbeten, ej specificerade, tullsatserna måtte varda nedsatta å sådana arbeten med förgylda, försilfrade eller pläterade beslag från 25 till 20 öre samt å "andra slag" från 20 till 15 öre, allt per skålpund.

Hår. *Hår*, häst-, eller tagel är för närvarande åsatt en tull af 8 öre per skålpund; hvaremot andra ej specificerade slag af hår äro från tull fria.

Herr Hedlund har föreslagit jemväl förstnämnda slags hår till tullfrihet, åberopande dervid den ringa tullinkomsten under år 1872.

Tullinkomsten af hästhår eller tagel är i Kommers-kollegii berättelser beräknad

för år 1869 till	749	R:dr,
„ „ 1870 „	610	„
„ „ 1871 „	1,908	„
„ „ 1872 „	2,562	„
„ „ 1873 „	3,306	„

Då, i betraktande af ifrågavarande artikels egenskap af ett beredningsämne, densamma synes böra, lika med andra ej specificerade slag af hår få åtnjuta tullfrihet, hemställer Utskottet,

37:o.

att tullen å hår, häst-, eller tagel måtte borttagas, och att i följd häraf rubriken "Hår" måtte erhålla den förändrade lydelse, bifogade taxeförslag utvisar.

Borst. I händelse af bifall till hvad Utskottet under sistberörda punkt föreslagit, torde den vid artikeln "Borst" förekommande hänvisningen böra erhålla den förändrade lydelse bilagda taxeförslag utvisar, hemställande Utskottet,

38:o.

om Riksdagens bifall härtill.

Jern. För en stor del af de under rubriken *Jern* upptagna eller hänförliga artiklar har tullfrihet blifvit i Herrar Hedlunds och Lundströms motioner föreslagen.

Vid behandlingen af de i detta ämne framstälda förslag har Utskottet, under behörigt iakttagande af nödig öfverensstämmelse emellan tulltaxans stadganden rörande jemförliga varuartiklar, äfven uppmärksammat de särskilda förhållanden, som i afseende å de under ifrågavarande rubrik hänförliga artiklar äro för vårt i hög grad jernproducerande land egendomliga.

Hvad nu till en början angår *gjutet* jern, hafva Herrar Hedlund och Lundström till tullfrihet föreslagit ej mindre "bomber och kulor, champlunerade till visst mått och renfilade, kanoner, stycken, nickhakar och mörsare, stämplade och borrade, samt finare och gröfre lavetter", hvilka artiklar nu draga en tull af en krona 25 öre per centner, än äfven "kanoner, stycken, nickhakar och mörsare, ostämplade och oborrade, samt hällar, vigter och lödjor", för närvarande belagda med en tull af 50 öre per centner. Förslagen om tullfrihet för dessa båda afdelningar af gjutet jern hafva sin anledning i den ringa tullinkomst, som dithörande artiklar lemnat under de af motionären uppgifna år. Nämnda inkomst beräknas i Kommers-kollegii berättelser:

hvad den först nämnda afdelningen angår

för år 1869 till	0	R:dr,
„ „ 1870 „	36	„
„ „ 1871 „	3	„
„ „ 1872 „	1	„
„ „ 1873 „	14	„

samt vidkommande den senare

för år 1869 till	13	R:dr,
„ „ 1870 „	33	„
„ „ 1871 „	12	„
„ „ 1872 „	23	„
„ „ 1873 „	503	„

Deremot utfördes af de till förstnämnda afdelning hörande artiklar

år 1869	17,482	centner,
„ 1870	11,720	„
„ 1871	12,383	„
„ 1872	13,630	„
„ 1873	8,252	„

I afseende å de till nämnda båda afdelningar hörande artiklar, undantagandes hällar, vigter och lödjor, anmärkte 1865 års tullkomité, att, derest införsel af desamma ifrågakomme, den nästan uteslutande egde rum för Kronans räkning, i hvilket fall artiklarne från tullafgift befriades. Komitén föreslog ock borttagande af tullen å dessa artiklar. Utskottet anser sig äfven hafva fullt skäl för enahanda förslag; hvaremot Utskottet trott hällar, vigter och lödjor böra vid den derå varande tullsats af 50 öre per centner tillsvidare bibehållas.

Uti Herr Hedlunds motion äro ock "grytor, pannor, kittlar, ugnar, spisar och kabysser, gallerverk samt dertill apterade stolpar och ledstänger, äfvensom slussportar", hvilka nu draga en tull af en krona per centner, föreslagna till tullfrihet i anseende till den ringa tullinkomst, dessa artiklar lemnat.

Af de till nyssnämnda afdelning hörande artiklar infördes

år 1869	1,871	centner
„ 1870	1,793	„
„ 1871	3,837	„
„ 1872	3,448	„
„ 1873	4,619	„

Deraf voro dock från Norge landvägen och således tullfritt införda:

år 1871	747	centner
„ 1872	1,222	„
„ 1873	1,411	„

Samma år utfördes af dessa artiklar:

år 1869	1,135	centner
„ 1870	1,874	„
„ 1871	1,220	„
„ 1872	484	„
„ 1873	1,013	„

Angående såväl ifrågavarande afdelning af gjutet jern, som andra under rubriken jern hänförliga artiklar, har Utskottet sökt förskaffa sig erforderliga upplysningar af sakkunnige personer; Och har Utskottet, på grund af hvad sålunda inhemtats, funnit gröfre gjutgods af minst 50 skålpunds vigt per stycke kunna utan något men för inhemsk industri befrias från en tullsats, som, med hänsyn till sådana artiklars värde, icke kan vara af någon betydelse såsom skydd och ej heller lemnar någon nämnvärd statsinkomst. Särskildt har Utskottet, lika med 1865 års tullkomité, ansett slussportar böra göras tullfria; och detta jemväl derföre, att sagda artikel, derest den blir föremål för införsel, endast är afsedd för kommunikationsanstalter, hvilka för landet äro af den betydelse, att de oftast till och med understödjas med direkta statsbidrag. Hvad öfriga till samma afdelning som slussportar för närvarande hänförda artiklar angår, inhemtas af 1865 års tullkomités betänkande, hurusom tullsatsen å dessa artiklar, 1 krona per centner, befunnits utgöra öfver 20 procent af tillverkningskostnaden. Utskottet har ansett nämnda tullsats vid sådant förhållande väl icke böra på en gång helt och hållet eftergifvas, men deremot kunna nedsättas till 50 öre per centner, eller samma tull, som är åsatt hällar, vigter och lödjor.

Allt annat ännu tullpligtigt, ej specificeradt gjutgods, upptaget under afdelningarne "gröfre" och "finare" äfvensom "knappar, olackerade eller lackerade" och "skostift" äro ock af Herr Hedlund, i anseende till den ringa tullinkomsten, före-

slagna till tullfrihet. Af de "gröfre" slagen af detta gjutgods äro för närvarande "axlar, balanser, mortlar, pressjern, strykjern, tappar, m. m." åsatta en tull af 3 öre per skålpund, "eldställshållare, fotskrapor, hänglås, kaffeqvarnar, kopiepressar, paraplyställ, spottlådor m. m." belagda med en tull af 6 öre per skålpund. Efter rådplägning med sakkunnig person har Utskottet ansett, att axlar och tappar samt mortlar och spottlådor rätteligen böra hänföras till samma afdelning af gjutet jern som grytor och pannor; samt att i öfrigt de "gröfre" slagen af "gjutgods, allt annat, ej specificeradt" böra sammanföras, med en tullsats af 3 öre per skålpund.

Basreliefs, blomstervaser och öfriga till mom. a) af "finare" gjutgods, allt annat, ej specificeradt, hänförliga artiklar draga enligt nuvarande tulltaxa en tull af 10 öre per skålpund.

De till mom. b) hänförliga artiklar, armband, kedjor m. m. tullbehandlas såsom Bijouterivaror; hvilket torde vara anledningen hvarför någon särskild uppgift om dessa artiklar ej finnes i Kommers-kollegii berättelse för år 1872. Herr Hedlunds antagande, att artiklarne ej lemnat någon tullinkomst för sistnämnda år, beror således på någon missuppfattning.

"Knappar, olackerade eller lackerade", äro belagda med en tull af 6 öre, "skostift" med en tull af 3 öre, allt per skålpund.

Utskottet, som ansett "armband, kedjor, kors, nålar, ringar m. m." fortfarande böra såsom Bijouterivaror tullbehandlas, har, efter inhemtade upplysningar i ämnet, funnit sig icke heller böra tillstyrka tullfrihet för gjutna knappar och skostift, men deremot trott tullen kunna, utan våda för inhemsk tillverkning, nedsättas till 6 öre per skålpund för basreliefs och öfriga till samma moment af "finare" gjutgods hänförliga artiklar; och hafva i följd häraf gjutna knappar blifvit med basreliefs m. m. sammanförda.

Vidare äro af *smidt* eller *valsadt* jern följande artiklar i Herr Hedlunds motion, med afseende å den ringa tullinkomsten, föreslagna till tullfrihet, nemligen:

"Kedjor med länkjernet under samt till och med 0,2 tums diameter", nu belagda med en tull af 5 kronor per centner,

"Kassakistor och sängar", derå tullen utgör 10 procent af värdet, samt

"Skostift, klippt eller skuren", som nu drager en tull af 3 öre per skålpund.

I Kommers-kollegii berättelser beräknas tullinkomsten:

för kedjor af omförmälda beskaffenhet:

år 1869 till	410	R:dr
„ 1870 „	165	„
„ 1871 „	740	„
„ 1872 „	1,060	„
„ 1873 „	510	„

för kassakistor och sängar:

år 1869 till	508	R:dr
„ 1870 „	167	„
„ 1871 „	481	„
„ 1872 „	919	„
„ 1873 „	1,152	„

för skostift, klippt eller skuren:

år 1869 till	799	R:dr
„ 1870 „	619	„
„ 1871 „	631	„
„ 1872 „	531	„
„ 1873 „	827	„

Dessa tullinkomster äro visserligen icke af någon betydenhet för statskassan; men då tiden ännu icke ansetts vara inne för medgifvande af fullkomlig tullfrihet för den mängd manufakturmidesartiklar, som inbegripas under rubriken "all annan spik samt allt annat manufaktur- och handtverkssmide, ej specificeradt", har Utskottet icke heller, emot de betänkligheter, som af sakkunnige män blifvit inför Utskottet uttalade, funnit tillrådligt att på en gång borttaga all tullafgift å här ofvan nämnda specificerade jernarbeten.

Att nuvarande tullen å "kedjor med länkjernet under samt till och med 0,2 tums diameter" är för dryg, lärer emellertid ej kunna förnekas. 1865 års tullkomité föreslog dess nedsättande till 3 R:dr per centner; anförande i detta hänseende, att, enligt för komitén företedda priskuranter och fakturor, priset å denna vara, ehuru det för de finaste slagen uppginge ända till 70 R:dr, dock i medeltal kunde antagas till 30 R:dr per centner. Ännu lägre prisuppgifter för en senare tid hafva blifvit Utskottet meddelade; Och då ifrågavarande artikel har en mångfaldig användning såväl för jordbruket som för flera andra näringsgrenar, har Utskottet, i öfverensstämmelse med nyssbemälda komité, ansett sig böra derå föreslå en till 3 kronor per centner nedsatt tullafgift.

Ehuruväl borttagande af tullen å sängar möjligen skulle kunna ske utan men för inhemsk tillverkning, har dock Utskottet ansett såväl sängar som de dermed sammanförda kassakistor skäligen kunna, med en nedsättning af tullen till 5 procent af varuvärdet, vid tullpligtighet bibehållas.

Tullen å "skostift, klippt eller skuren" torde deremot, efter hvad Utskottet inhemtat, icke för närvarande kunna utan störande inflytelse på inhemsk fabrikation nedsättas, utan fortfarande böra bibehållas vid enahanda belopp, hvartill densamma i likhet med afgiften för gjuten skostift nu är bestämd.

Inom Utskottet har förslag blifvit väckt om nedsättning af den nuvarande tullsatsen, 1 krona 50 öre per centner, å "spik af 1,6 tums längd och deröfver".

Enligt Kommers-kollegii berättelser utgjorde af denna vara:

	Införseln	*Utförseln*
år 1869	103 centner	— 22,233 centner
„ 1870	121 „	— 18,006 „
„ 1871	3,065 „	— 18,871 „
„ 1872	4,129 „	— 28,214 „
„ 1873	9,055 „	— 77,767 „

Och af de införda qvantiteterna voro landvägen från Norge tullfritt inkomna:

år 1871	734 centner
„ 1872	3,631 „
„ 1873	8,328 „

Vid dessa förhållanden skulle Utskottet icke tvekat att föreslå fullkomlig tullfrihet för denna i den allmänna hushållningen oumbärliga artikel, om icke derunder innefattades äfven klippspik, hvars prisbillighet befarats kunna i sådant fall föranleda en för spiktillverkningen inom landet alltför menlig införsel. Utskottet har derföre ansett sig endast böra lika med 1865 års tullkomité föreslå, att tullafgiften å ifrågavarande slags spik må nedsättas till en krona per centner.

Slutligen har Utskottet i afseende å "all annan spik samt allt annat manufaktur- och handtverkssmide, ej specificeradt" funnit oegentligt vara, att, då polering är ett vida dyrbarare arbete än lackering och derföre ej användes å annat än finare gods, lackerade slag af ifrågavarande smiden äro med polerade sammanförda; och har Utskottet ansett omförmälda lackerade smiden lämpligen böra till "andra slag, med eller utan bestrykning" hänföras; hvadan Utskottet jemväl i detta hänseende vidtagit ändring uti ifrågavarande rubrik.

På grund af hvad Utskottet sålunda anfört, hemställer Utskottet,

39:o.

att rubriken *Jern* måtte erhålla den förändrade lydelse, bilagda taxeförslag utvisar.

Kakel.

Herrar Hedlund och Lundström hafva i deras förut omförmälda motioner, under åberopande af tullinkomstens obetydenhet, föreslagit tullfrihet för kakel, alla slag, hvaraf tullen nu utgör 2 öre per skålpund.

Af denna artikel, derå tullinkomsten för år 1873 beräknas till 59 R:dr, utgjorde införseln:

år 1869	10 skålpund,
„ 1870	109 „

år 1871	700	skålpund,
„ 1872	25	„
„ 1873	2,949	„

Under nämnda år utfördes af samma vara:

år 1869	25,594	„
„ 1870	16,489	„
„ 1871	12,672	„
„ 1872	11,094	„
„ 1873	11,271	„

Då det ej torde vara hvarken ur statsinkomstens eller ur den inhemska tillverkningens synpunkt af nöden att bibehålla tull å ifrågavarande artikel, hemställer Utskottet, biträdande motionärernes förslag:

40:o.

att kakel, alla slag, måtte från tull befrias.

Kemiskt-tekniska preparater.

Bland de artiklar, hvilka i anseende till deras användning för vissa näringar blifvit af Herr Lundström föreslagna till tullfrihet, äro äfven "Kemiskt-tekniska preparater, ej specificerade", derå tullen för närvarande utgör 5 procent af varuvärdet. Herr Lundström har i fråga om dessa preparater jemväl anmärkt, hurusom enligt hans förmenande borttagande af tullen derå "skulle i många fall förekomma olika meningar om huru åtskilliga preparater rätteligen böra rubriceras samt undersökningar vid Teknologiska institutet".

Då emellertid, enligt hvad Utskottet inhemtat, den inhemska tillverkningen af vissa under ifrågavarande taxerubrik hänförliga artiklar ännu torde hafva af nöden att få tillgodonjuta det genom nuvarande tullsats gifna skydd, hemställer Utskottet:

41:o.

att Herr Lundströms förslag om tullfrihet för kemiskt-tekniska preparater, ej specificerade, icke måtte vinna Riksdagens bifall.

Kimrök.

Kimrök drager för närvarande en tull af 6 öre per skålpund.

Under uppgift att tullinkomsten af ifrågavarande artikel år 1872 utgjort allenast 469 R:dr, har Herr Hedlund föreslagit tullfrihet för densamma.

Enligt Kommers-kollegii berättelser infördes af kimrök:

år 1869	5,051	skålpund,
„ 1870	6,374	„

år

år 1871	3,472	skålpund,
„ 1872	7,823	„
„ 1873	6,339	„

Utförseln af samma vara utgjorde deremot:

år 1869	192,652	„
„ 1870	169,614	„
„ 1871	266,636	„
„ 1872	294,300	„
„ 1873	439,400	„

Då den inhemska tillverkningen af kimrök nått den utveckling, att artikeln är föremål för en så betydande utförsel, och då jemväl, på sätt redan 1865 års tullkomité anmärkte, intet skäl synes vara för handen att i afseende å denna artikel göra ett undantag från den grundsats om tullfrihet, som ansetts böra tillämpas för "Färger och Färgningsämnen, andra slag, ej specificerade", hemställer Utskottet:

42:o.

att kimrök måtte från tull befrias.

Herr Lundström har uti sin ifrågavarande motion föreslagit, att *klorkalk*, såsom ett vigtigt preparat för vissa näringar, måtte göras tullfritt; varande af motionären jemväl anmärkt, att ifrågavarande artikel ej lärer tillverkas inom landet. *Klorkalk.*

Af klorkalk, derå tullen för närvarande utgör ett öre per skålpund, infördes:

år 1869	446,710	skålpund,
„ 1870	378,076	„
„ 1871	468,350	„
„ 1872	761,689	„
„ 1873	1,073,276	„

1865 års tullkomité, som föreslog denna artikel till tullfrihet, anförde såsom skäl derför, hurusom den betydliga införseln af artikeln, uppgående år 1862 till 301,331 skålpund, visade behöfligheten af densamma för landet. Den utgjorde nemligen ett vigtigt beredningsämne för vissa näringar, i synnerhet vid papperstillverkningen och bomullsvarufabrikationen.

Lika med motionären har Utskottet inhemtat, att klorkalk ej lärer vara föremål för tillverkning inom landet; hvadan den å klorkalk lagda tull icke kan såsom skyddstull vara behöflig. Åberopande i öfrigt hvad 1865 års tullkomité till stöd för sitt förslag om tullfrihet för artikeln anförde, vill Utskottet endast vidare erinra, att ifrågavarande artikel användes, bland annat, vid blekning, och att, för den händelse Utskottets förslag om nedsättning i tullsatserna å vissa slags blekta

alster af spånads- och väfnadsindustrien varder af Riksdagen godkändt, billigheten synes fordra, att den för blekningen vigtiga klorkalken, genom borttagande af tullen å densamma, göres billigare.

På grund af hvad sålunda blifvit andraget, hemställer Utskottet,

43:o.

att tullen å klorkalk måtte borttagas.

Knifvar. Enligt nuvarande tulltaxa utgör tullen å rakknifvar, med eller utan fodral, 25 öre, å pennknifvar 50 öre samt å tälj-, sjömans- eller gröfre arbetsknifvar 6 öre, allt per skålpund.

Om borttagande af dessa tullsatser har Herr Hedlund framställt förslag, på grund af den ringa tullinkomst ifrågavarande artiklar skulle lemnat under år 1872, utgörande för rakknifvar 1,935 R:dr, för pennknifvar 1,280 R:dr och för tälj-, sjömans- och gröfre arbetsknifvar 970 R:dr.

Rakknifvar äro för närvarande i afseende å tullsatsen satta till likhet med polerade stålarbeten, ej specificerade; och då Utskottet ej funnit skäl att föreslå någon ändring i tullen å sistnämnda artiklar, hvarom ej heller Herr Hedlund väckt förslag, har Utskottet trott rakknifvar böra vid nuvarande tullsats bibehållas.

Deremot har Utskottet, i betraktande af tullsatsen å polerade stålarbeten, ej specificerade, ansett nuvarande tull å pennknifvar väl dryg, i synnerhet då på grund af den vid rubriken knifvar nu befintliga anmärkning jemväl simpla täljknifvar, om de innehålla något pennknifblad, skola såsom pennknifvar förtullas. Utskottet har derföre trott pennknifvar lämpligen böra sättas till lika tull med rakknifvar.

Då tälj-, sjömans- eller gröfre arbetsknifvar för närvarande anses, i fråga om tullen, jemförliga med ej-specificeradt manufaktur- och handtverkssmide af opoleradt jern; samt Utskottet icke funnit sig böra föreslå nedsättning af tullen å nyssberörda slags smide, torde jemväl tullsatsen å tälj-, sjömans- eller gröfre arbetsknifvar böra få vara oförändrad.

På grund af hvad Utskottet sålunda anfört, hemställer Utskottet,

44:o.

att, med afslag å Herr Hedlunds motion, i hvad den afser tullfrihet för rak- och penn-, samt tälj-, sjömans-, eller gröfre arbetsknifvar, tullen å pennknifvar måtte varda nedsatt från 50 till 25 öre per skålpund, och i sammanhang dermed ru-

briken "knifvar" erhålla den förändrade lydelse, bilagda taxeförslag utvisar.

Korgar och Korgmakare arbeten

Vidkommande *korgar* och *korgmakarearbeten*, är tullen för närvarande bestämd för dylika artiklar af "oskalade qvistar och gröfre spån" till 4 öre och för "andra slag" till 25 öre per skålpund. Herr Hedlund har föreslagit borttagande af dessa tullsatser, i anseende till ringheten af den deraf härflytande tullinkomst.

Denna inkomst är beräknad i Kommerskollegii berättelser för omförmälda artiklar "af oskalade qvistar och gröfre spån":

för år 1869 till	182	R:dr,
„ „ 1870 „	307	„
„ „ 1871 „	510	„
„ „ 1872 „	563	„
„ „ 1873 „	472	„
samt för "andra slag":		
för år 1869 till	936	„
„ „ 1870 „	878	„
„ „ 1871 „	926	„
„ „ 1872 „	1,679	„
„ „ 1873 „	2,441	„

För borttagande af tullen å korgar och korgmakarearbeten af förstnämnda slag synas flera skäl tala. Förutom den ringa tullinkomsten, bör här vid lag anmärkas, att de hufvudsakligen användas för industriela och andra allmännyttiga behof, i hvilket afseende särskildt kan nämnas deras stora användning vid stenkolstransporter för jernvägarnes behof. De lära derföre utan oegentlighet kunna i viss mån hänföras till Redskaper, för hvilka nu i allmänhet åtnjutes tullfrihet. Och att tullens borttagande skulle menligt inverka på inhemsk tillverkning af dylika gröfre artiklar, torde ej kunna med fog invändas, då i betraktande tages det jemförelsevis låga pris, de i förhållande till deras vigt hafva.

Deremot synes tullen å "andra slag" af korgar och korgmakarearbeten för närvarande böra bibehållas, enär dessa slag utgöra en finare vara och nu draga samma tull som svarfvarearbeten af trä, ej specificerade, för hvilka sistnämnda arbeten tullfrihet ej blifvit ifrågasatt.

På grund af hvad sålunda blifvit anfördt, hemställer Utskottet,

45:o.

att korgar och korgmakarearbeten af oskalade qvistar och gröfre spån måtte göras tullfria, men att deremot Herr Hed-

lunds förslag om tullfrihet för "andra slag" af dylika artiklar måtte lemnas utan afseende.

Korkar med beslag.

Korkar, skurna, draga för närvarande *utan beslag* en tull af 15 öre, och *med beslag* en tull af 50 öre per skålpund. Af 1865 års tullkomités betänkande inhemtas, hurusom efter skedd utredning befunnits, att då för tiden medelpriset å sistnämnda vara, som beräknats i värde från 80 öre till 1 R:dr 33 öre per skålpund, uppginge till omkring 1 R:dr per skålpund. Om än priset sedermera något ökats, lärer dock ej kunna bestridas, att den å *korkar med beslag* satta tull af 50 öre per skålpund är oskäligt hög. Utskottet, hvars uppmärksamhet blifvit fästad å detta förhållande, har trott tullen å nyssnämnda artikelslag ej böra vara högre än den, som för närvarande är lagd å arbetade, sammansatta metaller, andra slag, mer eller mindre förgylda, försilfrade eller pläterade eller med s. k. guldfernissa öfverstrukna, af hvilka metaller korkbeslagen oftast torde bestå; hemställande Utskottet i följd häraf,

46:o.

att tullen å korkar med beslag måtte nedsättas från 50 till 30 öre per skålpund.

Krita.

Tulltaxerubriken *krita* har för närvarande följande lydelse:

"*krita*, hvit, och *kritsten*,

omalen		Fri.
malen	1 centner	20 öre.
röd och svart samt pastellkrita		Fri.

infattad; tullbehandlas såsom blyertspennor."

I anseende till den ringa tullinkomst, malen krita lemnat under år 1872, har denna artikel blifvit af Herr Hedlund föreslagen till tullfrihet.

Af malen krita beräknas i Kommerskollegii berättelser tullinkomsten

för år 1869 till	64	R:dr.
„ „ 1870 „	56	„
„ „ 1871 „	137	„
„ „ 1872 „	85	„
„ „ 1873 „	1,298	„

I betraktande af denna mindre betydande tullinkomst, och då malen krita utgör ett behöfligt beredningsämne för vissa näringar, har Utskottet funnit sig böra biträda Herr Hedlunds förslag om tullfrihet för nyssnämnda artikel; och för den händelse Utskottets förslag om borttagande af tull å blyertspennor af Riksdagen godkännes, torde äfven den vid krita, infattad, nu förekommande hän-

visning böra undergå den i bilagda taxeförslag upptagna mindre redaktionsförändring.

Utskottet hemställer,

47:o.

att malen krita måtte från tull befrias, samt att rubriken "krita" måtte erhålla den i bilagda taxeförslag deråt gifna lydelse.

Kummin drager för närvarande en tull af en krona 50 öre per centner. *Kummin.*

Denna artikel är af Herr Hedlund på grund af den obetydliga tullinkomsten föreslagen till tullfrihet.

Nämnda inkomst beräknas i Kommerskollegii berättelser

för år 1869 till	99	R:dr.
„ „ 1870 „	198	„
„ „ 1871 „	234	„
„ „ 1872 „	267	„
„ „ 1873 „	111	„

Redan 1865 års tullkomité föreslog tullfrihet för kummin, enär denna artikel utgjorde ett beredningsämne vid osttillverkningen och icke lemnade någon nämnvärd tullinkomst.

Åberopande dessa skäl hemställer Utskottet

48:o.

att artikeln kummin måtte göras tullfri.

Mjöd, i nuvarande tulltaxa belagdt med en tull af 25 öre per kanna, är äfven bland de artiklar, som, i anseende till den ringa tullinkomst de lemnat, blifvit af Herrar Hedlund och Lundström föreslagna till tullfrihet. *Mjöd.*

Utskottet, som icke kunnat biträda motionärernes förslag om tullfrihet för mjöd, har deremot ansett denna artikel lämpligen böra förtullas lika med maltdrycker; och har fördenskull hänvisning dit för ifrågavarande artikel meddelats i det förslag till tulltaxa, som finnes detta betänkande bifogadt; hemställande Utskottet

49:o.

att, med afslag å Herrar Hedlunds och Lundströms förslag om tullfrihet för ifrågavarande artikel, taxerubriken "mjöd" måtte erhålla den förändrade lydelse, bilagda taxeförslag utvisar.

Oljor, Ljus, Maskin- och Vagnsmörja, samt Stearin och Såpa.

Jemväl för den så väl ur industriel synpunkt som för den allmänna förbrukningen vigtiga artikeln *Oljor* äfvensom åtskilliga andra icke mindre vigtiga förbrukningsartiklar, i hvilkas tillverkning vissa slag oljor ingå såsom beredningsämnen, har vid innevarande riksdag tullfrihet blifvit yrkad. Så har Herr Rylander i den af honom väckta, förut omförmälda motion föreslagit borttagande af tullen å genom rektificering renade fossila eller mineral- samt genom torr distillation framställda oljor; åberopande härvid deras stora vigt såsom lysämnen. Så har ock Herr Hedlund *dels* i den allmänna förbrukningens intresse hemställt, att oljor af alla slag, med särskild hänsyn till fotogèn, måtte varda fria till införsel, om möjligt redan från den 1 Juli innevarande år, *dels* ock i anseende till tullinkomstens mindre betydande belopp föreslagit tullfrihet för *ljus*, talj- och palmitin-, *maskin-* och *vagnsmörja*, *stearin* och *såpa*. Så har slutligen Herr Lundström yrkat borttagande af tullen å maskin- och vagnsmörja; erinrande sistbemälde motionär så väl om den ej betydliga tullinkomsten af denna vara, som äfven om dess betydelse för fabriks- och landtmannanäringarna.

Ehuru Utskottet ej kunnat för det närvarande biträda motionärernas förslag om tullfrihet för omförmälda artiklar, har det dock ej undfallit Utskottets uppmärksamhet hurusom tulltaxan i afseende å berörda artiklar allt sedan afslutandet af handelstraktaten med Frankrike företer anmärkningsvärda oegentligheter i bristande följdriktighet och tillika pålägger en för vissa fall hög och i betraktande af artiklarnas egenskap af nödvändighetsvaror oskälig beskattning.

Genom nämnda traktat nedsattes införselstullen å bomolja, som införes på fastager, från två till ett öre skålpundet; men tullafgifterna å flera andra slag oljor lemnades oförändrade vid dels två dels tre öre skålpundet, oaktadt dessa oljor så väl med hänsigt till värde som behöflighet visserligen icke borde högre tullbeskattas än den förstnämnda. Följden häraf blef ock, att andra artiklar, i hvilka vissa oljor ingå såsom beredningsämnen, måste bibehållas vid en högre tullbeskattning, än som i annat fall kunnat anses lämplig och billig.

1865 års tullkomité fäste nogsamt uppmärksamheten vid dessa förhållanden och utredde i sitt jemte förslag till ny tulltaxa afgifna betänkande på ett, efter Utskottets tanke, tillfredsställande sätt så väl önskvärdheten deraf, att statens tillgångar kunde medge fullkomlig tullfrihet för en stor del af dessa oljor, som ock angelägenheten deraf, att tullafgifterna emellertid nedsattes så väl å oljor i allmänhet som i sammanhang dermed å artiklarne ljus, maskin- och vagnsmörja, stearin och såpa till de belopp, hvilka upptoges i det afgifna tulltaxeförslaget.

Emellertid äro i nu förevarande ämnen bestämmelserna i 1865 års tulltaxa fortfarande bibehållna utan annan förändring än den, som vid 1871 års riksdag vidtogs derutinnan, att äfven till apoteksvaror hänförliga oljor, med undantag af krotonolja, underkastades den tullafgift, som för andra ej specificerade slag oljor är bestämd, eller tre öre skålpundet.

Då, såsom här ofvan är anfördt, Utskottet uti förevarande ämnen i allt hufvudsakligt instämmer i det af omförmälda komité afgifna utlåtande och förslag, anser Utskottet sig här böra återgifva det väsendtliga af hvad samma utlåtande uti ifrågavarande ämnen innehåller.

Hvad dervid först angår artikeln *oljor*, så erinrade komitén, att de specificerade slagen *hamp-*, *kokosnöt-*, *palm-* och *spermaceti-*, som droge och fortfarande draga en tull af två öre skålpundet, icke till någon betydenhet tillverkades inom landet, men vore i hög grad behöfliga för en mängd näringar, hvarföre komitén hemställde, att tullen å dem måtte nedsättas till ett öre per skålpund, likväl med undantag för de dyrbarare slagen, som infördes på flaskor och krus, beträffande hvilka den stadgade afgiften ansågs böra bibehållas;

att då, vidkommande "*andra ej specificerade slag*", belagda med tre öres tull på skålpundet, endast *Rof-* och *Linolja* vore till någon större omfattning föremål för inhemsk tillverkning, samt alldenstund råämnena, rof- och linfrö, vore till införsel fria, skydd i afseende å sagda tvänne oljesorter borde ifrågakomma endast för tillverkningskostnaden, som beräknats till 7 à 10 öre per skålpund, under det salupriset beräknats till 2 riksdaler 15 öre per kanna af $5^1/_2$ à $5^3/_4$ skålpunds vigt, ofvan nämnda tull af tre öre måtte nedsättas till två öre för rof- och linolja äfvensom för öfriga dithörande oljesorter, då de på flaskor eller krus infördes, samt till ett öre för dessa sednare sorter, då de inkomma på fat, hvadan afgiften af två öre skulle blifva gällande för alla feta oljor på flaskor eller krus äfvensom för rof- och linolja, samt tullen af ett öre erläggas för alla feta oljor, med nu nämnda tvänne undantag, då de på fat infördes; och

att jemväl afgiften å *fossila, genom rektificering renade oljor* måtte nedsättas till ett i stället för två öre, af skäl att inom landet af dessa oljor endast tillverkades s. k. fotogèn med de biprodukter, som vid dennas fabrikation erhållas, och att, enligt de beräkningar, som komitén med ledning af uppgifter, hvilka från tvänne då befintliga inhemska fabriker blifvit meddelade så väl å varuvärdet som tillverkningskostnaden, anställt, den föreslagna tullsatsen af ett öre motsvarade i medeltal $14^1/_3$ procent å tillverkningskostnaden, hvilket procenttal i betraktande deraf, att råämnena åtnjöte tullfrihet och att dessa oljors stora behöflighet i sjelfva verket förflyttade dem inom området af nödvändighetsvaror, synts böra vara tillfyllestgörande.

Beträffande åter öfriga här ofvan nämnda artiklar yttrade komitén, bland annat, att, ehuru de å artikeln *Ljus* bestämda tullsatser af tre öre per skålpund för talj- och palmitinljus samt fem öre skålpundet för andra slag, hvarken i och för sig samt i betraktande af hvad för mängden af åtskilliga andra artiklar derutinnan blifvit föreslaget, vore att anse såsom i egentlig mening höga, eller särskildt med hänsigt till förhållandet i vissa andra närgränsande länder direkt påkallade någon nedsättning, komitén dock, enär om artikelns behöflighet gälde

hvad i afseende å renade fossila oljor blifvit antydt, funnit följdriktigheten fordra, att tullafgiften i detta hänseende måtte sättas så lågt, som omständigheterna medgåfve och med uppmärksammande af varans tillverkningsvärde möjligen kunde ske, hvarför och då, vidkommande talg- och palmitinljus, i afseende å det förra slaget råämnet vore vid införsel fritt och stöpningsåtgärden ej medförde större kostnad än omkring fem öre per skålpund, samt, hvad det senare slaget anginge, tullen å palmolja af komitén blifvit föreslagen till ett öre per skålpund, en tullsats å ifrågavarande ljussorter af två öre per skålpund borde, under förutsättning att den föreslagna afgiften å palmolja blefve antagen, enligt komiténs uppfattning vara tillfyllestgörande, samt då beträffande andra slag, dervid artikeln stearinljus förnämligast vore att taga i betraktande, tillverkningskostnaden för denna artikel, såväl stearinberedningen som sjelfva ljusfabrikationen inberäknade, enligt i ämnet meddelade uppgifter, utgjorde 18 öre per skålpund, hvarjemte tullen för den i beredningsämnet ingående palmolja belöpte sig enligt gällande bestämmelser till omkring tre öre, samt, enligt komiténs förslag till tullsats för nämnda olja, till omkring $1^1/_2$ öre per skålpund stearin, komitén, med afseende derpå och i stöd af hvad rörande varans behöflighet blifvit antydt, trott sig kunna föreslå, det tullsatsen för dessa ljusslag måtte bestämmas till fyra öre per skålpund;

att, då medelpriset å *maskin-* och *vagnsmörja*, enligt hvad upplyst blifvit, utgjorde 14 öre per skålpund, tullen å densamma blifvit föreslagen att nedsättas från två till ett öre per skålpund, hvarigenom varan, som allmännast består af talg, vatten, soda eller annat deremot svarande ämne och palmolja, skulle komma att draga lika afgift med sistnämnda artikel, som var den enda med tull belagda bland nu omförmälda beståndsdelar;

att, då af den å *Stearin* lagda, till fyra öre per skålpund uppgående, tull omkring tre öre, enligt skedd utredning, motsvarade afgiften å den i fabrikatet ingående råvaran palmolja, hvilken med två öres tull på skålpundet lemnade omkring 58 procent stearin, och skyddet för ifrågavarande artikel alltså utgjorde ett öre per skålpund, afgiften derå, under förutsättning att den af komitén tillstyrkta tullsats å palmolja af ett öre per skålpund vunne godkännande, hvarigenom råvarutullen för ett skålpund stearin skulle komma att uppgå till $1^1/_2$ öre, blifvit, med bibehållande af ofvan angifna skyddstull å fabrikatet af ett öre, föreslagen till $2^1/_2$ öre per skålpund, eller, för undvikande af öresräkning i bråktal, till två riksdaler 50 öre per centner; och

att, då *Såpa* dels vore en artikel af stor och allmän förbrukning, dels lemnade en jemförelsevis endast obetydlig tullinkomst, skulle i betraktande deraf skäl icke saknats att ur denna synpunkt föreslå densamma till tullfrihet, men att, enär i varan funnes med tull belagda råämnen, sådant ej kunnat ske, hvarför och då emellertid en nedsättning i tullen synts vara af nöden, och enligt meddelade upplysningar tillverkningskostnaden per skålpund utgjorde omkring tre öre, hvartill

komme

komme råämnestullen, uppgående efter gällande bestämmelser till omkring ett öre, men beräknad efter komiténs förslag rörande oljetullarne till omkring ½ öre per skålpund, afgiften å denna artikel funnits med afseende å dessa förhållanden kunna nedsättas till hälften mot dess då och nu varande belopp eller till en riksdaler 50 öre per centner.

Utom hvad Utskottet sålunda och i öfrigt af det omförmälda komitéarbetet inhemtat, har Utskottet ytterligare förskaffat sig för dessa frågors bedömande erforderliga upplysningar och dervid bland annat inhemtat, att åtskilliga af de varuvärden, hvilka komitén lagt till grund för sina beräkningar, under senare tider icke obetydligt sjunkit, i följd hvaraf de sedan lång tid tillbaka stadgade tullafgifterna numera uppgå till vida högre procent af samma värden än vid tiden för komiténs arbete var förhållandet. Detta gäller isynnerhet de fossila lysoljorna, hvilka blifvit en alltmera till alla klasser spridd nödvändighetsvara, hvarå den nu gällande tullen, två öre skålpundet, uppgår till icke mindre än omkring 14 procent af hela varuvärdet.

Under de fem åren 1869—1873 utgjorde, sjöskadade partier oberäknade, medelinförseln af ifrågavarande artiklar följande:

af hamp-, kokosnöt-, palm- och spermacetioljor	733,937	skålpund.
„ andra, ej specificerade slag af feta, icke flyktiga oljor. .	1,194,315	„
„ genom rektificering renade fossila eller mineral- samt genom torr destillation framstälda oljor	11,190,792	„
„ talg- och palmitinljus	4,371	„
„ ljus, andra slag	322,670	„
„ maskin- och vagnsmörja	104,919	„
„ stearin	70,895	„
„ såpa	14,009	„

Vidkommande särskildt de genom rektificering renade lysoljorna, utgjorde införseln af dem:

år 1869.	6,972,140	skålpund.
„ 1870.	8,469,528	„
„ 1871.	11,333,007	„
„ 1872.	13,057,510	„
„ 1873.	16,121,775	„

hvarvid ej heller sjöskadade partier tagits i beräkning.

Af dessa statistiska uppgifter framgår i all synnerhet hvilket stort och alltjemt stigande behof af de genom rektificering renade lysoljorna är för handen; och då, efter hvad Utskottet vidare inhemtat, oaktadt det höga tullskydd, som hittills varit medgifvet, endast en enda fabrik för rektificering af dylika oljor numera inom landet är i verksamhet, samt hela den inhemska tillverkningen af nyssberörda oljor, enligt Kommerskollegii för år 1873 afgifna berättelse angående fa-

briker och manufakturer, uppgick till dels 27,254 skålpund, dels 458,018 kannor — motsvarande, efter 5 skålpund på kannan, 2,290,090 skålpund — eller tillhopa 2,317,344 skålpund, under det införseln samma år, enligt hvad ofvan är nämndt, utgjorde 16,121,775 skålpund, lärer deraf nogsamt framgå, att tullnedsättningen påkallas af ett vida allmängiltigare intresse, än det, som till förmån för den enda inhemska fabriken skulle kunna för det höga tullskyddets bibehållande åberopas.

Utskottet finner sig sålunda böra, med afstyrkande af bifall till de i Herrar Hedlunds, Rylanders och Lundströms motioner väckta förslag om tullfrihet för oljor eller vissa slag deraf, samt för talg- och palmitinljus, maskin- och vagnsmörja, stearin och såpa, hemställa:

50:o.

a) att, beträffande feta, icke flyktiga oljor, tullen å lin- och rof-olja måtte nedsättas till 2 öre, samt å hamp-, kokosnöt-, palm-, spermaceti- och andra ej specificerade slag till 1 öre per skålpund, när de å fat införas, samt för alla å flaskor eller krus införda feta oljor bestämmas till två öre per skålpund,

b) att tullen å genom rektificering renade lysoljor jemväl må nedsättas till 1 öre per skålpund,

c) att i följd häraf åt rubriken "Oljor" gifves den uppställning, bilagda taxeförslag utvisar,

d) att tullsatserna å ljus, alla slag, nedsättas med ett öre,

e) att tullen å maskin- och vagnsmörja bestämmes till 1 öre per skålpund,

f) att tullafgiften för stearin må utgå med 2 kronor 50 öre per centner,

g) att tullen å såpa varder till 1 krona 50 öre centnern bestämd.

Paraply- och Parasoll-fodraler.

Enligt nuvarande tulltaxa äro *paraply-* och *parasoll-fodraler* af *läder*, lösa eller påsatta, belagda med en tull af 50 öre per skålpund. Sådana fodraler af *tyger*, lösa, förtullas lika med väfnaden, hvaraf de äro gjorda, med tillägg af 10 procent.

Under uppgift att förstnämnda slags fodraler under år 1872 i tullinkomst inbringat endast 2 R:dr, och att det senare slaget åter samma år ej gifvit någon tullinkomst, har Herr Hedlund i sin motion föreslagit tullfrihet för ifrågavarande artiklar.

Herr Hedlunds sist anförda uppgift grundar sig väl på någon missuppfattning af de i Kommers-kollegii berättelse meddelade upplysningar; men då värdet af den införda varan år 1872 utgjorde endast 37 R:dr och år 1873 47 R:dr, har den influtna tullinkomsten härför naturligen varit ytterst ringa.

Då emellertid materialierna, hvilka ingå i de ifrågavarande artiklarne, äro tullpligtiga och andra af samma materialier tillverkade varor jemväl draga tull, har Utskottet ej kunnat biträda motionärens förslag, men deremot ansett tullen å berörda fodraler af läder lämpligen kunna sättas till likhet med nuvarande tullsats å nattsäckar, kappsäckar och hattfodral, eller 20 öre per skålpund; hemställande Utskottet,

51:o.

att, med afslag å Herr Hedlunds ifrågavarande förslag, tullen å paraply- och parasoll-fodraler af läder, lösa eller påsatta, måtte varda nedsatt från 50 till 20 öre per skålpund, men rubriken i öfrigt bibehållas oförändrad.

Af oäkta *perlor*, oinfattade, draga glasperlor för närvarande en tull af 15 öre per skålpund; "andra slag" äro belagda med en tull af 50 öre per skålpund. *Perlor.*

Herr Hedlund har föreslagit tullfrihet för berörda artiklar, under uppgift att tullinkomsten af desamma år 1872 endast utgjort, för glasperlor 1,804 R:dr samt för "andra slag" 107 R:dr.

Utskottet, som ansett den af motionären föreslagna tullfrihet icke böra medgifvas, har deremot, då, enligt Kommers-kollegii berättelser, tullinkomsten af oinfattade oäkta perlor, andra slag, under åren 1869—1873 utgjort allenast ringa belopp, nemligen:

år 1869	104	R:dr
„ 1870	127	„
„ 1871	70	„
„ 1872	107	„
„ 1873	146	„

funnit sig böra, för tullbehandlingens förenklande, föreslå att alla slags oinfattade oäkta perlor må varda i tulltaxan sammanförda till en gemensam afdelning, med samma tullsats, som för närvarande är satt å sådana perlor af glas; Och hemställer Utskottet derföre,

52:o.

att Herr Hedlunds förslag om tullfrihet för oäkta glasperlor, oinfattade, icke måtte bifallas; men att tullen å "andra slag"

af dylika perlor måtte varda nedsatt från 50 till 15 öre per skålpund och i sammanhang dermed rubriken Perlor erhålla den lydelse, bilagda taxeförslag utvisar.

Porslin. Den i nuvarande tulltaxa förekommande bestämmelse angående *porslin*, äkta, förgyldt eller måladt i figurer eller med blommor, har Utskottet ansett böra fullständigas genom tillsättande af ordet "försilfradt"; hemställande Utskottet

53:o.

om Riksdagens bifall till den i detta hänseende gjorda, uti bilagda taxeförslag upptagna förändring af rubriken Porslin.

Qvicksilfver och Vismut. Uti förenämnda, af Herrar Hedlund och Lundström väckta motioner äro jemväl *qvicksilfver* och *vismut* föreslagna till tullfrihet.

Till stöd härför åberopas dels den ringa tullinkomst dessa artiklar lemnat, dels ock af Herr Lundström särskildt, hurusom berörda artiklar vore de enda oarbetade metaller, som ännu ej blifvit hos oss från tull befriade.

Å qvicksilfver utgör tullsatsen 15 öre, å vismut 14 öre per skålpund.

Tullinkomsten är i Kommers-kollegii berättelser beräknad hvad qvicksilfver angår

för år 1869 till	827	R:dr
„ „ 1870 „	522	„
„ „ 1871 „	653	„
„ „ 1872 „	687	„
„ „ 1873 „	677	„

samt beträffande vismut

för år 1869 till	12	R:dr
„ „ 1870 „	11	„
„ „ 1871 „	11	„
„ „ 1872 „	12	„
„ „ 1873 „	16	„

1865 års tullkomité föreslog ifrågavarande artiklar till tullfrihet, dervid anförande i afseende å qvicksilfver, att dess bringande till tullfrihet stode i öfverensstämmelse med den grundsats härutinnan, som i allmänhet tillämpats för öfriga metaller; hvarjemte ock erinrades om varans behöflighet för näringarne samt den jemförelsevis obetydliga tullinkomst den lemnat.

Vidkommande vismut, åberopade tullkomitén dels den ringa tullinkomsten, dels ock att denna vara ej syntes böra framför andra metaller vara med införselafgift belagd.

På de af komitén sålunda anförda skäl, hemställer Utskottet,

54:o.

att qvicksilfver och vismut måtte från tull befrias.

Herrar Hedlund och Lundström hafva jemväl framstält förslag om borttagande af tullen å *rör*, såväl bambu- och spanska, som rottingar, vass och andra slag; åberopande Herr Hedlund den mindre betydande tullinkomsten, Herr Lundström åter den omständigheten att ifrågavarande artiklar utgöra råämne för korg-, stol- och väfskedsmakare samt svarfvare, utan att åtminstone rottingar samt bambu- och spanska rör kunna produceras inom landet. *Rör.*

Berörda artiklar draga nu en tull, bambu- och spanska rören af 6 öre, de öfriga af 1 öre per skålpund.

I Kommers-kollegii berättelser har tullinkomsten beräknats:

af bambu- och spanska rör

för år 1869 till	53 R:dr	
„ „ 1870 „	38 „	
„ „ 1871 „	69 „	
„ „ 1872 „	385 „	
„ „ 1873 „	134 „	samt

af rottingar, vass och andra slag

för år 1869 till	609 R:dr
„ „ 1870 „	1,061 „
„ „ 1871 „	727 „
„ „ 1872 „	605 „
„ „ 1873 „	1,294 „

1865 års tullkomité, som äfven föreslog tullfrihet för ifrågavarande artiklar, åberopade såsom skäl derför, bland annat, dels artiklarnes egenskap af råämnen, dels att förtullningen, i följd af varornas beskaffenhet, vore särdeles hindersam och besvärlig, dels ock hurusom en stor myckenhet af artiklarne infördes såsom underbäddning för skeppsladdningar och vid sådant förhållande redan inkomme tullfri.

På dessa skäl, och då tullinkomsten ej är af nämnvärd betydenhet, har Utskottet velat biträda motionärernes förslag om tullfrihet för ifrågavarande artiklar; Och torde, i händelse af bifall till detta förslag, det i nuvarande taxa förekommande

stadgande om tullfrihet för rör, som inkomma såsom underbäddning för skeppsladdningar, böra såsom obehöfligt utgå.

Utskottet hemställer,

55:o.

att tullfrihet måtte medgifvas för rör, bambu- och spanska äfvensom rottingar, vass och andra slag, och att i sammanhang dermed rubriken Rör måtte erhålla den förändrade lydelse, bilagda taxeförslag utvisar.

Senap, omalen.

Senap, omalen, i nuvarande tulltaxa belagd med en tull af 3 öre per skålpund, är, i anseende till den ringa tullinkomsten, i Herr Hedlunds motion föreslagen till tullfrihet.

Tullinkomsten är i Kommers-kollegii berättelser beräknad:

för år 1869 till	1,081	R:dr
„ „ 1870 „	1,289	„
„ „ 1871 „	787	„
„ „ 1872 „	1,241	„
„ „ 1873 „	1,399	„

I betraktande af tullinkomstens mindre betydande belopp, och då de införda qvantiterna torde till ej ringa del utgöras af foder-senap, hemställer Utskottet,

56:o.

att senap, omalen, måtte från tull befrias.

Siktar och Såll.

Siktar och *såll* draga nu en tull af 25 öre per skålpund.

I anseende till den ringa tullinkomsten af dessa artiklar, äro de af Herr Hedlund föreslagna till tullfrihet.

Tullinkomsten beräknades:

för år 1869 till	86	R:dr
„ „ 1870 „	82	„
„ „ 1871 „	122	„
„ „ 1872 „	237	„
„ „ 1873 „	146	„

Då ifrågavarande artiklar utgöra behöfliga redskap för vissa näringar och såsom sådana, enligt redan i vår tullagstiftning antagen grundsats, böra medgifvas tullfrihet, hemställer Utskottet,

57:o.

att siktar och såll måtte från tull befrias.

Siktduk förtullas nu lika som det bearbetade material, hvaraf den består. Sålunda förtullas t. ex. siktduk af jern såsom manufaktursmide, siktduk af stål såsom stålarbeten. *Siktduk.*

Då numera siktduk utgör en beståndsdel i en stor mängd maskiner och redskap; då maskinerier och redskap samt delar deraf, ej specificerade, äro från tull befriade; samt då siktduk, sammanfogad med maskinen eller redskapet, ej är föremål för tullbeskattning, har det synts Utskottet att siktduk, äfven när den lös införes, borde vara från tull fri; hemställande Utskottet derföre,

58:o.

att siktduk måtte göras tullfri, och att i sammanhang dermed rubriken "Siktduk" måtte erhålla den förändrade lydelse, bilagda taxeförslag utvisar.

I följd af hvad Utskottet beträffande siktduk föreslagit, har förändring funnits nödig i afseende å det i nuvarande tulltaxa vid metaller, sammansatta, arbetade, andra slag, förekommande stadgande, hvarigenom bland annat metallduk under dessa "andra slag" inbegripes. *Metaller, sammansatta.*

Den under samma taxerubrik förekommande bestämmelse:

"bleck och spik till fartygs förhydning . . . . . Fria",

har Utskottet ansett böra fullständigas till följande lydelse:

"bleck, bult och spik till fartygs byggnad och förhydning . . . . Fria".

Utskottet hemställer,

59:o.

att, med bifall till nämnda förändringar, rubriken "Metaller, sammansatta", måtte erhålla den lydelse, bilagda taxeförslag utvisar.

Taxerubriken

Skomakare-arbeten.

Taxerubriken "*Skomakare-arbeten*" har nu följande lydelse:

"Skomakarearbeten:

af siden	1 skålp. 1 krona,
af andra tyger, samt af saffians-, karduans-, färgade, pressade eller tryckta skinn	1 skålp. 60 öre,
becksöms- och s. k. sjöstöflar	1 par 50 öre,
med bottnar af trä	1 skålp. 10 öre,
andra slag	1 skålp. 40 öre,"

Samtliga dessa artiklar, undantagandes skodon med bottnar af trä, äro i Herr Hedlunds motion föreslagna till tullfrihet; åberopande motionären den mindre betydande tullinkomst, ifrågavarande artiklar lemnat under år 1872.

Denna inkomst, som, enligt Kommers-kollegii berättelse, för skomakarearbeten af siden beräknades för år 1872 till 117 R:dr, är i samma embetsverks berättelser beräknad:

hvad angår skomakarearbeten af andra tyger samt af saffians-, karduans-, färgade, pressade eller tryckta skinn:

för år 1869 till	1,031 R:dr
„ „ 1870 „	748 „
„ „ 1871 „	1,388 „
„ „ 1872 „	1,603 „
„ „ 1873 „	4,523 „

Vidkommande becksöms- och s. k. sjöstöflar:

för år 1869 till	1 R:dr
„ „ 1870 „	2 „
„ „ 1871 „	8 „
„ „ 1872 „	7 „
„ „ 1873 „	232 „

samt beträffande "andra slag":

för år 1869 till	809 R:dr
„ „ 1870 „	923 „
„ „ 1871 „	1,393 „
„ „ 1872 „	2,389 „
„ „ 1873 „	6,858 „

I afseende å siffrorna för åren 1872 och 1873 bör dock erinras, dels att, hvad becksöms- och s. k. sjöstöflar angår, tullinkomsten deraf för år 1873 är alldeles för högt beräknad, i ty att af under det året införda 464 par sådana skodon icke mindre än 454 par voro landvägen från Norge inkomna, dels ock att af "andra slag" skomakare-arbeten voro landvägen från Norge inkomna år 1872 453 skålpund, år 1873 158 skålpund.

Skodon

Skodon med bottnar af trä, som på senare tider börjat hit införas, blefvo först vid sistlidet års riksdag i taxan specificerade. De hänfördes förut vid tullbehandlingen till "Skomakarearbeten, andra slag", men då tullafgiften för dessa "andra slag", i betraktande deraf att ett par skodon med bottnar af trä väga till och med mera än 2 skålpund, ansågs i förhållande till varans värde alltför hög, lindrades tullen för sistnämnda slags skodon till 10 öre per skålpund.

Utskottet, som ansett skäl ej förekomma föranledande till förändring af nuvarande tullsats å skomarearbeten af siden, har deremot, i betraktande af den obetydliga roll den tullpligtiga införseln af becksöms- och s. k. sjöstöflar intager, funnit sig böra biträda motionärens förslag om tullfrihet för dessa gröfre artiklar; i sammanhang hvarmed Utskottet ock trott sig kunna föreslå jemväl skomakarearbeten med bottnar af trä till tullfrihet.

För öfriga med respektive 60 och 40 öres tull per skålpund nu belagda slag af skomakare-arbeten bör, enligt Utskottets åsigt, tullfrihetsmedgifvande ej ifrågakomma; men torde icke blott de af Utskottet föreslagna nedsättningar i tullsatserna å beredda, till pelsverk ej hänförliga hudar och skinn, utan äfven sjelfva varans stora betydelse för den allmänna förbrukningen böra föranleda till tullnedsättningar å sistberörda slag af skomakare-arbeten; och då sammanförande af dessa slag till en enda afdelning i taxan, med en gemensam tullsats, skulle innebära en ej oväsentlig förenkling vid tullbehandlingen och icke synes böra från statsinkomstens synpunkt möta något hinder, har Utskottet velat framställa förslag derom att nämnda slag af skomakare-arbeten sammanföras till en afdelning, med en tullsats af 30 öre per skålpund.

På grund af hvad sålunda blifvit anfördt, hemställer Utskottet,

60:o.

a) att Herr Hedlunds förslag om tullfrihet för skomakarearbeten af siden måtte lemnas utan afseende;

b) att tullen å skomakare-arbeten af andra tyger, samt af saffians-, karduans-, färgade, pressade eller tryckta skinn måtte varda nedsatt från 60 till 30 öre per skålpund;

c) att tullfrihet måtte medgifvas för becksöms- och s. k. sjöstöflar, äfvensom för skomakare-arbeten med bottnar af trä;

d) att tullen å nuvarande "andra slag" af skomakare-arbeten måtte nedsättas från 40 till 30 öre per skålpund; och

e) att i sammanhang härmed rubriken "Skomakare-arbeten" måtte erhålla den förändrade lydelse, bifogade taxeförslag utvisar.

Skor af yllefilt.

Till förtydligande af rubriken "*Skor* af yllefilt" har åt densamma gifvits den förändrade uppställning, bilagda taxeförslag utvisar; hemställande Utskottet

61:o.

om Riksdagens bifall härtill.

Socker.

Uti afgifven, förut omförmäld motion har herr Ch. Dickson framstält förslag, att tullen å råsocker måtte upphäfvas, samt att tullsatsen å raffineradt socker måtte bestämmas till det belopp, som nu utgör skilnaden emellan tullen å råsocker och den å raffineradt.

På sätt af motionen och det, vid dess remitterande, af herr Dickson afgifna, Utskottet tillhandakomna yttrande inhemtas, har den närmaste anledningen till Herr Dicksons förslag varit en af herr C. A. Larsson från Östergötlands län vid innevarande riksdag inom Andra Kammaren väckt motion derom, att Riksdagen måtte för sin del besluta, att hvarje hvitbetssockerfabrik skall vara fri från accis under de tio första åren af sin verksamhet. I följd af denna motion och på det den inhemska hvitbetssockertillverkningen "må få fritt utveckla sig och frikallas från all skatt och deraf härflytande kontroll", har herr Dickson funnit sig föranlåten yrka ändringar i nuvarande tullsatser å raffineradt och oraffineradt socker.

Sedan emellertid Riksdagen, med bifall till Utskottets afstyrkande hemställan, afslagit Herr C. A. Larssons förenämnda motion, torde från hvitbetssockertillverkningens synpunkt skäl för bifall till Herr Dicksons motion ej vara för handen; och då Utskottet eljest icke funnit sig böra ifrågasätta ändring i tullsatserna å förevarande ur tullinkomstens synpunkt så vigtiga artiklar, hemställer Utskottet,

62:o.

att Herr Dicksons motion måtte lemnas utan afseende.

Sprutor, brand-.

Sprutor, brand-, med tillbehör äro i nuvarande tulltaxa belagda med en tull af 5 procent utaf värdet.

Herr Hedlund har i sin motion föreslagit tullfrihet för denna artikel i anseende till den mindre betydande tullinkomsten.

Nämnda inkomst är i Kommers-kollegii berättelser beräknad

för år 1869 till	818	R:dr,
„ „ 1870 „	1,530	„
„ „ 1871 „	2,179	„
„ „ 1872 „	3,273	„
„ „ 1873 „	3,263	„

1865 års tullkomité anförde i afseende å brandsprutor, att då dessa vore en för så väl det allmänna som den enskilde högst behöflig artikel, skäl icke syntes förefinnas att å densamma bibehålla tull, sedan sådan ej vidare utginge för andra jemförliga maskinerier och redskap; och föreslog komitén derföre tullfrihet för brandsprutor.

Instämmande i hvad komitén sålunda andragit, hemställer Utskottet,

63:o.

att sprutor, brand-, med tillbehör måtte från tull befrias.

Enligt nu gällande tulltaxa äro *strängar* af metall belagda med en tull af 10 öre, strängar, andra slag, med en tull af 50 öre, allt per skålpund. *Strängar.*

Berörda artiklar äro, i anseende till den ringa tullinkomsten, af Herr Hedlund föreslagna till tullfrihet.

För strängar af metall beräknades tullinkomsten

för år 1869 till	225	R:dr,
„ „ 1870 „	288	„
„ „ 1871 „	255	„
„ „ 1872 „	366	„
„ „ 1873 „	362	„

samt för strängar, andra slag,

för år 1869 till	213	Rdr,
„ „ 1870 „	159	„
„ „ 1871 „	336	„
„ „ 1872 „	252	„
„ „ 1873 „	409	„

Från statsinkomstens synpunkt torde dessa tullsatsers bibehållande ej vara af nämnvärd betydenhet. Deremot skulle borttagande af tullsatsen å strängar af metall förekomma de tvister, som ofta lära inträffa derom, huruvida vissa inkommande artiklar skola förtullas såsom strängar af sistnämnda slag, eller behandlas såsom ståltråd eller metalltråd, andra slag, derför tullfrihet åtnjutes. Utskottet, som i detta förhållande funnit särskild anledning att tillstyrka tullfrihet för strängar af metall, har derjemte ur den allmänna synpunkten, att hela den ifrågavarande artikeln ingår bland materialierna för tillverkningen af musikaliska instrumenter och för odlingen af skön konst, ansett sig böra hemställa,

64:o.

att strängar, alla slag, måtte från tull befrias.

Snören, tarm-. För den händelse Utskottets förslag under sistberörda punkt varder af Riksdagen godkändt, torde den vid *snören*, tarm-, nu förekommande hänvisning böra förändras, på sätt bilagda taxeförslag utvisar; hemställande Utskottet

65:o.

om Riksdagens bifall härtill.

Tamarinder. Bland de artiklar, som, i följd af den ringa tullinkomst de lemnat, blifvit af Herrar Hedlund och Lundström föreslagna till tullfrihet, äro ock *tamarinder*, derå tullen för närvarande utgör 4 öre per skålpund.

Tullinkomsten af denna artikel beräknades

för år 1869 till	168	R:dr.
„ „ 1870 „	123	„
„ „ 1871 „	119	„
„ „ 1872 „	142	„
„ „ 1873 „	131	„

I betraktande deraf att ifrågavarande artikel hufvudsakligen användes endast såsom beredningsämne vid tobaksfabrikationen och lemnat en jemförelsevis obetydlig inkomst, föreslog 1865 års tullkomité artikeln till tullfrihet.

Åberopande de af komitén sålunda anförda skäl, hemställer Utskottet,

66:o.

att tamarinder måtte från tull befrias.

Tenlikor. Med åberopande deraf att *tenlikor* år 1872 ej lemnat större tullinkomst än 669 R:dr, har Herr Hedlund föreslagit borttagande af den å nämnda artikel lagda tull, 15 öre per skålpund.

Tenlikor, som vanligen förfärdigas af sammansatt metall, draga derföre ock samma tull som de till metaller, sammansatta, arbetade, andra slag, hänförliga mindre dyrbara arbeten; och har Utskottet ansett det böra dervid förblifva.

Deremot har Utskottet funnit rubriken böra förtydligas genom tillägg af orden "eller möbelspik"; hemställande Utskottet,

67:o.

att Herr Hedlunds förslag om tullfrihet för tenlikor icke måtte bifallas; men att ifrågavarande rubrik må erhålla den förändrade lydelse, bilagda taxeförslag utvisar.

Vid rubriken *terpentin* har Utskottet ansett böra, till förebyggande af missförstånd, tillsättas bestämningen "nativ eller rå"; hemställande Utskottet *Terpentin.*

68:o.

om Riksdagens bifall härtill.

Terpentinolja och *terpentinspiritus* draga för närvarande en tull af 3 öre pr skålpund. *Terpentinolja och terpentinspiritus.*

Då denna vara är ett vigtigt beredningsämne af mångfaldig och stor användning; och då Utskottet föreslagit nedsättning i tullsatserna å åtskilliga andra oljor, har Utskottet ansett sig jemväl böra hemställa,

69:o.

att tullen å terpentinolja och terpentinspiritus måtte varda nedsatt från 3 till 2 öre per skålpund.

Uti förenämnda, af Herr Hedlund väckta motion, har bemälde motionär, under erinran hurusom i England *thé* intoge samma plats i den allmänna förbrukningen som kaffe hos oss, men att deremot i vårt land thé förbrukades nästan uteslutande inom de mera bergade samhällsklasserna, vidare anfört att sistnämnda förhållande, enligt motionärens åsigt, berodde icke minst på varans dyrhet, vållad i väsentlig mån af den höga tullen, 60 öre per skålpund, hvilken, hög redan för det dyrare théet, vore orimlig i afseende å det billigare; och har motionären, under uttalande af den mening att théet gåfve en dryck, som verkade helsosamt och uppfriskande samt vore väl egnad att ersätta bruket af starka drycker, hemstält, huruvida icke nedsättning kunde synas påkallad i tullen å thé, exempelvis från 60 till 25 öre per skålpund. *Thé.*

Införseln af thé utgjorde enligt Kommers-kollegii berättelser

år 1865	62,119	skålpund,
„ 1869	80,125	„
„ 1873	102,736	„

Jemföres härmed införseln af kaffe utgörande, sjöskadade partier oberäknade,

år 1865	16,860,775	skålpund,
„ 1869	16,943,142	„
„ 1873	26,555,213	„

visar sig nogsamt, att, om än förbrukningen af thé på senare tider tilltagit, densamma dock i jemförelse med förbrukningen af kaffe är synnerligen obetydlig. Att detta i viss mån är beroende på varans relativa dyrhet, är utom allt tvifvel. Och huru väsentligt den nuvarande tullsatsen bidrager att fördyra théet, inses klarligen, om man betänker i hvilket förhållande tullsatsens belopp, 60 öre, står till priset på de billigare och derföre allmännare förbrukade théslagen. Då nu, enligt Utskottets åsigt, det skulle vara till gagn, om ifrågavarande artikel, genom en minskning i priset, blefve mera allmänt tillgänglig jemväl för de mindre bemedlade, har Utskottet redan af denna anledning funnit sig manadt att tillstyrka en nedsättning af tullen å thé. Ett ytterligare skäl för detta tillstyrkande har Utskottet trott sig finna i den betydelse, théet har såsom proviant-artikel för svenskt sjöfolk. Enligt den genom Kongl. kungörelsen den 3 Februari 1865 fastställda spisordning för besättningar å svenska handelsfartyg, skall hvar man af besättningen i hvarje vecka erhålla viss qvantitet thé; och, efter hvad Utskottet inhemtat, lära på rätt många svenska handelsfartyg besättningarne, enligt egen önskan, i stället för vissa andra födoämnen bekomma ej obetydlig myckenhet thé utöfver det qvantum, hvartill de äro lagligen berättigade.

På grund af hvad Utskottet nu anfört, hemställer Utskottet,

70:o.

att tullen å thé måtte varda nedsatt från 60 till 30 öre per skålpund.

Tidningar och tidskrifter.

Taxerubriken *tidningar* och *tidskrifter* har följande lydelse:

"Tidningar och Tidskrifter, äfven då de äro tryckta på Svenska språket, så framt i detta fall de, adresserade till svenskt postkontor, med allmän post inkomma . . . . . Fria, som inkomma annorlunda än med allmänna posten; se Böcker".

Sedan numera alla tryckta böcker äro från tull fria, torde någon anledning ej vidare förefinnas att bibehålla 2:ne särskilda afdelningar af ifrågavarande rubrik, med hänvisning för den ena till rubriken "Böcker"; hemställande Utskottet derför,

71:o.

att ifrågavarande rubrik måtte erhålla följande förenklade lydelse: "Tidningar och Tidskrifter . . . . . Fria".

Inom Utskottet har förslag blifvit framställdt om närmare undersökning och pröfning af det förhållande, hvari för den betydande förbrukningsartikeln *tobak* tullsatserna å råvara och fabrikater ställa sig till statskassans, konsumtionens och fabrikationens vid tullagstiftningen i andra hänseenden afvägda skäliga intressen. Och Utskottet har funnit en sådan undersökning desto mera påkallad, som missförhållandet nu är ögonskenligt, och det icke kan vara af lagstiftningen åsyftadt att med uppoffring af både statskassans och konsumtionens billiga anspråk uteslutande se fabrikationens fördel till godo. Huru obetingadt än erkännes, att artikeln tobak kan betraktas såsom ett företrädesvis lämpligt föremål för konsumtionsbeskattning, må man dock aldrig förbise, att denna beskattning, för att kunna anses berättigad, bör vara så ordnad, att den kommer det allmänna till godo och icke blott tjenar till medel för tillverkaren att kunna godtyckligt taxera förbrukaren. Att denna grundsats emellertid hittills varit i vår tullbeskattning å tobak förbisedd eller lemnad utan behörig tillämpning, är lätt bevisadt. *Tobak.*

Ännu under åren 1865 och 1866 utgjorde tullen å cigarrer 1 R:dr 80 öre, å karfvad tobak 50 öre, å malen tobak eller snus 55 öre, å spunnen, hopvriden eller pressad tobak 35 öre samt å stänger och karotter 60 öre, per skålpund. Cigaretter förtullades lika med karfvad tobak. Under samma år var den oarbetade tobaken åsatt en tullsats af 25 öre per skålpund.

1865 års tullkomité, som ansåg sig icke böra tillstyrka någon förändring i råvarutullen, hemstälde deremot, i fråga om den arbetade tobaken, att tullen å cigarrer och cigarretter måtte bestämmas till 75 öre, samt å andra slag, karotter derunder inbegripna, till 35 öre, per skålpund. I detta hänseende anförde komitén vidkommande först cigarrer, bland annat, att på grund af de, i vissa afseenden likväl skiljaktiga uppgifter, som härutinnan meddelats, blifvit beräknadt att, vid fabrikationen af denna artikel, af den dervid använda tobaken afginge omkring 45 procent, hvadan tullen å den i ett skålpund cigarrer ingående råvaran, med då gällande tullsats för denna, icke kunde upptagas högre än till 45 öre. Enligt sammanstämmande uppgifter belöpte sig åter tillverkningskostnaden till omkring 1 R:dr 50 öre per skålpund färdiga cigarrer, med inberäkning af bladens sortering och stripning, cigarrernas rullning, sortering, bundtning, inpackning i lådor, m. m. jemte räntor och underhållskostnader; och då, efter komiténs åsigt, det vore endast i denna kostnad, som fabrikatet borde utöfver råämnet beskattas, samt 20 procent af nämnde kostnad i förevarande fall syntes böra innebära ett tillräckligt skydd för den inhemska tillverkningen, och jemväl varans beskaffenhet att lätt kunna smugglas fordrade, att den icke belades med alltför betungande införselafgift, ansåg komitén dåvarande tull å cigarrer böra nedsättas till 75 öre per skålpund. Hvad karfvad tobak anginge, hade för komitén uppgifvits att, vid tillverkande af detta slags tobak, från 20 till 30, eller i medeltal 25 procent af råvaran, bortginge såsom affall, i följd hvaraf dåvarande råvarutullen å 1 skålpund af detta fabrikat skulle belöpa

sig till $33^1/_3$ öre; och hade tillverkningskostnaden uppgifvits till omkring 12 öre per skålpund. Enligt komitén tillhandakommen uppgift ökades, vid beredningen af snus, vigten af den dertill använda tobaken med 40 à 50 procent, hvilken vigttillökning, enligt hvad komitén jemväl inhemtat, ungefärligen motsvarade tillverkningskostnaden. Och ehuru i följd häraf någon förhöjning utöfver råvarutullen ej vore för denna artikel påkallad, derest endast så beskaffad vara, som inom landet tillverkades, afsåges, ansåg komitén likväl en tilläggsafgift till råvarutullen böra fortfarande ega rum, enär de snussorter, som utgjorde föremål för införsel, allmännast vore af högre värde, och artikeln derjemte vore af den art, att tullsatsen för densamma kunde nästan uteslutande ur finansiel synpunkt regleras. I afseende å spunnen tobak, dertill i ämnet hörde fabrikanter förklarat äfven "stänger" böra hänföras, hade uppgifvits, dels att för dylik tillverkning af utländska blad, hvilken försåldes fullkomligt torr, vore att beräkna ett afdrag i råvaruvigten af omkring 35 procent, under det att deremot för sådan tillverkning af svenska blad ingen vigtförminskning egde rum, dels att detta senare förhållande kunde antagas såsom regel vid fabrikationen af all spunnen tobak, utan afseende derå om råämnet bestode af utländsk eller inhemsk produkt; och hade beredningskostnaden för detta fabrikat blifvit för komitén uppgifven till 20 öre per skålpund. Då karotter ej utgjorde föremål för inhemsk tillverkning, hade uppgift om beredningskostnaden för dit hänförliga varuslag ej kunnat af komitén erhållas; men ansåg komitén denna artikel, i anseende till den synnerligen ringa införseln, vara för det dåvarande, hvad tullbeskattningen anginge, af underordnad betydelse. Komitén fann sig med stöd af nu omförmälda förhållanden och på i öfrigt anförda skäl böra hemställa om enahanda tull för alla slag af arbetad tobak undantagandes cigarrer och cigaretter.

Vid 1865—1866 årens riksdag ansågo Rikets Ständer af de genom bemälda tullkomité verkstälda undersökningar upplyst, att dåvarande tullsatser å de särskilda slagen arbetad tobak stode i ett öfverdrifvet högt förhållande till kostnaden för deras åstadkommande; och funno vid sådant förhållande Rikets Ständer dessa tullsatser böra, utom hvad spunnen, hopvriden eller pressad tobak anginge, nedsättas till deras nuvarande belopp, nemligen för cigarrer 1 R:dr 30 öre, för karfvad tobak 45 öre, för malen tobak eller snus 50 öre, samt för stänger och karotter 55 öre, allt per skålpund. Härjemte blefvo cigaretter i taxan uppförda till lika tullbehandling med cigarrer.

Efter det tullen å oarbetad tobak blifvit höjd vid 1867 års riksdag till 26 och vid 1871 års riksdag till dess nuvarande belopp 29 öre per skålpund, hemstälde Bevillnings-Utskottet vid 1873 års riksdag om nedsättningar i nuvarande tullsatser å arbetad tobak, undantagandes spunnen, hopvriden eller pressad. I afgifvet utlåtande anförde Utskottet härom, bland annat, *att* tullsatserna å arbetad tobak samt företrädesvis å cigarrer och snus vore öfverdrifvet höga; *att*, ehuru dessa tullbelopp blifvit bestämda i syfte att bereda staten en stor tullinkomst, det

likväl

likväl visat sig, att de fastmera motverkat detta ändamål, ity att införseln af cigarrer och snus ingalunda motsvarat den omfattande förbrukningen deraf, hvilket hade sin naturliga orsak deri, att det höga tullskydd, som den inhemska tillverkningen af sådana artiklar åtnjöte, stält de svenska fabrikaterna utom konkurrens med utlandets; *att* fördenskull, om dessa artiklar ansåges företrädesvis egnade att förskaffa staten en större tullinkomst, man måste tillse, att tullsatserna icke bestämdes så högt, att de omöjliggjorde all täflan emellan utlandets och våra egna fabrikat, hvarigenom, såsom för närvarande hos oss, den höga tullsatsen endast komme att innebära en premie för den inhemska fabrikanten, och någon nämnvärd införsel icke kunde ega rum af andra artiklar än sådana, som icke inom landet tillverkades; samt att Utskottet ej heller ville lemna oanmärkt dessa varors beskaffenhet att med lätthet kunna smugglas, med hänsyn hvartill det ock vore nödigt, att de ej belades med en alltför betungande införselsafgift.

I fråga om de belopp, hvartill tullsatserna borde bestämmas, hänförde sig Utskottet till den i detta afseende af 1865 års tullkomité lemnade, ofvan återgifna utredning; Och ansåg Utskottet förty, hvad cigarrer anginge, tullen å den i ett skålpund sådana ingående råvaran, med nu gällande tullsats för denna, kunna antagas uppgå till omkring 53 öre; i följd hvaraf och då enligt Utskottets åsigt den tullsats som erhölles, om nyssnämnda råvarutull ökades med ett belopp, motsvarande ungefär 20 procent af varans tillverkningskostnad, komme att innefatta ett tillräckligt skydd för den inhemska näringen, Utskottet föreslog, att tullen å cigarrer och de med dem närmast jemförliga cigarretterna måtte nedsättas till 85 öre per skålpund. De öfriga slagen af arbetad tobak ansåg Utskottet lämpligen kunna sammanföras under *en* bestämmelse och draga lika tull, hvilken Utskottet föreslog till 35 öre per skålpund, eller det för närvarande för spunnen, hopvriden eller pressad tobak gällande belopp. Hvad särskildt snus beträffade, uttryckte Utskottet den åsigt, att äfven med en tullsats derå af 35 öre per skålpund ett icke obetydligt skydd fortfarande skulle vara lemnadt den inhemska tillverkningen. Slutligen erinrade Utskottet, hurusom nedsättningen af den nu för stänger och karotter stadgade tullsatsen af 55 öre per skålpund, så mycket mindre borde möta något hinder, som hela införseln af detta slags tobak utgjorde endast några få skålpund årligen.

Det af Bevillnings-Utskottet vid 1873 års riksdag framstälda förslaget blef af Första Kammaren antaget, men af Andra Kammaren afslaget, och föll i gemensam votering med 160 nej mot 133 ja.

Utskottet, som i allt hufvudsakligt instämmer uti de af Bevillnings-Utskottet vid 1873 års riksdag i förevarande ämne uttryckta åsigter, har ansett sig böra förnya den då gjorda framställningen.

Under åberopande i öfrigt af den af 1865 års tullkomité gifna utredning i ämnet, vill Utskottet allenast, till ämnets vidare belysande, ur Kommers-kollegii berättelser meddela några statistiska uppgifter.

De svenska tobaksfabrikernas tillverkningar upptagas,

för år *1864:*

till 7,953,412 skålpund, hvaraf

cigarrer	570,055	skålpund,
kardustobak	774,570	„
snus	5,038,652	„
diverse tobak	1,570,135	„

för år *1869:*

till 8,576,669 skålpund, hvaraf

cigarrer	495,325	skålpund,
kardustobak	1,064,292	„
snus	5,670,954	„
diverse tobak	1,346,098	„

för år *1873:*

till 11,203,571 skålpund, hvaraf

cigarrer	1,250,282	skålpund,
kardustobak	1,269,227	„
snus	6,634,878	„
diverse tobak	2,049,184	„

Införseln från andra länder utgjorde

för år *1864:*

cigarrer	36,879	skålpund,
karfvad tobak (cigarretter då derunder inbegripna)	5,702	„
malen tobak eller snus	9,293	„
spunnen, hopvriden eller pressad tobak	15,095	„
stänger och karotter	0	

år *1869:*

cigarrer och cigarretter	37,360	skålpund,
karfvad tobak	9,096	„
malen tobak eller snus	7,962	„
spunnen, hopvriden eller pressad tobak	30,464	„
stänger och karotter	124	„

år *1873*:

cigarrer och cigarretter	66,182	skålpund,
karfvad tobak	9,393	„
malen tobak eller snus	8,938	„
spunnen, hopvriden eller pressad tobak	26,157	„
stänger och karotter	0	

Utskottet hemställer,

72:o.

att, med bibehållande af tullen å oarbetad tobak, men med ändring af bestämmelserna angående arbetad tobak, i fråga varande rubrik må erhålla följande lydelse:

"Tobak:

oarbetad, blad och stjelk . . . . 1 skålpund — 29 öre;

arbetad:

cigarrer och cigarretter . . . 1 skålpund — 85 öre,

andra slag . . . . . 1 skålpund — 35 öre."

Karott, Negerhead, Snus.

För den händelse Utskottets förslag om förändrad lydelse af rubriken Tobak varder af Riksdagen godkändt, torde de i nuvarande tulltaxa vid *Karott*, *Negerhead* och *Snus* förekommande hänvisningar böra förändras, på sätt bilagda taxeförslag utvisar; hemställande Utskottet

73:o

om Riksdagens bifall härtill.

Tran.

Enligt nuvarande tulltaxa drager *Tran*, alla slag, en tull af ett öre per skålpund.

Om denna artikels behöflighet för vissa industrigrenar — hvaribland särskildt garfverihandteringen — vittnar den stora införseln, hvilken, enligt Kommerskollegii berättelser, utgjorde

år 1869	1,226,957	skålpund,
„ 1870	1,185,416	„
„ 1871	1,328,826	„
„ 1872	1,672,069	„
„ 1873	1,933,111	„

I betraktande häraf och i öfverensstämmelse med den grundsats, att beredningsämnen till användande vid näringarna böra, så vidt något väsendtligt hinder ej möter, från tull befrias, har Utskottet ansett sig böra föreslå tullfrihet för ifrågavarande artikel; hemställande Utskottet alltså,

74:o.

att tran, alla slag, måtte från tull befrias.

Tvål. *Tvål*, parfymerad, är i nu gällande taxa belagd med en tull af 12 öre; tvål, andra slag, med en tull af 5 öre per skålpund.

Herr Hedlund har föreslagit dessa artiklar till tullfrihet; åberopande härvid den ringa tullinkomsten.

Införseln af berörda artiklar utgjorde

hvad parfymerad tvål angår

år 1869	4,283	skålpund,
„ 1870	4,769	„
„ 1871	11,274	„
„ 1872	8,845	„
„ 1873	9,211	„

samt vidkommande "andra slag"

år 1869	60,119	skålpund,
„ 1870	62,407	„
„ 1871	66,191	„
„ 1872	57,423	„
„ 1873	68,629	„

Utförseln
af parfymerad tvål uppgick

år 1869 till	3,306	skålpund,
„ 1870 „	2,866	„
„ 1871 „	6,686	„
„ 1872 „	9,541	„
„ 1873 „	14,676	„

samt af "andra slag"

år 1869 till	4,398	skålpund,
„ 1870 „	10,371	„

år 1871 till	8,020	skålpund,
„ 1872 „	21,795	„
„ 1873 „	50,186	„

Den inhemska tillverkningen af tvål är uppgifven

för år 1864 till	543,504	skålpund
	650,484	st.
„ „ 1869 „	640,810	skålpund
	256,272	st.
„ „ 1873 „	1,098,712	skålpund
	326,820	st.

Utskottet har väl icke kunnat biträda motionärens förslag om tullfrihet för ifrågavarande artiklar, men likväl, dels med afseende på deras betydelse såsom reningsmedel, äfvensom den inhemska tillverkningens utveckling på senare tiden, dels ock med hänsyn till de af Utskottet för vissa oljor föreslagna nedsättningar, funnit sig böra ifrågasätta en nedsättning i tullsatserna med 2 öre per skålpund; hemställande Utskottet alltså,

75:o.

att tullen å tvål måtte varda nedsatt, för parfymerad från 12 till 10 öre och för "andra slag" från 5 till 3 öre per skålpund.

Tändstickor och Tändsvamp.

Bland de artiklar, som, i anseende till den ringa tullinkomsten, blifvit i Herrar Hedlunds och Lundströms förenämnda motioner föreslagna till tullfrihet, äro ock *Tändstickor*, jemväl af annat material än trä, äfvensom *Tändsvamp*, hvilka artiklar, närmaste emballagets vigt inberäknad, för närvarande draga en tull af 2 öre per skålpund.

Införseln af berörda artiklar utgjorde

år 1869	407	skålpund,
„ 1870	22,638	„
„ 1871	5,389	„
„ 1872	2,604	„
„ 1873	5,676	„

Utförseln af tändstickor, som år 1864 uppgick till 1,687,245 skålpund, utgjorde

år 1869	4,634,484	skålpund,
„ 1870	5,792,796	„
„ 1871	8,351,028	„
„ 1872	12,115,541	„
„ 1873	14,257,646	„

Värdet af den inhemska tändstickstillverkningen beräknades

år 1864 till	561,991	R:dr,
„ 1869 „	1,519,149	„
„ 1873 „	4,635,163	„

Då den inhemska tillverkningen af tändstickor nått en sådan utveckling, och då tullen å ifrågavarande artiklar ej lemnar någon afsevärd inkomst, har Utskottet ansett sig böra hemställa,

76:o.

att Tändstickor och Tändsvamp måtte från tull befrias och i sammanhang dermed ifrågavarande rubrik erhålla den förändrade lydelse, bilagda taxeförslag utvisar.

Vadd. Å silkes*vadd* utgör tullen för närvarande 1 krona 50 öre, å andra slag af vadd 10 öre per skålpund.

Under uppgift att år 1872 silkesvadd lemnat alls ingen och vadd, andra slag, en ringa tullinkomst, har Herr Hedlund föreslagit borttagande af tullen å dessa artiklar.

1865 års tullkomité, som jemväl föreslog tullfrihet för vadd, anförde till stöd härför, att råämnet till denna artikel vore tullfritt och beredningskostnaden ytterst ringa; samt att sådan vara af silke ej utgjorde föremål för införsel, och "andra slag" lemnat en knappt nämnvärd inkomst.

Enligt Kommers-kollegii berättelser lemnade silkesvadd åren 1869, 1870 och 1872 ej någon tullinkomst; år 1871 var inkomsten 2 R:dr, år 1873 48 R:dr. "Andra slag" af vadd gåfvo i tullinkomst

år 1869	46	R:dr
„ 1870	456	„
„ 1871	357	„
„ 1872	382	„
„ 1873	689	„

Ehuru i betraktande häraf och med hänsyn till öfriga af bemälda komité anförda omständigheter skäl för tullfrihets beviljande kunde anses förefinnas, har dock Utskottet trott tullsatserna å ifrågavarande artiklar icke med ens böra borttagas; men har Utskottet, med afseende derå att silkesvadd under de senare åren antingen alls icke eller ock högst obetydligt varit föremål för införsel, ansett de båda nuvarande afdelningarna af ifrågavarande rubrik kunna sammanföras med en och samma tullsats, hvilken Utskottet trott böra bestämmas till hälften af hvad för "andra slag" nu är stadgadt.

Utskottet hemställer derföre,

77:o.

att rubriken Vadd må erhålla följande förändrade lydelse:
"Vadd, alla slag . . . . . 1 skålpund — 5 öre.

Nuvarande tullsatsen å den allmänt förbrukade artikeln *vekar*, lamp- och ljus-, 70 öre per skålpund, har synts Utskottet oskäligt hög i jemförelse med tullen å vissa andra väfnader; och har Utskottet trott vekar böra draga lika tull med bomullsväfnader, andra slag, blekta eller färgade. *Vekar.*

I följd häraf och då Utskottet föreslagit, att tullen å berörda slags bomullsväfnader måtte bestämmas till 35 öre per skålpund, hemställer Utskottet,

78:o.

att tullen å vekar, lamp- och ljus-, måtte varda nedsatt från 70 till 35 öre per skålpund.

Tulltaxeunderrättelserna.

Med erinran derom att Riksdagen, i anledning af Kongl. Maj:ts nådiga proposition i ämnet, med bifall till Utskottets hemställanden i dess betänkande N:o 1, beslutat vissa, af det genom Kongl. Förordningen den 15 Maj 1874 införda nya skeppsmätningssätt påkallade ändringar i §§ 4 och 9 af gällande Tulltaxeunderrättelser, går Utskottet att nu redogöra för de framställningar och förändringar i öfrigt beträffande ifrågavarande taxeunderrättelser, hvartill Utskottet i följd af väckta motioner eller eljest funnit anledning.

§ 9.

Inom Första Kammaren har Herr *A. Odelberg* i motion N:o 17, angående ändring i gällande lagstiftning rörande bränvins tillverkning och försäljning, bland annat föreslagit, att då det för möjligheten att förskaffa sig samt bibehålla afnämare och kunder i utlandet vore nödigt att alltid vara i tillfälle förse dem enligt emottagna ordres, men det skulle kunna hända att, under mindre gynsamma år, det i Sverige tillverkade bränvin icke lemnade öfverskott till export, och att förädlingsfabrikerna, för att icke afstanna, måste förses med utifrån importerad råvara, uti tulltaxan måtte intagas bestämdt stadgande derom, att, då förädladt bränvin exporteras, full restitution af tullumgälderna medgifves inom beloppet af det qvantum, som exportören styrker sig hafva från främmande land importerat.

Då, såsom af motionen vill synas, det egentligen varit med hänsyn till och i sammanhang med den förhöjda tillverkningsskatt å bränvin, hvilken motionären föreslagit, som öfriga i motionen väckta förslag och särskildt den nu förevarande framställningen tillkommit, torde möjligen, vid det förhållande att Riksdagen afslagit skatteförhöjningen, denna framställning böra anses derigenom hafva förfallit; men äfven om detta icke får antagas, utan motionären afsett, att ifrågavarande förslag skulle, oberoende af nyssberörda förhållande, pröfvas, anser Utskottet giltigt skäl att afstyrka bifall till detsamma förefinnas uti den omständighet, att förslaget påtagligen afser att, äfven om förädlingen skett utaf inhemsk råvara, restitution ändock skulle medgifvas till det belopp, hvarmed den likartade utländska råvaran är tullbeskattad, men ett sådant medgifvande vore uppenbart stridande mot den grundsats, som ligger i sjelfva begreppet tullrestitution och äfven gjort sig i lagstiftningen gällande, eller att sådan restitution endast medgifves vid utförsel af varor, förädlade af utländsk råvara, för hvilken tull blifvit erlagd. Det är ock lätt att inse, hurusom missbruk af det ifrågasatta nya stadgandet skulle kunna uppkomma, exempelvis derigenom att en importör, som vid en tidpunkt af stark efterfrågan infört utländskt bränvin och aflåtit detta till inhemsk förbrukning, sedermera vid en minskad efterfrågan och till nedtryckt pris inköpte ett lika stort parti inhemskt bränvin och utförde detta mot åtnjutande af den ifrågastälda tullrestitutionen samt såmedelst tillgodogjorde sig, utom möjligen andra fördelar, åtminstone en premie af 50 öre per kanna utöfver hvad tillverkaren af samma bränvin, om han sjelf utförde detsamma och dervid finge åtnjuta stadgad restitution af tillverkningsskatten, 80 öre per kanna, komme att erhålla.

Med anledning häraf hemställer Utskottet,

79:o.

att Herr Odelbergs förevarande förslag icke må af Riksdagen bifallas.

Uti

Uti en inom Andra Kammaren väckt motion, N:o 107, har Herr vice Talmannen *O. Wijk* fästat uppmärksamheten derå, att då Kongl. Förordningen den 29 Maj 1874 angående Sveriges och Norges ömsesidiga handels- och sjöfartsförhållanden stadgar bland annat, att svenska och norska tobakstillverkningar vid införsel från det ena till det andra riket skola draga full tull, men medgifver restitution af den för råvaran erlagda tull i det land, från hvilket utförseln sker, samt då för närvarande införselstullen å oarbetad tobak är 28,33 öre i Norge mot 29 öre i Sverige, men restitutionen för spunnen tobak i Norge är bestämd till 22,66 öre, under det den i Sverige för alla slag af tobaksfabrikat är bestämd till 14 öre, allt beräknadt för svenskt skålpund, svensk spunnen tobak i följd häraf vid utförsel till Norge drabbas af sammanlagdt 9 $^1/_3$ öre högre tullafgifter än norskt dylikt fabrikat infördt till Sverige; hvarföre motionären till vinnande af nödig rättelse härutinnan föreslagit, att Bevillnings-Utskottet måtte underkasta de i underrättelser till tulltaxan upptagna bestämmelser om tullrestitution vid utförsel till Norge en granskning i syfte att reglera desamma så, att den svenska industrien blifver, så vidt möjligt, i detta hänseende likställd med den norska; för så framt ej Utskottet skulle finna skäl föreslå Riksdagen att öfverlemna till Kongl. Maj:t bestämmandet af dessa tullrestitutioner i likhet med hvad förhållandet för närvarande är i Norge.

Då Utskottet icke ansett det vara antagligt, att Riksdagen skall finnas benägen att, på sätt motionären ifrågasatt, åt Kongl. Maj:t öfverlemna rättigheten att besluta angående restitution utaf en af Riksdagen fastställd bevillning, samt Utskottet fördenskull icke funnit skäl att tillstyrka Riksdagen något sådant, har Utskottet tillsett, om och i hvad mån det af motionären påpekade missförhållande skulle kunna afhjelpas genom förändring af den nu angående tullrestitution vid utförsel af arbetad tobak gällande föreskrift.

Enär afsigten med tullrestitution är, att de af utländska råvaror tillverkade fabrikat, som icke förbrukas i landet utan till utrikes ort utföras, icke skola betungas med någon tull för i dem ingående råvara, är det nödigt att vid bestämmande af denna restitution tillse hvilket belopp förädlad vara, som af en viss qvantitet råvara i allmänhet erhålles. I fråga om tobaksfabrikaten får Utskottet hänvisa till den utredning i afseende härå, som förut i detta betänkande vid förslaget om tullsatserna å tobak blifvit utförligt lemnad. Det visar sig deraf, att med den nu stadgade tullrestitution af 14 öre per skålpund för arbetad tobak, alla slag, endast i fråga om fabrikatet snus en ungefärlig godtgörelse för den erlagda tullen å deri ingående råvara erhålles, men att detta deremot icke är förhållandet i afseende å öfriga tobaksfabrikat, för hvilka en förhöjd tullrestitution bör medgifvas, derest fabrikanten skall erhålla godtgörelse för erlagd tull å den i dem ingående råvaran. En sådan förhöjning anser Utskottet desto hellre nu böra medgifvas, som Utskottet föreslagit en icke oväsendtlig nedsättning uti införselstullen å arbetad tobak, samt den inhemska tobaksfabrikanten vid sådant förhållande rättvisligen kan påfordra att i samma mån, som han på den inländska marknaden har att utstå en större och med hänsyn till förut varande förhållanden ofördelaktigare täflan med den utländske

fabrikanten, han, genom full restitution af erlagda tullafgifter vid utförsel af sina fabrikat, beredes all skälig lättnad för täflan med andra länders tillverkningar å den utländska marknaden.

Med hänsyn till de olika belopp råvara, som i de särskilda tobaksfabrikaten ingå, har i fråga om bestämmandet af tullrestitution för dessa icke samma förenkling af rubriken tobak, som Utskottet i fråga om tullsatserna å arbetad tobak föreslagit, härvid kunnat iakttagas, utan har det blifvit nödigt att föreslå särskilda restitutionsbelopp för cigarrer och cigaretter, för spunnen, hopvriden och pressad tobak äfvensom tobak i stänger, för malen tobak eller snus samt för andra slag af arbetad tobak. I afseende å sjelfva beloppen å den restitution, som sålunda borde bestämmas, har Utskottet ansett: att för snus, hvilket, efter hvad Utskottet inhemtat, understundom kan i vigt uppgå till närmare dubbla vigten af deri använd råvara, det nuvarande restitutionsbeloppet 14 öre bör bibehållas oförändradt; att för cigarrer, vid hvilkas tillverkning visserligen omkring 45 procent af den använda råvaran afgår såsom affall, men hvilket dock lärer kunna användas för andra tobakstillverkningar, en restitution af 29 öre, motsvarande tullen å oarbetad tobak, bör bestämmas; att för spunnen, hopvriden eller pressad tobak, äfvensom tobak i stänger, hvilka fabrikat icke blott förekomma i torr form utan jemväl tillsatta med s. k. såser, i hvilket sistnämnda fall deras vigt, i likhet med hvad som eger rum med snus, förökas i förhållande till den deri ingående råvaran, restitutionsbeloppet till undvikande af exportpremie icke torde kunna sättas högre än till 20 öre; samt att för andra slag af arbetad tobak, deribland karfvad sådan, hvilken är närmare jemförlig med cigarrer, men likväl förekommer både torr och fuktad, restitutionen med hänsyn till sistberörda förhållande bör bestämmas till 25 öre, allt per skålpund.

Dessa restitutionsbelopp har Utskottet, med afseende derå att oarbetad tobak vid införsel från Norge drager enahanda tull som vid införsel från andra länder, ansett icke böra, såsom motionen synes afse, uteslutande vinna tillämpning vid utförsel af tobaksfabrikat till nämnda land, utan böra gälla vid utförsel i allmänhet af dylika fabrikat.

I öfverensstämmelse med det nu anförda, hemställer Utskottet,

80:o

att den i § 9 af tulltaxeunderrättelserna förekommande föreskrift angående beloppet af restitution utaf tullmedel vid utförsel af arbetad tobak måtte sålunda förändras:

för 1 skålpund tobak, arbetad:

cigarrer och cigaretter	29 öre
spunnen, hopvriden eller pressad, äfvensom i stänger .	20 »
malen eller snus	14 »
andra slag	25 »

Till Utskottet har Kongl. Maj:t öfverlemnat, för att vid tulltaxans behandling inom Utskottet komma under öfvervägande, tvänne af Kongl. General-tullstyrelsen gjorda underdåniga framställningar i fråga om tullrestitution vid utförsel af här i riket tillverkad chokolad äfvensom af konfityrer utaf svensk tillverkning.

Af remissakterna inhemtas hufvudsakligen: *dels* att sedan fabriksbolaget Bröderna Cloëtta uti en till General-tullstyrelsen ingifven skrift, under förmälan att bolaget i Malmö tillverkade chokolad, anhållit, att då de råvaror, kakao och socker, hvaraf chokolad beredes, droge hög införselstull, bolaget måtte få åtnjuta tullrestitution för den chokolad, som af bolaget exporterades i partier öfver 100 skålpund på en gång, General-tullstyrelsen i resolution den 9 Juni 1874 förklarat sig i saknad af föreskrift om tullrestitution vid utförsel af här i riket tillverkad chokolad icke kunna till berörda ansökning lemna bifall; att bolaget häröfver anförde underdåniga besvär, samt att General-tullstyrelsen, hvars underdåniga utlåtande i anledning häraf infordrades, med fortsatt förklarande att Styrelsen på vidare anförda skäl ansåg bolagets fordran att på grund af redan gällande föreskrifter angående tullrestitution erhålla sådan vid utförsel af chokolad icke förtjenade afseende, derjemte anfört: att då af besvärsskriften framginge, att bolaget önskade bereda afsättning i utlandet för alstren af dess chokoladfabrikation samt anledning icke saknades, att jemväl andra härvarande chokoladtillverkare skulle vilja och kunna med sina fabrikat uppträda täflande på den utländska marknaden, i händelse tullrestitution vid utförsel af chokolad blefve medgifven, det syntes General-tullstyrelsen vara ej mindre för denna näring än för det allmänna af vigt, att de hinder, som tullagstiftningen för närvarande lägger i vägen för den inhemska chokoladfabrikationens utveckling i antydda hänseendet, måtte varda undanröjda, och att på sådan grund restitution vid utförsel af chokolad beviljades för det eller de i denna varuartikel ingående, behörigen förtullade utländska råämnena, bestående i sockrad chokolad af kakao och raffineradt socker samt i osockrad chokolad af endast kakao; att, i afseende å tullrestitutionsbeloppet, enligt de General-tullstyrelsen af en betydande chokoladtillverkare här i Stockholm meddelade uppgifter, hvilka hufvudsakligen öfverensstämde med dem som finnas i 1865 års tullkomités betänkande upptagna, till erhållande af ett skålpund osockrad chokolad åtginge omkring 1 skålpund 26,5 ort kakao, och att uti ett skålpund sockrad chokolad inginge 50 à 55 procent raffineradt socker, i följd hvaraf efter gällande tulltaxa tullsatsen å råämnet i den osockrade chokoladen utgjorde något öfver 15 öre per skålpund och å beredningsämnena i den sockrade chokoladen, med iakttagande af de grunder som vid bestämmandet af tullrestitutionsbeloppet å raffineradt socker till 9,60 öre skålpundet blifvit följda, kunde beräknas till 12,30 à 12,03 öre per skålpund; och att i betraktande häraf och då den erforderliga enkelheten vid tullbehandlingen kräfde, att skilnad i restitutionsbeloppet icke egde rum för sockrad och osockrad chokolad, General-tullstyrelsen antoge, att något missbruk icke vore att äfventyra, och att chokoladfabrikationen blefve tillräckligt tillgodosedd, om restitutionsbeloppet bestämdes för så väl sockrad som osockrad chokolad till 12 öre skålpundet, för hvilket ändamål denna varuartikel borde upptagas

bland de i § 9 af tulltaxeunderrättelserna till tullrestitution vid utförsel berättigade varor samt å sagda artikel likasom å de öfriga tillämpas de under mom. 1:o, 2:o och 3:o i samma § upptagna bestämmelser;

dels att Konditorn i Stockholm C. J. Grafström uti ingifven skrift hos General-tullstyrelsen anhållit, att då chokoladfabrikationens alster till en stor del utgjordes af varor, som i tulltaxan benämndes konfityrer, derför tullrestitution vid utförsel för närvarande icke vore medgifven — då de reqvisitioner, som till chokoladfabrikerna inginge, gälde i de allra flesta fall både konfekt och chokolad, samt dessa varor i följd häraf, till beredande af billigare emballerings- och fraktkostnader inpackades i gemensamma omslag — då i andra länder icke allenast tullrestitution utan äfven exportpremie beviljades vid utförsel af konfekt, hvarigenom de utländske fabrikanterne vore i tillfälle att öfverhopa den svenska marknaden med denna vara, under det att deremot de inhemske konfektfabrikanterne blott inom eget land och Norge kunde bereda sig afsättning af sina produkter — samt då, enligt sökandens öfvertygelse, svenska konfityrer skulle, derest tullrestitution vid utförsel deraf erhölles, kunna med fördel försäljas i Danmark och Finland samt möjligen äfven i de tyska och ryska Östersjö-hamnarne, helst konfekt-tillverkningen i vårt land stode på en högre ståndpunkt än i grannländerna, General-tullstyrelsen med hänsyn till dessa förhållanden och enär ifrågavarande tillverkning vore förenad med vida större kostnader än tillverkningen af chokolad, såsom erfordrande mera arbete och större arbetsskicklighet, måtte foga anstalt derom, att tullrestitution blefve vid utförsel beviljad äfven för konfekt, som blifvit inom landet tillverkad af utländska råämnen; att Konditor Grafström härförutan, under uppgift att såsom beredningsämnen i konfityrer inginge, utom deras väsendtligaste beståndsdel raffineradt socker, jemväl mandel, hassel- och valnötter samt vanilj, äfvensom eteriska oljor, essenser, kryddor, safter, ägghvita, färger och glykos eller drufsocker, hvilka samtliga senare ämnen dock föga eller intet inverkade på vigten, samt att, enligt hvad en särskild, ansökningsskriften bifogad uppsats utvisade, medeltullbeloppet å ingredienserna i ett skålpund konfekt och följaktligen den restitution, som borde vid utförsel af denna vara beviljas, uppginge till 14,1 öre skålpundet, hemstält, att tullrestitutionsbeloppet likasom minimiqvantiteten vid utförsel för åtnjutande af restitution måtte, till lättnad för så väl fabrikanter och emottagare som vid tullbehandlingen, sättas lika för konfityrer och chokolad med rätt till erhållande af restitution, ehvad det utförda till stadgadt minimum utgjordes af chokolad eller konfityrer eller af båda dessa varuslag; att General-tullstyrelsen, med anledning häraf, uti underdånig skrifvelse den 5 Januari innevarande år anfört: att de af Konditor Grafström sålunda anförda omständigheter och meddelade upplysningar synts Styrelsen böra föranleda ej mindre dertill att, till den inhemska konfektfabrikationens fromma och utveckling, måtte för här i riket tillverkade konfityrer af utländska råämnen beredas enahanda förmån af restitution vid utförsel, som Styrelsen redan i underdånighet föreslagit i afseende å chokolad, än ock dertill att bestämmelserna för restitutions åtnjutande, på sätt sökanden ifrågastält, göras lika och gemensamma för båda dessa slags varor;

att Styrelsen, med erinran hurusom hon beträffande chokolad i sin förberörda underdåniga skrifvelse föreslagit tullrestitutionsbeloppet till 12 öre per skålpund, i afseende å sökandens beräkning af medeltullbeloppet å beståndsdelarne i konfityrer och den tullrestitution, som deraf borde föranledas, eller 14,1 öre skålpundet, meddelat, att Styrelsen, som i frågan begärt yttrande af Teknologiska institutet, för sin del icke hade något att erinra vid sökandens uppgifter om beskaffenheten och vigten af de särskilda ingredienserna i konfityrer, äfvensom att, under förutsättning af samma uppgifters öfverensstämmelse med verkliga förhållandet, de af sökanden gjorda uträkningar å medeltullbeloppet af de i ett skålpund konfityrer ingående utländska beredningsämnena vore riktiga; dock måste vid bestämmande af det tillbörliga restitutionsbeloppet för konfityrer hänsyn tagas jemväl dertill, att tullrestitutionsbeloppet å raffineradt socker, hvilket utgjorde hufvudbeståndsdelen i konfityrer, vore bestämdt till 9,60 öre skålpundet, ett förhållande som sökanden icke i sina beräkningar tagit i betraktande, och med iakttagande hvaraf tullsatserna å beståndsdelarne uti de i sökandens förberörda uppgift omförmälda konfektarter utgjorde:

för konfekt med mandel	12,75	öre per skålpund
» » » nötter	16,06	» » »
» » » vanilj	13,76	» » »
» blandad konfekt	10,10	» » »
» karameller likaledes	10,10	» » »

utvisande ett medeltullbelopp å ingredienserna i hvarje skålpund konfekt af 12,55 öre eller, under antagande att den af sökanden i meranämnda uppsats beräknade proportionen vid utförsel de särskilda konfektarterna emellan vore riktig, af 12,48 öre; och att vid öfvervägande häraf något missbruk icke vore att befara, i händelse tullrestitutionsbeloppet bestämdes till 12 öre skålpundet, eller samma belopp som Styrelsen föreslagit i afseende å chokolad, hvilket Styrelsen derföre i underdånighet tillstyrkte, med hemställan tillika, att restitutionsbestämmelserna måtte göras gemensamma för konfityrer och chokolad sålunda, att restitution vid utförsel måtte beviljas, då till export angifves och på en gång afsändes en qvantitet af minst 100 skålpund, vare sig att denna varuqvantitet bestode af konfityrer eller chokolad ensamt eller af en blandning utaf bådadera; och borde i öfrigt de uti § 9 af underrättelserna vid gällande tulltaxa under momenten 2:o och 3:o meddelade stadganden lända till efterrättelse.

Efter öfvervägande af de utaf General-tullstyrelsen för ifrågavarande framställningar anförda skäl, får Utskottet tillstyrka Riksdagen att bifalla dessa framställningar samt fördenskull hemställa,

81:o

att uti § 9 i tulltaxeunderrättelserna må intagas bestämmelse derom, att tullrestitution för chokolad äfvensom för konfityrer med 12 öre per skålpund må under der i öfrigt stadgade vilkor medgifvas,

och denna restitution komma att utgå, vare sig att den utförda varuqvantiteten består af chokolad eller konfityrer ensamt eller utaf bådadera, samt att fördenskull i paragrafen näst efter meningen: »för 1 centner raffineradt socker alla slag . . . 9 kronor 60 öre» måtte införas:

»för 1 skålpund chokolad, konfityrer eller blandadt chokolad och konfityrer. . . . . 12 öre,» äfvensom att början af punkten 1:o må lyda sålunda: »1:o att af de i vigt här upptagna varor minst 100 skålpund af hvardera, *men af blandadt chokolad och konfityrer 100 skålpund tillhopa* och af punsch» etc.

Med anledning af den nedsättning i tullen å garn, Utskottet här ofvan föreslagit, erfordras jemväl en förändring i restitutionsbeloppen för s. k. flamgarn samt bomulls- och linneväfnad. För flamgarn af bomull äfvensom bomullsväfnad är restitutionsbeloppet nu bestämdt till lika belopp som tullen å ofärgadt bomullsgarn, för flamgarn af ull till samma belopp som tullen å ofärgadt ullgarn, och för linneväfnad lika med tullen å linnegarn, ofärgadt och oblekt. Då Utskottet nu föreslagit nedsättning af tullen å ofärgadt bomullsgarn till 6 öre, å ofärgadt ullgarn till 8 öre samt å ofärgadt och oblekt linnegarn till 8 öre, och restitutionsbeloppen vid utförsel af de utaf dessa beredningsämnen förädlade tillverkningar fortfarande lära böra bestämmas till likhet med tullsatsen å beredningsämnena, hemställer alltså Utskottet,

82:o

att den restitution af tullmedel § 9 tulltaxeunderrättelserna nu medgifver måtte, derest nyssnämnda af Utskottet föreslagna tullnedsättning varder af Riksdagen godkänd, bestämmas för

1 skålp. s. k. flamgarn, färgadt eller tryckt af bomull . .	6 öre
1 d:o . . . . . af ull . .	8 »
1 d:o bomullsväfnad af garn i finhet n:r 26 eller derutöfver efter engelsk beräkning	6 »
1 d:o linneväfnad	8 »

§ 10.

Uti denna § medgifves befrielse från tull och andra afgifter i lossningsorten för det förråd af lifsmedel, som för besättnings behof till begagnande om skeppsbord finnes nödigt.

Enligt samma § kunna under vissa vilkor till provision jemväl hänföras följande qvantiteter vin, bränvin, kaffe och risgryn, nemligen:

för fartyg *kommande från Östersjön* eller till någon hamn i *Halland* samt *Göteborgs och Bohus län* från *Nordsjöorter* samt *Holland*, *England* och *Franska Vestersjöhamnar:* 2 kannor vin, 1 kanna bränvin, 2 skålpund kaffe och 3 skålpund risgryn, räknadt på hvarje person af besättningens och passagerarnes antal; samt

för fartyg, *kommande från orter utom Östersjön*, med undantag för nyssnämnda fart till *Halland* och *Bohuslän:* 3 kannor vin, 2 kannor bränvin, 4 skålpund kaffe och 6 skålpund risgryn, på enahanda sätt beräknadt.

Vidare stadgas, att hvad af förenämnda fyra provisionsartiklar öfverstiger en skeppares sålunda bestämda förråd i lossningsorten skall, då fartyget icke omedelbart ånyo användes för utrikes fart, ovilkorligen förtullas; men att, om från utrikes ort kommande fartyg, svenskt eller främmande, är ämnadt att omedelbart ånyo användas för utrikes fart, skepparen må, då han vid sin ankomst till riket såsom provisionsartiklar medhafver vin, bränvin, kaffe och risgryn i större qvantiteter än de förut omförmälda, vara berättigad att öfverskottet i märkrullan till återutförsel upptaga; och meddelas härjemte rörande detta öfverskott vissa närmare föreskrifter.

För den händelse nu Riksdagen godkänner Utskottets förslag om tullfrihet för risgryn, bör naturligtvis denna vara ej vidare inbegripas bland ofvanberörda, i 10 § af tulltaxeunderrättelserna specificerade provisionsartiklar. I detta hänseende måste alltså ifrågavarande paragraf under nämnda förutsättning undergå förändring.

Äfven en annan förändring, i motsatt riktning, har Utskottet ansett sig böra föreslå i afseende å denna paragraf. Med hänsyn till hvad Utskottet förut i detta betänkande rörande thés betydelse såsom provisionsartikel för svenskt sjöfolk anfört, har Utskottet nemligen ansett äfven thé böra upptagas bland de uti ifrågavarande paragraf specificerade provisionsartiklar. Och då enligt den för besättningar å svenska handelsfartyg gällande spisordning hvarje man af besättning skall erhålla 6 ort thé i veckan, har Utskottet trott de till provision å fartygs lossningsort afsedda, afgiftsfria qvantiteter thé böra bestämmas till respektive 25 och 50 ort per man.

Med anledning af hvad sålunda blifvit anfördt, hemställer Utskottet,

83:o

att 2 mom. af 10 § i tulltaxeunderrättelserna må erhålla följande förändrade lydelse:

»Till provision må, under sådana vilkor, jemväl kunna hänföras följande qvantiteter vin, bränvin, kaffe och *thé*, nemligen för fartyg, kommande från Östersjön eller till någon hamn i Halland samt Göteborgs och Bohus län från Nordsjöorter samt Holland,

England och Franska Vestersjöhamnar: 2 kannor vin, 1 kanna bränvin, 2 skålpund kaffe och *25 ort thé*, räknadt på hvarje person af besättningens och passagerarnes antal; samt för fartyg, kommande från orter utom Östersjön, med undantag för nyssnämnda fart till Halland och Bohuslän: 3 kannor vin, 2 kannor bränvin, 4 skålpund kaffe och *50 ort thé*, på enahanda sätt beräknadt. Härvid bör för öfrigt iakttagas, att vin och bränvin icke mot hvarandra utbytas, så att den, som har mindre af den ena, ej får för sådan brist njuta ersättning i den andra varan, äfvensom att hvad af förenämnda fyra provisionsartiklar öfverstiger en skeppares sålunda bestämda förråd i lossningsorten skall, då fartyget icke omedelbart ånyo användes för utrikes fart, ovilkorligen förtullas. Är från utrikes ort kommande fartyg, svenskt eller främmande, ämnadt att omedelbart ånyo användas för utrikes fart, må skepparen, då han vid sin ankomst till riket såsom provisionsartiklar medhafver vin, bränvin, kaffe och *thé* i större qvantiteter än genom denna paragraf bestämmes, vara berättigad att öfverskottet i märkrullan till återutförsel upptaga, hvarefter det bör under tullförsegling i packhuset eller i något säkert och tjenligt rum ombord å fartyget förvaras, till dess skepparen åter afseglar, då den kontroll iakttages, som i 45 § Tullstadgan för reexportgods finnes föreskrifven. Likväl och derest något af detta öfverskott, under sådant fartygs längre qvarblifvande i svensk hamn, för besättningen till begagnande om skeppsbord finnes nödigt, må det i mån af behof utlemnas, hvarvid motsvarande afskrifning å de på märkrullan till återutförsel uppförda qvantiteter bör ske».

Slutligen och ehuru en lång erfarenhet gifver vid handen vanskligheten af på förhand uppgjorda beräkningar öfver den tillväxt eller minskning af tullinkomsten i det hela, som förhöjning eller nedsättning af vissa tullafgifter må komma att medföra, har Utskottet likväl denna gång, likasom tillförene vid liknande tillfällen, ansett en dylik beräkning öfver verkningarne af nu föreslagna förändringar i tulltaxan böra så vidt ske kunnat upprättas och detta betänkande bifogas; hvarvid till grund för denna beräkning i allmänhet tagits medelbeloppet af införseln under de fem sistförflutna år, för hvilka fullständiga statistiska uppgifter äro tillgängliga, eller åren 1869—1873. För de jemförelsevis få fall, då under denna tid vidtagna eller nu föreslagna förändringar i tulltaxans uppställning antingen alldeles icke tillåtit en dylik beräkning eller ock lemnat tillfälle till jemförelse med förhållandet allenast under någon kortare tidrymd, har detta blifvit i den bifogade tabellen anmärkt.

Enligt

Enligt denna tabell skulle de af Utskottet föreslagna förändringar föranleda en minskning i tullinkomst af omkring 740,000 kronor. Härvid må dock, till en början, anmärkas, *dels* att uti beräkningen, i brist på fullständiga upplysningar, ej kunnat från de införda varuqvantiteterna afskiljas den, hvad vissa artiklar angår, ej ringa del, som under omförmälda år tullfritt eller mot half tull inkommit från Norge, *dels* ock att, sedan nästlidet år den nya mellan-rikslagen trädt i verket, hädanefter en allt större mängd eljest tullpligtiga varor torde komma att tullfritt från Norge införas.

Vidare tillåter sig Utskottet att vidkommande de förändringar, som allenast utgöra nedsättningar i nu gällande tullsatser, påminna, hurusom erfarenheten nogsamt ådagalagt, att sänkning af en tullsats, långt ifrån att förminska tullinkomsten af samma vara, i stället ofta förökar den, enär varans billigare pris åstadkommer en ökad förbrukning och i följd deraf en större införsel; och lärer det icke heller kunna förnekas, att medgifven tullfrihet och deraf följande prisnedsättning å nödvändighetsvaror lemnar förbrukaren tillfälle att i ökadt mått förse sig med andra tullbeskattade artiklar och sålunda jemväl bidrager till tullinkomsternas tillväxt.

Uppmärksammas dessa omständigheter, torde lätteligen inses, att den icke obetydliga minskning i tullinkomst, som den gjorda beräkningen utvisar, ingalunda kan antagas blifva en gifven följd af de föreslagna förändringarne.

Men för att än ytterligare häfva farhågorna i detta hänseende, äfvensom för att visa billigheten att under närvarande tidpunkt medgifva de af Utskottet föreslagna lindringar i tullbeskattningen, vill Utskottet äfven erinra om, med hvilka stegrade belopp på senare åren tullinkomsterna i verkligheten öfverskjutit de summor, hvartill man på förhand beräknat dem. Nedanstående i runda tal gjorda beräkning må visa detta.

	Beräknad tullinkomst.	Influten tullinkomst.	Öfverskott.
1869	13,000,000: —	13,995,000: —	995,000: —
1870	14,000,000: —	15,805,000: —	1,805,000: —
1871	14,000,000: —	19,119,000: —	5,119,000: —
1872	15,000,000: —	19,305,000: —	4,305,000: —
1873	14,600,000: —	23,935,000: —	9,335,000: —
1874	16,500,000: —	29,439,000: —	12,939,000: —

Under åren 1869—1873 utgjorde alltså öfverskottet i medeltal 4,311,000 kronor per år.

Stockholm den 24 April 1875.

På Utskottets vägnar:
A. H. Fock.

Tabell

öfver de förändringar i tullinkomsten, som föranledas af Utskottets förslag.

	Qvantitet för tullberäkningen.	Nu gällande tull.	Föreslagen tull.	Medelinförsel. (1869—1873.)	Minskning i tullinkomst, uttryckt i Kronor.
Bensvart, Benkol eller Bister	Centner.	0,75	Fri.	7,680	5,760 —
Bildhuggeri- och Arkitektoniska arbeten af »annat», såsom arbetadt, ej specificeradt ämne	Skålpund.	0,25	Fria.	3,364	841 —
Blyertspennor	»	0,15	Fria.	20,107	3,016 —
Bläck, skrif-	»	0,05	Fritt.	16,450	823 —
Bläckpulver eller Bläcksubstans	»	0,15	Fritt.	20	3 —
Bokpermar, lösa	»	0,25	Fria.	(år 1873) 2,722	681 —
Broderduk, Marle och Stramalj, af ull	»	0,75	0,70	1	—— —
D:o d:o »andra slag»	»	0,50	0,45	4,157	208 —
Brodermönster	»	0,08	Fria.	379	30 —
Bronspulver	»	0,15	Fritt.	(år 1873) 918	138 —
Chocolad	»	0,30	0,18	20,240	2,429 —
Fjäder, spritad	»	0,15	Fri.	728	109 —
Folier, Tenn- eller Stanniol	»	0,15	Fri.	4,214	632 —
Fosfor	»	0,08	Fri.	35,384	2,831 —
Gardiner, rull-	»	0,40	0,35	22,126	1,106 —
Garn, bomulls-, ofärgadt	»	0,08	0,06	1,913,271	38,265 —
» » färgadt eller tryckt	»	0,14	0,10	324,832	12,993 —
» kamel- och ull-, ofärgadt	»	0,10	0,08	217,611	4,352 —
» » » » färgadt eller blekt	»	0,15	0,12	628,045	18,841 —
» linne-, ofärgadt och oblekt	»	0,10	0,08	86,446	1,729 —
» » färgadt eller blekt	»	0,20	0,15	22,966	1,148 —
» segel- och bind-	»	0,10	0,08	35,414	708 —
Gasmätare	Kronor.	5 %	Fria.	26,236	1,312 —
Glas, fönster-	Skålpund.	0,03	0,02	565,221	5,652 —
» spegel-, råa och oslipade	»	0,03	0,02	254,128	2,541 —
» nuvarande »andra slag»	»	0,15	0,10	271,021	13,551 —
Glasflusser, oslipade, samt slipade men oinfattade	»	0,60	Fria.	9	5 —
Gryn, ris-, äfvensom rismjöl	»	0,02	Fria.	5,331,265	106,625 —
» »andra slag»	»	0,04	Fria.	375,851	15,034 —
Guld, bok-	Ort.	0,01	Fritt.	53,154	532 —
» musiv-, puder- eller unsen-	»	0,01	Fritt.	521	5 —
Hagel	Skålpund.	0,03	Fria.	8,409	252 —
Halsduksvalkar	»	1	Såsom kläder	0	—— —
Handskskinn, tillskurna	»	0,30	0,20	55	6 —
Honing	»	0,04	Fri.	1,120	45 —
Horn, arbetadt, skifvor till lyktor, m. m.	»	0,20	Fria.	69	14 —
Hudar och skinn, ej hänförliga till pelsverk:					
beredda: sulläder och bindsulläder, m. m.	»	0,10	0,06	989,949	39,598 —
» andra slag	»	0,20	0,15	162,984	8,149 —

	Qvantitet för tullberäkningen.	Nu gällande tull.	Föreslagen tull.	Medel-införsel (1869—1873).	Minskning i tullinkomst, uttryckt i Kronor.
pelsverk, oberedda:					
bäfver-, hiller-, kinkilla-, mård-, o. s. v.	Skålpund.	1	Fria.	(1870—73) 2,535	2,535 —
»andra slag»	»	0,20	Fria.	Kan ej beräknas.	
beredda: »alla andra slag»	»	Såsom oberedda + 20 %.	0,20		
fullfärdiga persedlar med pelsverk till öfvertyg	Såsom pelsverket, beredt, hvaraf de bestå, + 20 %.				
Hår, häst- eller tagel	Skålpund.	0,08	Fritt.	22,840	1,827 —
Jern, gjutet: bomber och kulor o. s. v.	Centner.	1,25	Fria.	9	11 —
kanoner, stycken, nickhakar och mörsare, ostämplade och oborrade	»	0,50	Fria.	Kan ej beräknas.	
slussportar	»	1	Fria.	Kan ej beräknas.	
grytor, pannor, kittlar, ugnar o. s. v.	»	1	0,50		
ej specificeradt gjutgods:					
gröfre; axlar, mortlar, tappar	»	3	0,50	Kan ej beräknas.	
spottlådor	»	6	0,50		
eldställshållare, fotskrapor, hänglås, kaffeqvarnar m. m.	Skålpund.	0,06	0,03	Kan ej beräknas.	
finare basreliefs, blomstervaser m. m.	»	0,10	0,06	9,852	394
smidt eller valsadt: kedjor med länkjernet under samt till och med 0,2 tums diameter	Centner.	5	3	115	230 —
kassakistor och sängar	Kronor.	10 %	5 %	6,453	323 —
spik af 1,6 tums längd och deröfver	Centner.	1,50	1	3,295	1,648 —
all annan spik samt allt annat manufaktur- och handtverkssmide, ej specificeradt: lackeradt	Skålpund.	0,15	0,06	Kan ej beräknas.	
Kakel	»	0,02	Fritt.	759	15 —
Kimrök	»	0,06	Fri.	5,812	349 —
Klorkalk	»	0,01	Fri.	625,620	6,256 —
Knifvar- penn-	»	0,50	0,25	2,303	576 —
Korgar och Korgmakarearbeten af oskalade qvistar o. s. v.	»	0,04	Fria.	10,171	407 —
Korkar, skurna med beslag	»	0,50	0,30	92	18 —
Krita, malen	Centner.	0,20	Fri.	1,641	328 —
Kummin	»	1,50	Fri.	121	182 —
Ljus, talg- och palmitin-	Skålpund.	0,03	0,02	4,371	44 —
andra slag	»	0,05	0,04	322,670	3,227 —
Maskin- och Vagnsmörja	»	0,02	0,01	104,919	1,049 —
Mjöd	Kanna.	0,25	Såsom malt-drycker.	52	Kan ej beräknas.
Mjöd, ej specificeradt, af vegetabilier	Skålpund.	0,12	Fritt.	5,775	693 —
Oljor, feta, icke flygtiga:					
hamp-, kokosnöt-, palm- och spermaceti-, på fastager	Skålpund.	0,02	0,01	Kan ej beräknas.	
andra ej specificerade slag: på flaskor eller krus	»	0,03	0,02		
» » » » undantagandes lin- och rof- } på fastager	»	0,03	0,01		
lin- och rof- » »	»	0,03	0,02		
fossila: genom rektificering renade	»	0,02	0,01	11,190,792	111,908 —

	Qvantitet för tullberäkningen.	Nu gällande tull.	Föreslagen tull.	Medelinförsel (1869—1873).	Minskning i tullinkomst, uttryckt i Kronor.
Paraply- och parasollfodral af läder	Skålpund.	0,50	0,20	15	5 —
Perlor, oäkta, oinfattade, »andra slag»	»	0,50	0,15	222	78 —
Qvicksilfver	»	0,15	Fritt.	4,487	673 —
Ris, blandad	»	0,01	Fri.	Ingen införsel åren 1870—1873.	
Rör, bambu- och spanska	»	0,06	Fria.	2,264	136 —
rottingar, vass och andra slag	»	0,01	Fria.	85,953	860 —
Sadelmakarearbeten, ej specificerade: med förgylda, försilfrade eller pläterade beslag	»	0,25	0,20	1,189	59 —
andra slag	»	0,20	0,15	10,528	526 —
Senap, omalen	»	0,03	Fri.	38,639	1,159 —
Siktar och Såll	»	0,25	Fria.	538	135 —
Siktduk	——	Såsom materialet bearbetadt.	Fri.	Kan ej beräknas.	
Skomakarearbeten: af andra tyger än siden, m. m.	Skålpund.	0,60	0,30	3,098	929 —
beckföms- och s. k. sjöstöflar	Par.	0,50	Fria.	100	50 —
med bottnar af trä	Skålpund.	0,10	Fria.	Kan ej beräknas.	
»andra slag»	»	0,40	0,30		
Srputor, brand-, med tillbehör	Kronor.	5 %	Fria.	44,485	2,224 —
Spännhalsdukar m. m. af hel- eller halfsiden	Skålpund.	1,50	Såsom kläder	8,042	Kan ej beräknas.
af andra tyger samt af läder	»	0,75	» »	720	
Stearin	Centner.	4	2,50	709	1,064 —
Strumpor, m. m., »andra slag»	Skålpund.	0,50	0,45	211,650	10,583 —
Strängar: af metall	»	0,10	Fria.	2,993	299 —
andra slag	»	0,50	Fria.	548	274 —
Såpa	Centner.	3	1,50	140	210 —
Tamarinder	Skålpund.	0,04	Fria.	3,411	136 —
Terpentinolja och Terpentinspiritus	»	0,03	0,02	186,013	1,860 —
Thé	»	0,60	0,30	93,742	28,123 —
Tobak, arbetad: cigarrer och cigaretter	»	1,30	0,85	49,744	22,385 —
karfvad	»	0,45	0,35	9,121	912 —
malen eller snus	»	0,50	0,35	7,803	1,170 —
stänger och karotter	»	0,55	0,35	97	19 —
Tran	»	0,01	Fri.	1,469,276	14,693 —
Tråd, bomulls-	»	0,20	0,15	129,332	6,467 —
linne-, oblekt	»	0,20	0,15	1,835	92 —
blekt eller färgad	»	0,30	0,25	83,060	4,153 —
Tvål, parfymerad	»	0,12	0,10	7,676	154 —
andra slag	»	0,05	0,03	62,954	1,259 —
Tändstickor och Tändsvamp	»	0,02	Fria.	7,343	147 —
Vadd, silkes-	»	1,50	0,05	7	10 —
andra slag	»	0,10	0,05	3,859	193 —
Vantar, »andra slag»	»	0,50	0,45	17,705	885 —
Vekar, lamp- och ljus-	»	0,70	0,35	4,845	1,696 —
Vismut	»	0,14	Fri.	88	12 —
Väfnader, bomulls-:					
felb och plys äfvensom filtar och parkum	»	0,40	0,35	2,615	131 —
segelduk	»	0,06	0,05	149	1 —
»andra slag»: oblekta och ofärgade	»	0,25	0,20	195,219	9,761 —
blekta eller färgade	»	0,40	0,35	637,296	31,865 —
tryckta eller pressade	»	0,50	0,45	599,763	29,988 —

	Qvantitet för tullberäkningen.	Nu gällande tull.	Föreslagen tull.	Medelinförsel (1869—1873).	Minskning i tullinkomst, uttryckt i Kronor.	
Väfnader, bomulls-, med blandning till större eller mindre del af lin eller hampa:						
bolstervar	Skålpund.	0,40	0,30	2,530	253	—
dräll	»	0,65	0,50	752	113	—
mattväfnad	»	0,18	0,15	638	19	—
ylle:						
filtar och mattor	»	0,25	0,20	238,340	11,917	—
pressduk	»	0,10	Fri.	4,825	483	—
»andra slag»	»	0,75	0,70	2,448,227	122,411	—
linne- eller hamp-:						
blaggarn	»	0,15	0,12	} Kan ej beräknas.		
buldan, kanfas och sadelgjordsväf	»	0,15	0,08			
bolstervar	»	0,40	0,30	26,319	2,632	—
damast och lärft	»	0,75	0,50	Kan ej beräknas.		
mattväfnad	»	0,18	0,15	12,626	379	—
pressduk	»	0,10	Fri.	2,286	229	—
segelduk och tältduk	»	0,08	0,06	} Kan ej beräknas.		
jutegarnsväfnad: blekt eller färgad'	»	0,18	0,15			
»andra slag», dräll inbegripen	»	0,65	0,50	35,507	5,326	—
Summa	—	—	—	—	741,122	—

Förslag

till

Tull-Taxa

att ända till efterrättelse från och med den — —

	Qvantitet för tull-beräkningen.	Införsels-tull. Kronor.	Öre.
— — — — — — — — — — — — — — — — — —			
Benspån; hänföres — —			
Bensvart, Benkol eller **Bister**	——	Fria.	
Berberisrötter — —			
— — — — — — — — — — — — — — — — — —			
Bijouterivaror — —			
Bildhuggeri- och **Arkitektoniska arbeten**, som utgöra konstnärsarbeten	——	Fria.	
andra slag Bildhuggeri- och Arkitektoniska arbeten af trä eller annat ämne, hvilket, såsom arbetadt, ej är i taxan specificeradt	——	Fria.	
Bin i kupor — — —			
— — — — — — — — — — — — — — — — — —			
Blyerts — —			
Blyertspennor, alla slag	——	Fria.	
Blyglete; — —			
— — — — — — — — — — — — — — — — — —			
Blår; — — —			
Bläck, skrif-, ...	——	Fritt.	
Bläckpulver eller **Bläcksubstans**	——	Fritt.	
Bobiner; — — —			
— — — — — — — — — — — — — — — — — —			
Bokguld, — — —			

	Qvantitet för tull-beräkningen.	Införsels-tull.	
		Kronor.	öre.
Bokpermar, lösa	——	Fria.	
Boksilfver; — —			
— — — — — — — — — — — — — — — — — —			
Borax — — —			
Borsyradt Natron eller **Tinkal**	——	Fritt.	
Borst; hänföres till Hår.			
Borstbindarearbeten: — — — —			
— — — — — — — — — — — — — — — — — —			
Broderade arbeten, — — —			
Broderduk, Marle och **Stramalj**:			
af silke.	1 skålp.	1	50
af silke med tillsats af annat material	1 skålp.	1	—
af ull	1 skålp.	—	70
af papper	1 skålp.	—	15
andra slag, enkla eller blandade	1 skålp.	—	45
Anm. Påbörjade eller halffärdiga tapisseriarbeten förtullas lika med duken, hvarå de äro anbragta, med tillägg af 20 procent.			
Brodermönster	——	Fria.	
Brons; — — — —			
Bronspulver	——	Fritt.	
Bruneller; — — — —			
— — — — — — — — — — — — — — — — — —			
Böcker: — — —			
Bönor, alla slag, ej specificerade	——	Fria.	
Bössor; — — —			
— — — — — — — — — — — — — — — — — —			
Cheniller; — — —			
Chocolad	1 skålp.	—	18
Chrystalli tartari; — — —			
— — — — — — — — — — — — — — — — — —			
Fjedrar: — — — —			
Fjäder, ospritad eller spritad, ...	——	Fri.	
Fjäll, hvalfisk-, — — — —			
— — — — — — — — — — — — — — — — — —			
Foglar, lefvande — — —			

	Qvantitet för tull-beräkningen.	Införsels-tull. Kronor.	öre.
Folier, Tenn-, eller Stanniol	——	Fri.	
Formar, — — — —			
Fosfor	——	Fri.	
Fotografiska arbeten; — — — —			
— — — — — — — — — — — — — — — — — —			
Galoner; — — —			
Gardiner, rull-, af bomulls-, linne- eller hampväfnad, målade eller tryckta	1 skålp.	—	35
Garfskidor — — — —			
Garn:			
bomulls-, enkelt eller dubbleradt, i härfvor eller å bobiner:			
ofärgadt	1 skålp.	—	6
färgadt eller tryckt, alla slag	1 skålp.	—	10
Anm. I händelse hos vederbörande tulltjensteman villrådighet uppstår, huruvida icke en under benämning af dubbleradt bomullsgarn angifven vara rätteligen bör till bomullstråd hänföras, åligger godsegaren, såsom vilkor för tillgodonjutande af de för dubbleradt bomullsgarn stadgade lägre tullumgälder, med sakkunnige personers, efter besigtning af godset, afgifna betyg styrka, att varan utgör garn af sistnämnda beskaffenhet.			
kamel- och ull-, alla slag:			
ofärgadt	1 skålp.	—	8
färgadt eller blekt, s. k. brillantgarn derunder inbegripet	1 skålp.	—	12
linne-:			
ofärgadt och oblekt	1 skålp.	—	8
färgadt eller blekt	1 skålp.	—	15
segel och bind-	1 skålp.	—	8
jute-:			
ofärgadt och oblekt	——	Fritt.	
färgadt eller blekt	1 skålp.	—	5
af vegetabilier (gräsgarn); förtullas lika med segel- och bindgarn.			
Anm. För garn dubbleradt af till färg och råämne olika garnsorter, hvilka hvar för sig draga olika tull, beräknas införselstullen, utan hänsigt till den större eller mindre andel, hvarmed den ena eller andra garnsorten deri ingår, efter den högre afgiftsbestämmelsen.			

	Qvantitet för tull-beräkningen.	Införsels-tull. Kronor.	öre.
Gasmätare	——	Fria.	
Gaude; hänföres — — —			
— — — — — — — — — — — — — — — — —			
Gipssten — — —			
Glas:			
bunkar, burkar, buteljer och flaskor, äfvensom apotekare-ståndkärl med inbränd signatur	1 centner	—	75
fönster-, alla slag	1 skålp.	—	2
kemiska	——	Fria.	
ljuskron-	1 skålp.	—	5
optiska, lösa och oinfattade	——	Fria.	
patent- och glastakpannor	——	Fria.	
sidventil-, runda eller kantiga, slipade eller oslipade, icke under 0,25 tums tjocklek och ej öfver 1 qvadratfots yta .	——	Fria.	
spegel-:			
råa och oslipade eller s. k. glasämnen	1 skålp.	—	2
slipade, ofolierade.	1 skålp.	—	5
folierade	1 skålp.	—	10
andra slag, urglas samt karafiner och slipade flaskor derunder inbegripna	1 skålp.	—	10
Glasflusser:			
oslipade samt slipade, men oinfattade	——	Fria.	
infattade med guld eller silfver, vägas med infattningen och förtullas såsom den;			
infattade med andra ämnen, tullbehandlas såsom bijouteri-varor.			
Glasgalla — — — —			
— — — — — — — — — — — — — — — — —			
Grifflar af sten, — — — —			
Gryn: af spanmål; se Spanmål.			
andra slag.	——	Fria.	
Gräs, ej specificeradt, — — — —			
— — — — — — — — — — — — — — — — —			
Grönsaker, friska — — — —			
Guld, oarbetadt	——	Fritt.	

	Qvantitet för tull-beräkningen.	Införsels-tull.	
		Kronor.	öre.
Guld, arbetadt	1 ort	—	5
bok-, äkta och oäkta	——	Fritt.	
musiv-, puder- eller unsen-	——	Fritt.	
spinn-; se Tråd.			
Gulddragarearbeten — — —			
— — — — — — — — — — — — — — — — — —			
Gördelmakarearbeten; hänföras — — —			
Hagel	——	Fria.	
Halm — — —			
Halsduksvalkar; tullbehandlas såsom kläder.			
Hammarfilt; tullbehandlas — — —			
— — — — — — — — — — — — — — — — — —			
Handskar, alla slag — — —			
Handskskinn, tillskurna till handskar	1 skålp.	—	20
Handtverkerivaror, — — —			
— — — — — — — — — — — — — — — — — —			
Hattformar och — — —			
Honing	——	Fri.	
Horn:			
oarbetadt eller raspadt	——	Fritt.	
arbetadt:			
platter, äfvensom skifvor till lyktor m. m.	——	Fria.	
knappar med eller utan fernissning	1 skålp.	—	20
andra slag	1 skålp.	—	50
Hudar och **Skinn**:			
ej hänförliga till pelsverk:			
oberedda, alla slag	——	Fria.	
beredda:			
sulläder och bindsulläder samt hvitgarfvade (alunerade) äfvensom sämskade hudar och skinn	1 skålp.	—	6
andra slag	1 skålp.	—	15
pelsverk:			
oberedda, alla slag	——	Fria.	

	Qvantitet för tull-beräkningen.	Införsels-tull.	
		Kronor.	öre.
Hudar och **Skinn**:			
pelsverk:			
beredda:			
lösa eller hopsydda:			
get-, ren-, skäl-, elg-, hjort-, känguru-, rådjurs-, harsamt fårskinn, med undantag af grå krimska och äkta kalmuck-	1 skålp.	—	10
alla andra slag	1 skålp.	—	20
fullfärdiga persedlar med pelsverk till öfvertyg, såsom skinnpelsar, muffar, kragar m. m. förtullas lika med pelsverket, beredt, hvaraf de bestå, med tillägg af 20 procent.			
Humle — — — —			
— — — — — — — — — — — — — — — — — —			
Hållrot — — —			
Hår, bäst- eller tagel, äfvensom andra slag, ej specificerade .	——	Fria.	
Hår- eller **Tagelarbeten**, — — — — —			
— — — — — — — — — — — — — — — — — —			
Jalappa; hänföres — — — —			
Jern:			
gjutet:			
tack- och barlast-, kanoner, stycken, nickhakar, mörsare, lavetter, bomber och kulor, slussportar, samt annat gröfre gjutgods af minst 50 skålpunds vigt per stycke	——	Fria.	
hällar, vigter och lödjor, grytor, pannor, kittlar, ugnar, spisar och kabysser, axlar, mortlar, tappar, spottlådor, gallerverk samt dertill apterade stolpar och ledstänger	1 centner	—	50
gjutgods, allt annat, ej specificeradt:			
till jernvägsmateriel samt till maskinerier eller delar deraf; tullbehandlas såsom Maskinerier, Redskap och Verktyg, eller delar deraf, ej specificerade.			
gröfre: balanser, pressjern, strykjern, eldställshållare, fotskrapor, hänglås, kaffeqvarnar, kopiepressar, paraplyställ, m. m.	1 skålp.	—	3

	Qvantitet för tull-beräkningen.	Införsels-tull.	
		Kronor.	öre.
Jern:			
gjutet:			
gjutgods, allt annat, ej specificeradt:			
finare:			
a) basreliefs, blomstervaser, byster, fruktskålar, korgar, lampor, ljusstakar, medaljonger, pappershållare, presenterbrickor, rökelsekar, urställningar, knappar, m. m., med eller utan målning eller lackering	1 skålp.	—	6
b) armband, kedjor, kors, nålar, ringar m. m.; tullbehandlas såsom Bijouterivaror.			
skostift	1 skålp.	—	3
smidt eller valsadt:			
ankare, armbultar, draggar, kettingar, kettingstoppare, krokar, roderjern och skeppsknän	——	Fria.	
kedjor med länkjernet under samt till och med 0,2 tums diameter	1 centner	3	—
hammare och smedjestäd; se Maskinerier, Redskap och Verktyg, eller delar deraf, ej specificerade.			
i stänger, alla slag, utan afseende på form eller dimensioner, häri inbegripna balk-, band-, spant-, s. k. T-, hörn- och vinkeljern äfvensom smältstycken . . .	——	Fria.	
jernvägsmateriel, maskinerier, eller delar deraf, tullbehandlas såsom Maskinerier, Redskap och Verktyg, eller delar deraf, ej specificerade.			
jernvägsskenor, mer eller mindre bearbetade, med tillhörande skarfjern, skarfbultar, muttrar och railspik .	——	Fria.	
andra muttrar och skrufvar samt naglar af 0,4 tum och deröfver i diameter	——	Fria.	
kassakistor och sängar	100 kronor	5	—
plåtar, galvaniserade, förtente eller oförtente, utan vidare bearbetning, äfvensom plåtar af 0,1 tums tjocklek och deröfver, mer eller mindre bearbetade, samt andra ämnen för ytterligare bearbetning	——	Fria.	
skostift, klippt eller skuren	1 skålp.	—	3
spik af 1,6 tums längd och deröfver	1 centner	1	—

	Qvantitet för tull-beräkningen.	Införsels-tull.	
		Kronor.	öre.
Jern:			
smidt och valsadt:			
all annan spik samt allt annat manufaktur- och handtverkssmide, ej specificeradt:			
poleradt	1 skålp.	—	15
andra slag, med eller utan lackering eller bestrykning	1 skålp.	—	6
pläteradt; se Metaller, sammansatta.			
Jernbeta; hänföres — — —			
— — — — — — — — — — — — — — — — —			
Kakao — — — —			
Kakel, alla slag	——	Fritt.	
Kalk, osläckt — — —			
— — — — — — — — — — — — — — — — —			
Karmin; hänföres — — —			
Karott; hänföres till Tobak, arbetad, andra slag.			
Kartor — — —			
— — — — — — — — — — — — — — — — —			
Kemiskt-tekniska preparater, — — —			
Kimrök	——	Fri.	
Kinabark — — —			
— — — — — — — — — — — — — — — — —			
Klinker; hänföres — — —			
Klorkalk	——	Fri.	
Klorsyradt Kali — — —			
— — — — — — — — — — — — — — — — —			
Knappar — — —			
Knifvar:			
rak-, med eller utan fodral, äfvensom penn-	1 skålp.	—	25
Anm. Såsom pennknifvar förtullas äfven knifvar, hvari finnas pennknifblad jemte andra knifblad eller redskap.			
tälj-, sjömans- eller gröfre arbets-	1 skålp.	—	6

	Qvantitet för tull-beräkningen.	Införsels-tull.	
		Kronor.	öre.
Knifvar:			
bords- och andra slag, ej specificerade, samt gafflar:			
med skaft af silfver, pläter, elfenben eller hvalrosständer	1 skålp.	—	50
med skaft af andra ämnen	1 skålp.	—	10
Knytningar; — — — —			
— — — — — — — — — — — — — — — — —			
Korf; — — —			
Korgar och **Korgmakarearbeten:**			
af oskalade qvistar och gröfre spån	——	Fria.	
andra slag	1 skålp.	—	25
Koriander — — — —			
Korinter — — — —			
Korkar, skurna, utan beslag	1 skålp.	—	15
med beslag	1 skålp.	—	30
Korkbark — — — —			
— — — — — — — — — — — — — — — — —			
Kristallarbeten; — — — —			
Krita:			
infattad; hänföres till Blyertspennor.			
andra slag, malen eller omalen	——	Fri.	
Krokar, — — — —			
— — — — — — — — — — — — — — — — —			
Kulör — — — —			
Kummin	——	Fri.	
Käppar, — — — —			
— — — — — — — — — — — — — — — — —			
Litzari; — — — —			
Ljus:			
talg- och palmitin-	1 skålp.	—	2
andra slag	1 skålp.	—	4
Ljuskronor — — — —			
— — — — — — — — — — — — — — — — —			
Maskinerier, — — — —			
Maskin- och **Vagnsmörja**	1 skålp.	—	1
Mastix; — — — —			
— — — — — — — — — — — — — — — — —			

	Qvantitet för tull-beräkningen.	Införsels-tull.	
		Kronor.	öre.
Messingstråd; — — —			
Metaller, sammansatta:			
oarbetade	——	Fria.	
arbetade:			
plåtar, latun och trådband äfvensom andra ämnen för ytterligare bearbetning	——	Fria.	
bleck, bult och spik till fartygs byggnad och förhydning	——	Fria.	
andra slag, oäkta lahn derunder inbegripen:			
mer eller mindre förgylda, försilfrade eller pläterade, eller med s. k. guldfernissa öfverstrukna . . .	1 skålp.	—	30
utan sådan beläggning eller bestrykning	1 skålp.	—	15
skrot samt gammal och brukad metall, sammansatt, endast tjenlig till omsmältning	——	Fria.	
Metronomer, — — —			
— — — — — — — — — — — — — — — — — —			
Mineralier — — —			
Mjöd; förtullas lika med Maltdrycker.			
Mjöl, ej specificeradt, af vegetabilier, som ej kunna inbepas under spanmål eller hänföras till medicinalier . . .	——	Fritt.	
af spanmål; se Spanmål.			
af Arrow-rot; se Mjöl af vegetabilier.			
Mosaikarbeten; — — —			
— — — — — — — — — — — — — — — — — —			
Naturalier — — —			
Negerhead; hänföres till Tobak, arbetad, andra slag.			
Neglikor — — —			
— — — — — — — — — — — — — — — — — —			
Olja, vitriol-; — — —			
Oljor:			
feta, icke flygtiga:			
på flaskor eller krus, alla slag	1 skålp.	—	2
på fat:			
lin- och rof-	1 skålp.	—	2
kroton-; hänföres under Apotheksvaror.			
bom-, hamp-, kokosnöt, palm-, spermaceti- och andra ej specificerade slag	1 skålp.	—	1

	Qvantitet för tull-beräkningen.	Införsels-tull.	
		Kronor.	öre.
Oljor:			
feta, icke flygtiga:			
kokade; se Fernissa.			
flygtiga vegetabiliska:			
essenser: konjak-, rum- och arrak-; se Aetherarter.			
ej specificerade (flaskornas vigt deri inbegripen) . . .	1 skålp.	—	25
fossila eller mineraloljor samt genom torr distillation framstälda:			
nativa eller råa, af jord eller brännhartser m. m. förorenade, af mörkbrun till svartbrun färg	——	Fria.	
genom rektificering renade, färglösa eller af gul till gulbrun färg; rektificerad stenkolsolja eller fotogén; rektificerad jordolja, nafta, petroleum eller bergolja, solarolja, paraffinolja med flera till lyse begagnade vätskor	1 skålp.	—	1
Anm. S. k. belysningsvätska, sammansatt af flygtig olja och sprit, förtullas lika med de genom rektificering renade, flygtiga fossila eller mineral- och genom torr distillation framstälda oljor.			
Oljekakor — — —			
— — — — — — — — — — — — — — — — —			
Paraffin; — — —			
Paraplyer och **Parasoller:**			
af siden eller halfsiden, utan afseende i senare fallet på silkets större eller mindre qvantitet	1 stycke	—	75
andra slag	1 stycke	—	25
delar deraf:			
ställningar	1 skålp.	—	15
öfvertyg, tillskurna eller sydda, förtullas lika med det väfnadsslag, hvaraf de äro gjorda, med tillägg af 10 procent.			
fodraler:			
af läder, lösa eller påsatta	1 skålp.	—	20
af tyger, lösa, förtullas lika med väfnaden, hvaraf de äro gjorda, med tillägg af 10 procent.			
Parian; — — —			
— — — — — — — — — — — — — — — — —			
Perlemor, — — — —			

	Qvantitet för tull-beräkningen.	Införsels-tull.	
		Kronor.	öre.
Perlor, äkta, oinfattade eller infattade	——	Fria.	
oäkta: oinfattade, alla slag	1 skålp.	—	15
infattade med guld eller silfver; vägas med infattningen och förtullas såsom den.			
infattade med andra ämnen än guld och silfver; tullbehandlas såsom Bijouterivaror.			
Anm. Efter sådan grund tullbehandlas äfven armband af glasperlor, försedda med platter eller knäppen af glas.			
Persikokärnor — — —			
— — — — — — — — — — — — — — — — — —			
Porfyr; — — —			
Porslin:			
oäkta, sten- eller fayence:			
hvitt eller enfärgadt, men omåladt:			
talrickar	1 skålp.	—	3
andra pjeser	1 skålp.	—	5
måladt eller tryckt:			
talrickar	1 skålp.	—	6
andra pjeser	1 skålp.	—	8
äkta:			
hvitt eller enfärgadt	1 skålp.	—	10
förgyldt, försilfradt, eller måladt i figurer eller med blommor	1 skålp.	—	20
Portemonnaier; — — — —			
— — — — — — — — — — — — — — — — — —			
Quercitron; — — —			
Qvicksilfver	——	Fritt.	
Rabarber; — — —			
— — — — — — — — — — — — — — — — — —			
Rigabalsam; — — —			
Ris, oskalad, eller Paddy	——	Fri.	
Risgryn; — — —			
Rismjöl	——	Fritt.	
Ritningar — — —			
— — — — — — — — — — — — — — — — — —			

	Qvantitet för tull-beräkningen.	Införsels-tull.	
		Kronor.	öre.
Rökelse; — — —			
Rör:			
bambu- och spanska, samt rottingar, vass och andra slag	——	Fria.	
arbeten deraf, ej specificerade, som ej utgöra korgmakare-arbeten	1 skålp.	—	15
af jern eller annan metall, äfvensom tegelrör; hänföras till Maskinerier, Redskap och Verktyg, eller delar deraf, ej specificerade.			
Röthe; — — —			
— — — — — — — — — — — — — — — — —			
Saccarum Saturni; — — —			
Sadelmakarearbeten, ej specificerade:			
med förgylda, försilfrade eller pläterade beslag	1 skålp.	—	20
andra slag	1 skålp.	—	15
Saffian; — — — —			
— — — — — — — — — — — — — — — — —			
Sejlergarn; — — —			
Senap:			
omalen	——	Fri.	
malen och preparerad	1 skålp.	—	25
Senetsblad; — — —			
— — — — — — — — — — — — — — — — —			
Shoddy — — —			
Siktar och **Såll**	——	Fria.	
Siktduk, alla slag	——	Fri.	
Silfver, — — —			
— — — — — — — — — — — — — — — — —			
Skinn; — — — —			
Skomakarearbeten:			
af siden	1 skålp.	1	—
becksöms- och s. k. sjöstöflar, äfvensom skomakarearbeten med bottnar af trä	——	Fria.	
andra slag	1 skålp.	—	30
Skor af yllefilt:			
med lädersulor; förtullas såsom Skomakarearbeten, andra slag.			

	Qvantitet för tull-beräkningen.	Införsels-tull.	
		Kronor.	öre.
Skor af yllefilt: utan lädersulor; förtullas såsom Yllefilt.			
Skriftaflor: — — —			
— — — — — — — — — — — — — — — — — —			
Snickare-arbeten; — — —			
Snus; hänföres till Tobak, arbetad, andra slag.			
Snäckor; — — —			
Snören; se Gulddragare- och Snörmakarearbeten. tarm-; se Strängar.			
Snörmakare-arbeten, — — —			
— — — — — — — — — — — — — — — — — —			
Sprit; — — —			
Sprutor, brand-, med tillbehör	——	Fria.	
Spån; — — —			
— — — — — — — — — — — — — — — — — —			
Späck — — —			
Spännhalsdukar äfvensom andra på valk sydda halsdukar; tullbehandlas såsom Kläder.			
Stanniol; — — —			
Stearin	1 centner	2	50
Sten, — — —			
— — — — — — — — — — — — — — — — — —			
Stramalj; — — — —			
Strumpor och andra på strumpstol eller genom stickning tillverkade arbeten, ej specificerade:			
af hel- eller halfsiden	1 skålp.	1	50
andra slag	1 skålp.	—	45
Strumpstickor — — —			
— — — — — — — — — — — — — — — — — —			
Stråkardor; — — —			
Strängar, alla slag	——	Fria.	
Stuckarbeten; — — —			
— — — — — — — — — — — — — — — — — —			
Såll; — — —			
Såpa	1 centner	1	50
Såser; — — —			

	Qvantitet för tull-beräkningen.	Införsels-tull. Kronor.	öre.
— — — — — — — — — — — — — — — — — —			
Talg — — —			
Tamarinder	— —	Fria.	
Tandpulver; — — —			
— — — — — — — — — — — — — — — — — —			
Tegel, — — —			
Tenlikor eller **Möbelspik**	1 skålp.	—	15
Tenn, — — —			
— — — — — — — — — — — — — — — — — —			
Termometrar; — — —			
Terpentin, nativ eller rå	— —	Fri.	
Terpentinolja och **Terpentinspiritus**	1 skålp.	—	2
Terracotta — — —			
— — — — — — — — — — — — — — — — — —			
Tester — — —			
Thé	1 skålp.	—	30
Tidningar och **Tidskrifter**	— —	Fria.	
Tinkal; se Borsyradt natron.			
Tjära, — — —			
Tobak:			
oarbetad, blad och stjelk	1 skålp.	—	29
arbetad:			
cigarrer och cigarretter	1 skålp.	—	85
andra slag	1 skålp.	—	35
Tobakspipor — — —			
— — — — — — — — — — — — — — — — — —			
Tonkabönor — — —			
Tran, alla slag	— —	Fri.	
Trapp; — — — —			
— — — — — — — — — — — — — — — — — —			
Tryffel — — —			
Tråd:			
guld- och silfver-	1 ort	—	1
jern- och stål-	— —	Fri.	
arbeten deraf draga den tull, som taxan bestämmer för manufaktursmide eller stålarbeten.			

	Qvantitet för tull-beräkningen.	Införsels-tull.	
		Kronor.	öre.
Tråd:			
koppar- och annan ej specificerad metall-:			
förgyld, försilfrad eller pläterad	1 skålp.	1	—
andra slag	— —	Fri.	
bomulls-, alla slag	1 skålp.	—	15
linne-, oblekt	1 skålp.	—	15
blekt eller färgad	1 skålp.	—	25
af silke, bomull eller lin, öfverspunnen med guld, silfver eller annan metall; se Gulddragarearbeten.			
jern-, koppar-, messings- och stål- till instrumenter; se Strängar.			
af metall, öfverspunnen med silke eller tråd; se Karkasser.			
Träd, — — —			
— — — — — — — — — — — — — — — — — —			
Tutanego; — — —			
Tvål:			
parfymerad	1 skålp.	—	10
andra slag	1 skålp.	—	3
Tvålrot — — —			
— — — — — — — — — — — — — — — — — —			
Tänder, — — — —			
Tändstickor, jemväl af annat material än trä, äfvensom **Tändsvamp**	— —	Fria.	
Ull, — — — —			
— — — — — — — — — — — — — — — — — —			
Urglas; — — —			
Vadd, alla slag	1 skålp.	—	5
Vagnar — — —			
— — — — — — — — — — — — — — — — — —			
Vanilj — — — —			
Vantar:			
hel- eller halfsiden-	1 skålp.	1	50
andra slag	1 skålp.	—	45
öfverklädda med skinn; tullbehandlas lika med Handskar.			
Vatten, — — — —			
— — — — — — — — — — — — — — — — — —			

	Qvantitet för tull-beräkningen.	Införsels-tull.	
		Kronor.	öre.
Vaxarbeten; — — — —			
Vekar, lamp- och ljus-	1 skålp.	—	35
Verktyg — — — —			
— — — — — — — — — — — — — — — — — —			
Visitkort — — — —			
Vismut	— —	Fri.	
Vitriol, — — — —			
Vitriololja — — — —			
Väfnader:			
helsiden-:			
felb och plys	1 skålp.	1	—
andra slag, guld- och silfvertyg derunder inbegripna . .	1 skålp.	1	50
Anm. Sammet tullbehandlas såsom helsiden, andra slag, då hela ytan utgöres af silke, ehuru frånsidan utvisar bomull.			
halfsiden:			
felb och plys äfvensom filtar	1 skålp.	1	—
andra slag	1 skålp.	1	—
bomulls-:			
bokbindarecloth	1 skålp.	—	20
felb och plys, äfvensom filtar och parkum	1 skålp.	—	35
gaz, halflinon, musslin, nettelduk, dimity och batist . .	1 skålp.	—	75
segelduk	1 skålp.	—	5
tyll	1 skålp.	1	25
andra slag:			
oblekta och ofärgade	1 skålp.	—	20
blekta eller färgade	1 skålp.	—	35
tryckta eller pressade	1 skålp.	—	45
med blandning till större ellier mindre del af lin eller hampa:			
bolstervar	1 skålp.	—	30
damast och dräll	1 skålp.	—	50
mattväfnad	1 skålp.	—	15
andra slag; tullbehandlas såsom lika beskaffade tyger af bomull allena.			

	Qvantitet för tull-beräkningen.	Införsels-tull.	
		Kronor.	öre.
Väfnader:			
ylle-, af ull allena eller blandad till örre eller mindre del med bomull, lin eller andra ämnen utom silke:			
filtar och mattor	1 skålp.	—	20
maskinfilt, rundväfd, äfvensom pressduk; tullbehandlas såsom Maskinerier, Redskap och Verktyg, eller delar deraf, ej specificerade.			
andra slag	1 skålp.	—	70
linne- eller hamp-:			
blaggarn	1 skålp.	—	12
buldan, kanfas och sadelgjordsväf	1 skålp.	—	8
bolstervar	1 skålp.	—	30
batist, flor, kammarduk och linon	1 skålp.	—	75
mattväfnad, äfven om annat i taxan ej specificeradt ämne deri ingår	1 skålp.	—	15
pressduk	——	Fri.	
segelduk och tältduk	1 skålp.	—	6
jutegarnsväfnad:			
oblekt och ofärgad	——	Fri.	
blekt eller färgad	1 skålp.	—	15
andra slag, damast, dräll och lärft derunder inbegripna .	1 skålp.	—	50
hår eller tagel-:			
nöthårsfilt	——	Fri.	
andra slag	1 skålp.	—	25
vaxade eller lackerade:			
mattor	1 skålp.	—	10
andra slag	1 skålp.	—	25
vattentäta eller dubbla väfnader, sammansatta genom upplösning af kautschuk, gutta percha m. m.	1 skålp.	—	75
Värjor och **Värjklingor**; — — — — .			
— — — — — — — — — — — — — — — — — —			

Underrättelser

om hvad vid Taxans tillämpning iakttagas bör.

§ 9.

Vid utförsel sjöledes från stapelstad af följande, utaf utländskt råämne inrikes tillverkade varor beviljas restitutionsvis af tullmedlen:

för 1 centner raffineradt socker, alla slag	9 kronor	60	öre.
„ 1 skålpund chocolad, konfityrer eller blandadt chocolad och konfityrer	— „	12	„
„ 1 butelj punsch	— „	19	„
„ 1 skålpund tobak, arbetad:			
cigarrer och cigarretter	— „	29	„
spunnen, hopvriden eller pressad, äfvensom i stänger	— „	20	„
malen eller snus	— „	14	„
andra slag	— „	25	„
„ 1 dito s. k. flamgarn, färgadt eller tryckt, af bomull	— „	6	„
„ 1 dito s. k. flamgarn, färgadt eller tryckt, af ull	— „	8	„
„ 1 dito bomullsväfnad af garn i finhet N:o 26 eller derutöfver, efter engelsk beräkning .	— „	6	„
„ 1 dito linneväfnad	— „	8	„
„ 1 dito maskinsydda bomulls- och linneartiklar, såsom skjortor, kragar, manchetter, med flera, under vilkor att de icke hufvudsakligen bestå af lägre tullbeskattad väfnad, än oblekt bomullsväfnad . .	— „	25	„

hvarvid för öfrigt iakttages:

1:o)

1:o) att af de i vigt här upptagna varor minst 100 skålpund af hvardera, men af blandadt chocolad och konfityrer 100 skålpund tillhopa och af punsch minst 100 buteljer skola till export angifvas och på en gång afsändas; kommande dock denna bestämmelse icke att ega tillämpning, då den vara, för hvilken tullrestitution sökes, utföres för proviantering af fartyg i Öresund under enahanda förhållanden med dem, då utländska på frilager upplagda varor skulle vid dylik proviantering åtnjuta tullfrihet;

2:o) att vid angifningsinlagan alltid skall bifogas tillverkarens, under edelig förpligtelse afgifna och med två vittnen bestyrkta, försäkran, att varan är svensk tillverkning och af utländskt råämne, för hvilket full införselstull blifvit erlagd, eller beträffande flamgarn och väfnader, att de äro inom landet tillverkade af utrikes spunnet och behörigen förtulladt garn, och i fråga om maskinsydda bomulls- och linneartiklar, att de äro inom landet tillverkade af utrikes ifrån införda behörigen förtullade väfnader; skolande denna försäkran derjemte, hvad särskildt angår bomullsväfnader, som till utförsel angifvas, innehålla, att garnet deri i finhet uppgår till N:o 26 eller deröfver efter engelsk beräkning; och kommer nu nämnda bevis att biläggas tullkammare-journalen å den tullplats, hvarifrån varan utföres; och

3:o) att utförseln verificeras genom intyg af vederbörande embetsmyndighet å lossningsorten, det varan derstädes blifvit lossad, hvilket intyg bör vara af svensk konsul eller vice konsul, derest sådan å berörda ort finnes anställd, behörigen legaliseradt; dock att, derest utförseln skett i fartyg af 10 nylästers eller af 33,33 tons drägtighet eller derutöfver, och fartyget, utklareradt direkte till utrikes ort, blifvit af tullbetjeningen bevakadt till öppen sjö samt den till utförsel angifna vara, för hvilken tullrestitution äskas, tillika blifvit af tullkammare vid utklareringen antecknad å fartygets utgående sjöpass, något bevis om varans ankomst till den utländska lossningsorten ej må för restitutionens beviljande erfordras.

Den här ofvan medgifna tullrestitution eger icke rum vid utförsel till Norge, utom i afseende å artiklarne raffineradt socker, punsch och arbetad tobak. För dessa artiklar beviljas, äfven då de utföras landvägen till nämnda rike, enahanda restitution, som här förut är bestämd, under följande för landväga utförseln gällande särskilda vilkor:

a) att varupartiet skall hafva i den ordning, som föreskrifves uti nådiga Förordningen af den 12 Juli 1860 angående varuförseln landvägen mellan de förenade rikena, varit hos vederbörande tullkammare å afsändningsorten till utförsel angifvet och der blifvit journaliseradt samt försedt med behörig, till ort, hvarest tullkammare finnes och förtullning får ega rum, ställd förpassning, hvilken skall godset under transporten åtfölja:

b) att vid angifningsinlagan alltid skall bifogas sådan försäkran af tillverkaren, som här ofvan i första delen af 2:dra punkten är föreskrifven; samt

c) att genom attest från tullkammaren i norska destinationsorten skall styrkas, att varan dit ankommit med orubbad försegling eller plombering samt till beskaffenhet och myckenhet funnits med förpassningen öfverensstämmande.

Vill någon införa tull underkastade varor i ändamål att desamma i annorlunda bearbetadt eller förädladt skick, än här ofvan sägs, land- eller sjövägen åter utföra och den vid införseln erlagda tullafgiften tillika återbekomma, må sådant vara tillåtet under vilkor, att en dylik afsigt med införseln redan i sammanhang dermed vid varans angifning till tullbehandling skriftligen anmäles, samt att varuegaren i öfrigt ställer sig till efterrättelse de föreskrifter, hvilka Generaltullstyrelsen eger meddela till förekommande af missbruk utaf en sålunda medgifven förmån; skolande derjemte, för tillgodonjutande af denna förmån, återutförseln hafva egt rum och sådant behörigen styrkas inom natt och år efter det införseln skedde.

§ 10.

Skeppare vare skyldig att, på sätt i 1:sta kapitlet af Tullstadgan är förordnadt, å märkrullan noga anteckna sitt förråd af lifsmedel, till mängd och beskaffenhet, vid den påföljd för uraktlåtenhet deraf, som berörda förordning bestämmer; och må det förråd, som för besättningens behof till begagnande om skeppsbord finnes nödigt, befrias från tull och andra afgifter i lossningsorten.

Till provision må, under sådana vilkor, jemväl kunna hänföras följande qvantiteter Vin, Bränvin, Kaffe och Thé, nemligen: för fartyg, kommande från Östersjön eller till någon hamn i Halland, samt Göteborgs och Bohus län från Nordsjöorter samt Holland, England och Franska Vestersjöhamnar: 2 kannor Vin, 1 kanna Bränvin, 2 skålpund Kaffe och 25 ort Thé, räknadt på hvarje person af besättningens och passagerarnes antal; samt för fartyg, kommande från orter utom Östersjön, med undantag för nyssnämnda fart till Halland och Bohuslän: 3 kannor Vin, 2 kannor Bränvin, 4 skålpund Kaffe och 50 ort Thé, på enahanda sätt beräknadt. Härvid bör för öfrigt iakttagas, att Vin och Bränvin icke mot hvarandra utbytas, så att den, som har mindre af den ena, ej får för sådan brist njuta ersättning i den andra varan, äfvensom att hvad af förenämnda fyra provisionsartiklar öfverstiger en skeppares sålunda bestämda förråd i lossningsorten skall, då fartyget icke omedelbart ånyo användes för utrikes fart, ovilkorligen förtullas. Är från utrikes ort kommande fartyg, svenskt eller främmande, ämnadt att omedelbart ånyo användas för utrikes fart, må skepparen, då han vid sin ankomst till riket såsom provisionsartiklar medhafver Vin, Bränvin, Kaffe och Thé i

större qvantiteter, än genom denna § bestämmes, vara berättigad att öfverskottet i märkrullan till återutförsel upptaga, hvarefter det bör under tullförsegling i packhuset eller i något säkert och tjenligt rum ombord å fartyget förvaras, till dess skepparen åter afseglar, då den kontroll iakttages, som i 45 § Tullstadgan för reexportgods finnes föreskrifven. Likväl och derest något af detta öfverskott, under sådant fartygs längre qvarblifvande i svensk hamn, för besättningen till begagnande om skeppsbord finnes nödigt, må det i mån af behof utlemnas, hvarvid motsvarande afskrifning å de på märkrullan till återutförsel uppförda qvantiteter bör ske.

Andra provisionsartiklar, än här ofvan nämnda, må likaledes, under iakttagande af erforderlig kontroll, till den del de icke under vistande i svensk hamn ombord användas eller till qvarblifvande i riket förtullas, med fartyget åter utföras.

Hvad af inrikes producerade, enligt utgående tullpasset, med fartyget bevisligen utförda provisionsartiklar öfverblifvit, må vid återkomsten, liksom utländska icke tullpligtiga provisionsartiklar, tullfritt disponeras.

§ 11.

Reservationer:

af Herr Friherre *Fock* emot punkterna 41 och 70;

af Herr Grefve *Hamilton, H. B. A.:* "Ehuru jag i allmänhet delar de åsigter, som inom Utskottet gjort sig gällande i afseende på de förslag, som uti förestående betänkande blifvit framstälda, anser jag dock tiden för dessa reformer vara mindre lyckligt vald, och att tullnedsättningarne icke bort utsträckas till ämnen, som kunna räknas till kassa-artiklar."

af Herr *Hammar:* "Då tiden för den 1865 med Frankrike afslutade handelstraktat om 2 år tilländagår, och det är att emotse att vår tulltaxa kommer att då undergå en grundligare revision, samt man dessutom bör med visshet kunna antaga att våra tullintrader, som de sista 2:ne åren uppgått till orimligt stora belopp, komma att, till följd af förändrade förhållanden, återgå till ett mera normalt tillstånd, vill det derför synas, som tiden vore mindre väl vald att nu företaga några

större förändringar i vår tulltaxa. Jag hade derför helst sett att den hade för närvarande fått vara ovidrörd; men då det ej torde kunna nekas, att det finnes en del tullbestämmelser, hvilkas borttagande, utan att beröfva staten någon mera afsevärd inkomst, dock bereder lättnad för den mindre bemedlade förbrukaren, har jag ansett mig icke böra anmäla min reservation emot all förändring utan hufvudsakligen mot den tullnedsättning Utskottet föreslagit i punkterna 5, 6, 14, 27, 50 och 70."

af Herr Friherre *De Geer, C. E.:* "Mig synas de af Utskottet förordade förändringar i tulltaxan vara dels allt för vidt omfattande, dels icke af verkligt giltiga skäl motiverade. Jag har ansett riktigast att lemna den nu gällande tulltaxan ovidrörd, till dess franska traktaten utlöper, då en sådan större revision i vår tulltaxa torde blifva i alla händelser af behofvet påkallad.

Dessutom anser jag tidpunkten för eftergifter *nu* icke vara väl vald med hänsyn till industriens och de flesta näringars mindre säkra ställning."

af Herr *Pehr Ericsson i Wik:* "Då jag ej biträdt Utskottets beslut i flera punkter, får jag i synnerhet anföra min reservation vid 3:dje, 5:te, 14:de, 18:de, 20:de, 50:de, 70:de och 72:dra punkterna";

af Herr *C. A. Jönsson*, under förklarande att han hufvudsakligen förenar sig med Herr Hammar, undantagandes hvad 5:te och 6:te punkterna af betänkandet angår;

af Herr *Rylander*, hvilken förklarat, att han, under instämmande uti den i Herr Hammars reservation förekommande motivering, velat i synnerhet reservera sig emot 5:te, 6:te, 14:de, 18:de, 19:de och 20:de punkterna, punkten 34 mom. c) samt 70:de punkten; samt

af Herr *Sandstedt* emot punkten 14, punkten 18 mom. c), punkten 19 i fråga om linnetråd, punkten 20 mom. d), punkten 27, punkten 34 mom. b) c) och d); punkten 50 mom. a), c), d), e), f) och g), samt punkterna 70 och 72.

Herr *J. F. Fredricson* har begärt att få antecknadt, att han icke deltagit uti ifrågavarande ärendes behandling inom Utskottet.

Stockholm, tryckt hos A. L. Normans Boktryckeri-Aktiebolag, 1875.

Rättelser

i

Bevillnings-Utskottets Betänkande N:o 6, angående tullbevillningen.

Vid punkten 31: — i sjelfva hemställan

står: rubriken »Spännhalsdukar», äfvensom andra på valk sydda halsdukar,

läs: rubriken »Spännhalsdukar äfvensom andra på valk sydda halsdukar»

Vid punkten 34: — i Utskottets hemställan lyder mom. b) sålunda:

b) att å »andra slag» af beredda, till pelsverk hänförliga hudar och skinn tullafgiften måtte nedsättas från 20 till 15 öre; allt per skålpund;

läs: b) att å »andra slag» af beredda, till pelsverk ej hänförliga hudar och skinn tullafgiften måtte nedsättas från 20 till 15 öre; allt per skålpund;

Den vid betänkandet fogade tabell.

Efter rubriken *Mjöd* förekommer:

Mjöd, ej specificeradt, af vegetabilier

läs: Mjöl, ej specificeradt, af vegetabilier

Förslaget till Tull-Taxa.

Sid. 109 ofvantill — *står:*

Jern:

smidt och valsadt:

läs: Jern:

smidt eller valsadt:

Sid. 111 står — under rubriken *Mjöl*, ej specificeradt, af vegetabilier — ordet inbepas

läs: inbegripas

Sid. 119 ofvantill — *står* — under *Väfnader:*

ylle-, af ull allena eller blandad till örre eller mindre del

läs: ylle-, af ull allena eller blandad till större eller mindre del

---